

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

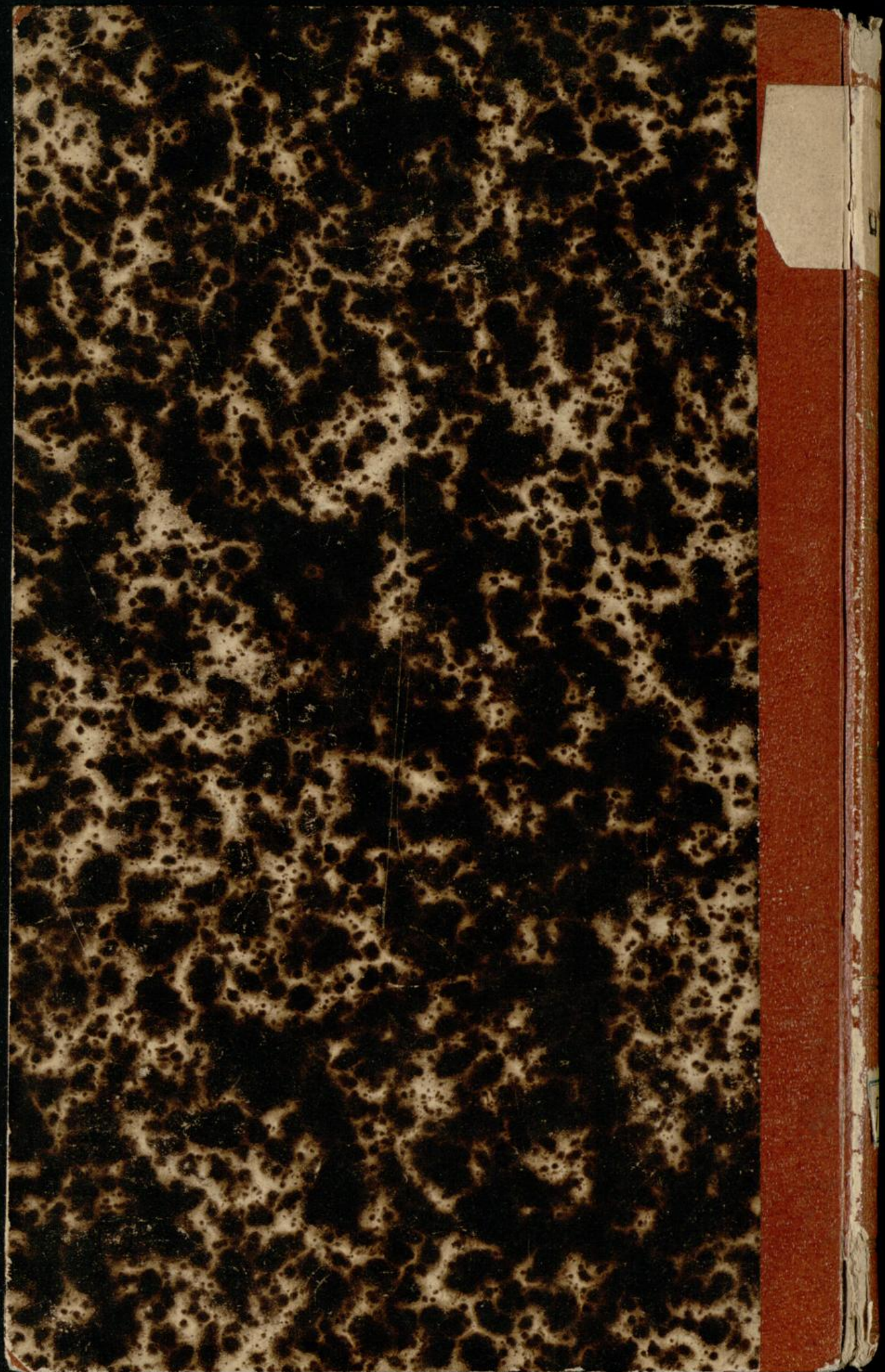
Seder Rav 'Amram Ga'on z.l.

Amram ben Sheshna

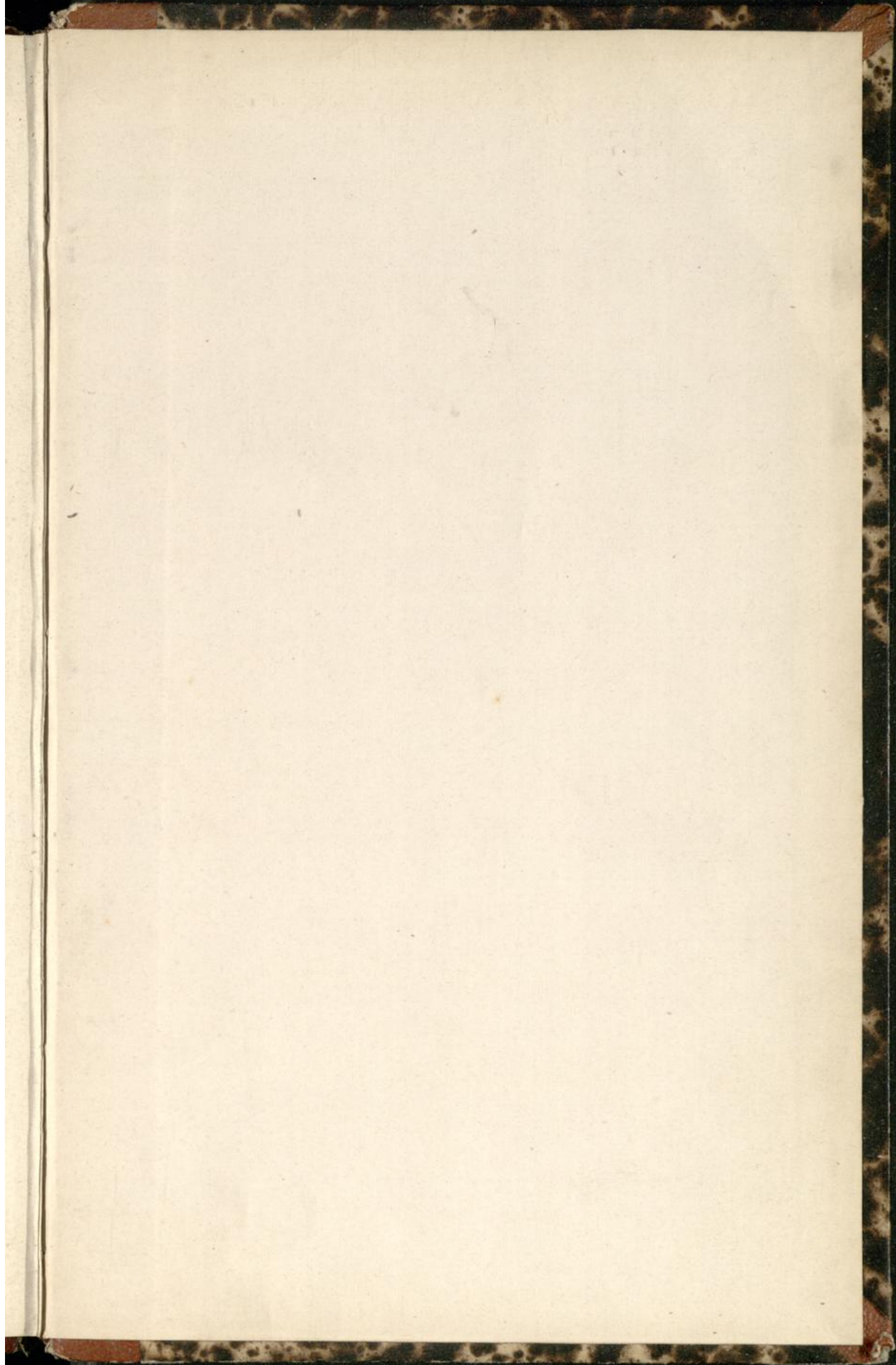
<וואג> אנשש ןב םרמע

Warszawa, 625 = 1865

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9764

153

סדר

רב עמרם

גאון ז"ל

חלק שני

טלל

(א) חמשה עשר תיקונים (נקראים מעמדים) לחמשה עשר לילי
אשמורות לפני ראש השנה (והמה כמתכונת הסליחות הנהוגים).

(ב) תיקונים כג"ל. ללילי ראש השנה וליל שבת שובה.

(ג) מחזור ליום כפור. ערבית. שחרית. מנחה. ונעילה.

רוכס קדמונים בזמן מימי הגאונים, ואיזה מהם מאוחרים מעט,
ושם מיסדיהם עליהם, מפורסמים בפיוטי הספרדים.

ווארשא

לפ"ק

תרכ"ה

שנת

אב

אב

אב

אב

אב

א) אב

ב) אב

ג) אב

אב

אב

אב

אב

אב

סדר סליחות

א

הבקון ללילו אשמורות

פיתח סמון אשרי וקריש :

לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים . מה נתאוונן ומה נאמר מה נדבר ומה נצטרק .
נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אליך , כי ימינך פשוטה לקבל שבים :

[גמר]

זאת פעם ראשונה . אשר קמתי בתחנה . לפני שוכן מעונה . ולפני
עדת מי מנה . יקבצם אל ברננה . לתוך קריה נאמנה . ושולם
מכל פנה . לרחוקים ולקרובים . כי ימינך פשוטה לקבל שבים :
שבים אליך בכל לב . שועתם תקבל ברחמך . ברחמך הרבים באנו לפניך .
ברלים וברשים דפקנו דלתיך . דלתיך דפקנו רחום ותנון . אל תשיבנו ריקם
מלפניך . מלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו . כי אתה שומע תפלה : שומע תפלה
עדיך כל בשר יבאו . יבאו וישתחוו לפניך ה' ויכבדו לשמך . יבאו אליך הרוחות
וכל הנשמה . הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך :

[תוכחה]

שמעו נא תוכחת . במרם תרדו שחת . יש קונה עולמו בשעה
אחת : התקושש בן אדמה . והתבונן במזימה . כי תקות אנוש
רמה : ובהשכיל כי צור נעלה . גויתך האמולה . הוא מותיב לה . והוא
מפרק לה . (פ"ז) : ויום בשאול תחתם . עד גולל יסתם . פי תקרה
יורד וסותם : להחיותך בשל אורה . השתמש באור תורה . זו היא
דרך ישראל : ובעת תקרא בציוות . לשכון בארץ תחתיות . דא תהא
למיקם ולהיות . (פ"ז) : נפש לתום מועדת . יום רגלה מועדת . צד
תמות במקומה עומדת : חוטא איש בעולמו . בעוד משרה על שכמו .
גורם רעה לעצמו : וימיו בהבל מכלה . ושחוק פיהו מלא . בהפקרא
ניחא ליה . (פ"ז) : ולא יתבונן בחבלו . כי תגמולו כפעלו . במדה
שמדד בה מודדין לו : לא יגור מזים עברה . יום גר בסעיף ונקרה .
כל העובר עברה : וספר זכרון פעולה . מעיד ברדתו שאולה . אפילו
על עבירה קלה . (פ"ז) : וזמן עקש שביליו . והוא נלוז במעגליו . זמנו
של שטר מוכיח עליו : ושחו בשחת גאוויו . ונגלו לו שם זדונו . כל
מעשיו נפרטין לפניו : דאגי נפשי על עוניכי . כי באשר תלכי . תשלי
מה שכתוב ליכי . (פ"ז) : צור אין נסתר ממך . ומוען למשפט בקומך .
דין ודברים אין לי עמך : ונפש תזכה בדינה . בדונה שוכן מעונה .
בבואה מחמת טענה : לזאת יגורו עצמי . וכי טענתיהו במאי . (פ"ז) :
כמתנכרות בבגדיהן . ומתפארות בגופיהן . יפיפיות שבהן : ולזמן
שרים ורשים . על פני קבר נמושים . הפשט ונתוח וכליל לאשים :
יציר גאה בהיותו . אך לא כן אחריתו . מעשיו מבלין אותו : תצדיק
נפש גענה . דין מלכה בהגיונה . דינא דמלכותא דינא . (פ"ז) :

הנשמה

א 1

(סדר"ע) ח"ב

הנשמה לך והגוף פעלך • ה' עשה למען שמך : שמך נקרא עלינו ה' אלהינו :
 שמך נקרא עלינו אל תניחנו ה' אלהינו : אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו
 בעונותינו : אלהינו בושנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אליך : אין לנו פה להשיב ולא
 מצה להרים ראש : כי רבו פשעינו נגדך וחטאתינו ענתה בנו . כי רבו משובותינו לך
 חטאנו : חטאנו עם אבותינו העוין והרשענו : חטאנו ועוינו הרשענו ומרדנו
 וסרנו ממצותיך וממשפטיך ולא שוה לנו : ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
 עשית ואנחנו הרשענו : לך לבדך חטאנו והרע בעיניך עשינו : מה נאמר לפניך
 ה' אלהינו מה נדבר ומה נצטרק : מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
 שוכן שחקים הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע : אתה יודע רוי עולם ותעלומות
 סתרי כל חי : אתה חופש כל חדרי בטן רואה כליות ולב • אין כל דבר נעלם
 ממך ואין נסתר מנגד עיניך . אם עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך : אם עונות
 תשמור יה ה' מי יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא : כי עמך מקור חיים
 באורך נראה אור : כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על
 רחמך הרבים : ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה ועשה ואל תאחר : השיבנו ה'
 אליך ונשובה חדש ימינו כקדם : אל מלך יושב על כסא רחמים וכו' . ויעבור ה'
 וגו' עד ונקה :

פומון א' תחוס משה

מזאת שיר וזמירות . וצבי מחמד מלה . שלחו לראש אשמורות .
 בנשף באישון לילה , העתידים אל הצרות האל ובית
 התפלה • בואו שערינו בתודה חצרותיו בתהלה : °שקדו על דלתותיו .
 ושמרו מזוזות פתחיו . ויבואו אל חצרותיו . וסלו סלו ארחיו . לשיח
 בנפלאותיו . ומי זה יגיד שבחיו . וכבודו אין לו תחלה . איכה יהי
 לו תכלה . בואו : °הקריבו בליל ראשון . את פרים . והסיכו מי אישון •
 ונולי עפעפים . הבו מענה לשון . ליושב בשמים שימו בלבבות מסלה •
 ואל תשובו לכסלה . בואו :

פומון ב'

יום לאל צמאתי . בנפש תהים . חצר קדשו באתי . בעם לו נוהים . לספר
 בשפתי . פלאיו גבוהים . היום החלותי • לשאול באלהים : יום
 גדל אחל . שמך בניבי . יום אקום זוחל • ממשכבי . יום עמדי מיחל .
 על מצבי קצות דברים אביא אל האלהים . היום : יום בו החלו . המעמדות .
 יום בפה מללו . בכ נכבדות . יום פעמים קלו . בביתך עומדות .
 חרדים ותמהים • ונגדך רוהים . היום : יום אנשי מעמד . בליל קמו .
 יום בפיהם מחמד . תהלות שמו . יום בכ עם נצמד . ומעי המו .
 היות מאורות רוהים . עולים ונוגהים . היום : תשורות הבאתי . למעונך .
 תחנות נשאתי . את פניך . היום החלותי • תת לפניך . למצוא חן
 בעיניך . ה' אלהים . היום :

פומון ג' תחוס יוסף

קדש ישראל . וחבל נחלתו . מהרה יגאל . וצור ישיב שבותו .
 לתחנוניו

סדר מליחות

ב

לתחננוניו ישעה אל . ראשית תבואתו . קדש ישראל : ° ימצא חן בעיניו . בשפכו לב לפניו . ויעתר לבניו . בקול שועת המוניו . וישקיף ממעוניו . לענות את מעניו . וירפא מחלתו . ומחץ מכתו . לתחננוניו : ° ומתימן וצפון ומזרח ומערב . יקבץ את נדודו לקרית מלך רב . ואת פניו ישא ההולכים בקרב . ויעיר אהבתו . ויעור משנתו . לתחננוניו : ° שיחי רב וגדל . כאב לבי ועצבי . וגילי סף וחדל . וחם לבי בקרבי . לעם הולך ודל . לשלל הוא ולשבי . וגדלה מהומתו . ורבה אנחתו . לתחננוניו : ° פני אל בא לחלות . להתודות אשמיו . ויואל לגלות . לפניו תעלומיו . וחמורות וקלות . אשר הרבו עלומיו . לטהר בדמעתו . את דמו חטאתו . לתחננוניו :

פזמון ד' חמוס משה

° מזרי ימי ושני . לבבי יהמה בחילו . ולאל אשא עיני . כשכיר יקוה פעלו . ויורוני רעיוני . להסתופף בצל אהלו . לחזות בנועם ה' . ולבקר בהיכלו : ° שממו כל שמי גילי . וכספר נגולו . ומימי יבלי אבלי , להזילי נזולו . ומשנאי בשלי . את לבבי ישולו . וידי כסלי וסכלי . נתיבתי יסולו . ירוא יוצרי יבהילו . ופי יצרי יבהילו . לחזות : ° היום החלותי . באלהים לי לשאול . ונדבות פי הבאתי . נפשו בהם לגאול . ולטהר בדמעותי . לבב נגאל נגאול . לתסיר מוסר סכלו . ולהקל עול סבלו . לחזות : עורי נפש ברה . ושובי השולמית . מכבוד האל גזורה . ואם אליו לא דמית , במאמר גוף עצורה . ואף אל כבודו צמית . כי האדמה ארורה . אין בה ריע ועמית . וכל גריה עצרה . החזיקו בתרמית . להחיות מדברי סרה . ואמרי צדק להמית . וזמן ישא משלו . הוי המרבה לא לו . לחזות :

פזמון ה' חמוס ברכיה

° בנים בלבב נשלם . באים בצלך לחסות . ויתודו על מעלם . ופשעם מאנו לכסות . וישאו בתחנון קולם . וכפיהם לך פרושות . ושפה אחת לכלם . וזה החלם לעשות : ° רב בכור מבחן הובאו . וכצרוף כסף צרפתם . ומבלי סיגים יצאו . אחרי שבע בחנתם . נא בעיניך חן ימצאו . ובשרם כי חיש גאלתם . כי לא באיבה הדפתם . כי אם לבעבור נסות . ושפה : ° כושלים במדבר רעות . וביללת לאות תועים . השקיתם בדמעות . שלישי , ומי רוש פגעים . השקימו כוס ישועות . וירימו לרגעים . בתנחומיך גביעים . מלאים יין וכוסות . ושפה : ° יה מושיע חוסים . ופודם מצריהם . הושיעם משוסים . ומיד כל לוחציהם . יום יום אותם חומסים . וכל מחשבותם עליהם . ולא יבצר מהם . כל אשר יזמו לעשות . ושפה : ° הוסיף לקנות . את שאר שיות דחיות . ולמנוחות שאננות . תשובב מעונות אריות . ושם תבענה רננות . לשמך שפתות ופיות . אל נערץ בסוד חיות . שתים להם לכסות . ושפה :

פזמון

פומון ו'

°ליכמי תשובה . שימו לבבכם . ופרי תנובה . מהללכם . ושירי נדבה . תקחו בידכם . בליל זה כי בא . ראשון הוא לכם : °יראי ה' עושו רצונו . עלו לפניו במקדש מעונו . וזכרו פלאיו והדר גאונו . ואל כס מעונו . יעל שועכם . בליל זה : °ושאו תפלה . בעד דויי לב . קוראי תהלה . בקול לנשברו לב . כל ישרי לב . תנו עז לקונכם . בליל זה : °סובל תלאות . ויגון נושא . הראה פלאות . והפלא מעשה . וקיים נבואות . לעם כך נושא . הנני עושה . אות עמכם . בליל זה : מסתאניב חמוס יוסף בן ס"ל

ה' אחד ושמו אחד : ה' °יחיד יושב הרובים . המכסה שמים בעבים . ונודע לעמו אלהים קרובים . ה' אלהינו ה' אחד : ה' °ואפס און בלעדיו . בקבצו שרדיו . ובני עבדיו . ואל הר קדשו יקבץ נדודיו . ושמו להם ראש אחד . ה' אחד : ה' °סודו יגלה לעם קרובו . ועל בכתי ארץ ירכיבו . וענני כבודו יקוף סביבו . לחבר את האהל להיות אחד . ה' אחד : ה' °פלאוך הראה . לבני תמימים . ורוחך יערה . עליהם ממרומים . ושורש ישו אשר עומד לנס עמים . מלך עליהם . ורועה אחד . ה' אחד : ה' °בוגדים ושודדים בזוג מחמדי . וגורל יפילו על לבושי ומדי . ואחו ועבדי . צנינים מזה אחד ומזה אחד . ה' אחד : ה' °נורא אתה על כל פבייך . רחם עדתך וקבל תשובת שביך . ושים אוהביך . אש וקש אויביך . וקרב אותם אחד אל אחד . ה' אחד : ה' °סומך צדיקים יאמצנו . מצר ומצוק יחלצנו . ומארבע רוחות יקבצנו . לעבדו שכם אחד . ה' אחד : ה' °לישועתך אסירי תקוה ישברו . ואותות תנחומיך ינכרו . ויאמינו במ כי כן דברו . הנביאים פה אחד . ה' אחד :

מסתאניב חמוס אברהם חוק

עזרנו בשם ה' : בשם ה' °אל עולם שוכן גבוהים . באנו לפניו פוחדים ורודים . אולי יתעשת האלהים . אולי יחנן ה' . עורנו בשם ה' : °באנו לרפאות נפש דוה . באור תורה ונר מצוה . אולי יש תקוה ייחל ישראל אל ה' . עורנו בשם ה' : °רצנו לחסות בצל חסדיו . כי הוא פודה נפש עבדיו . אהבו את ה' כל חסידיו . אמונים נוצר ה' . עורנו בשם ה' : °החזקנו ולא נרפה . אולי נמצא ארוכה ומרפא . וחסדו לבדו נצפה . אולי יקרה ה' . עורנו בשם ה' : °מנחה הקרבנו לרפוא משובה . והתרחצנו במי תשובה . אולי תהיה כעולה חשובה . וערבה לה' . עורנו בשם ה' : °חסינו כי הוא אדונינו . וכעני עבדים עינינו . אל ה' אלהינו . עד שיחננו . חנוך ורחום ה' . עורנו בשם ה' : °זכרנו רוב מליחותיו . על כן יעזוב רשע נתיבותיו . ואיש און מחשבותיו . וישוב אל ה' . עורנו בשם ה' : °קמנו לדרוש למלכנו . אולי ביום הדין יזכנו . והוא יישר דרכנו . טוב וישר ה' . עורנו בשם ה' : סליחה

עזרנו בשם ה' עושה שמים וארץ : אשא עיני אל ההרים מאין יבא עורי :

עורי

סדר סליחות

ג

עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ : עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך : ויעזרם ה' ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסו בו : קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך : הושה לעזרת ה' תשועתי : הגה
אלהים עוזר לי ה' בסומכי נפשי : הבה לנו עזרת מצר ושיא תשועת אדם : ה' לי
בעזרי ואני אראה בשונאינפשו חתה לה' עזרנו ומגנו הוא : השיבנו אל מלך ויעבר :
סליחה

ה' אורי וישעי ממי אירא • ה' מעוזי חיי ממי אפחד : ה' בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה : ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה :
ה' גדול אתה וגדול שמך בגבורה : ה' דובר צדק ומגיד מישרים : ה' דבר ויקרא
ארץ ממזרח שמש ועד מבואו : ה' הוא הטוב בעיניו יעשה : ה' הושיעה המלך יעננו
ביום קראנו : ה' הט שמך ותרד גע בהרים ויעשנו : ה' ואין עוד זולתו אין אלהים :
ה' זו חטאתנו לו : ה' זכרנו יברך יברך את בית ישראל : ה' חננו לך קיינו היה
זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה : ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ה'
טוב וסלה ורב חסד לכל קוראיך : ה' ישמע בקראי אליו : ה' יודע מחשבות אדם
כי המה הבל : ה' כמה תראה השיבה נפשי משואיהם מכפירים יחורתי : ה' לי לא
אירא מה יעשה לי אדם : ה' לי בעזרי ואני אראה בשונאי : ה' ממית ומחיה
מוריד שאול ויעל : ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם : ה' נחני בצדקתך למען
שורדי הישר לפני דרכך : ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך : ה' סלעו ומצודתי
ומפלטו לי : ה' עזוי ומעוזי ומנוסי ביום צרה : ה' עזוי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי
ויעלו לבי ומשירי אהורנו : ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום : ה' פעלך
בקרוב שנים חיהו בקרב שנים תודיע ברוגז רחם תזכור : ה' צבאות עמנו משגב לנו
אלהי יעקב סלה : ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך : ה' קראתיך חושה לי האוינה
קולי בקראי לך : ה' רמה ירך בל יחזיון, יחוו ויבושו קנאת עם אף אש צריך
תאבלם : ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור : ה' שמעה בקולי תהוינה אוניך
קשובות לקול תחנוני : ה' תשפות שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו :
ה' שמעה, השיבנו :

תחנה חמוס שמואל חוק

ה' אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך •
ה' שועת עמך הקשיבה, ועשה עמם אות לטובה, ומי כעמך כישראל
גוי אחד : ° מבין שני אריות חלצים, ומארבע רוחות תקבצם •
וקרב אותם אחד אל אחד : ° ואת אבלי ציון תנחם, ואת אהליבה
הנדודה תרחם, לחבר את האהל להיות אחד : ° אדום ומואב צמתו
בבור חיי, בחרפה הכו לחיי, מזה אחד ומזה אחד : ° לרגלי טמנו
פה ופחד, ויתלחשו עלי יחד, אין עושה טוב אין גם אחד : ° חזק יה
מתי גולת אריאל, ונלוו אליך כל ישראל, מתחת השמים אל
מקום אחד • שוב :

מיושב

השוף זרוע לעם הנבחר, שדי על צר, ירעם בפחד, ביום ההוא
יהיה

יהיה מיוחד, ה' אחד ושמו אחד: יה שפוט צרי בחמה וקטוב. אני כעץ יבש והם כעץ רטוב. וישלמוני רעה תחת טוב. אין עושה טוב. אין גם אחד. ה': ורועי רפה ודגלי שפל, ועל עונותי אורי אפל, וחזיון חזים עלי נכפל. אך לא נפל, דבר אחד. ה': יה אסוף צאנך אל מרעיהם, ורועים רבים הסר מהם, ושורש ישי הקם להם. מלך אחד ורועה אחד. ה' אחד: אם עונינו וגו':

תיקון ליל שני

אשרי וקדיש. לך ה' הצדקה.

[גמר]

לך ה' הצדקה, שומר נפשות חסידיו, לא יתמו חסדיו, ואין מספר לגדודיו, מבין סתרי ילודיו, ובוהן את לב עבדיו, היודע ועד ואפס בלעדיו, אל אלהי ישראל, צור יושב הכרובים. כי ימנך פשוטה לקבל שבים, וכו'. אל מלך, ויעבור:

פומון ד'

יום התנפלנו בבור כפים, פרים שלמנו. פרי שפתים, מרום לשוענו הט אזנים. כי עתה שבנו זה פעמים: סתר לנבראים וצור מחסיהם, יה המבין את כל מעשיהם, הבט נא עני עמך ביד שוסיהם, אשר שמת מדרך לכף רגליהם, מרום: פני חסדך האר אל שרידיך, ועז אפך הסר מעבדיך, וכעסך הפר מעם ידידיך. שופכים לפניך. מרום: בשמך בטחנו. בבית שביינו, ונגדך צרחנו. מחלינו, אך אם נצלנו. מעונינו, צדקך לבשנו. כסות עינים, מרום:

פומון ה' חמוס משה

מפיל אני תחנתי לפני ארון האדונים. מתחנן בלב נשבר בקהל זרע אמונים, כי בושתי ונכלמתי מעונות ראשונים, ובאתי לבקש מליחה בבכי ותחנונים: פנה אלי, וחון עלי, ראה עני ועמלי. שמע ה' וחנני, ה' היה עוזר לי: שעה שועת עבדיך ישראל העניים, ורצה את תפלתם ויהיו בעיניך רצוים. והקל את עול סבלם, וקבצם מן הגוים, וקרא דרור לשבויים, וילכו לציון פדוים, כי ידך לא תקצר. אלהים ה' חילי, שמע ה': הנני באתי לחלות פניך, בליל שני דפקתי דלתיך. חנני וענני. קמתי להודות לשמך, נחני ותנהלני, כפר עוני. ומנסתרות נקני, ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי, שמע: בנסים ונפלאות תראה ותגלה, ותחון פליטת אריאל. אדיר עושה פלא. להוציא ממסגר אסיר מבית כלא, ותבנה בית מקדשך ושם פניך אחלה, ואבוא מקדש אלהים. אל אל שמחת גילי, שמע:

פומון ט'

יושב הכרובים ועל ארון חונה, צור אשר מעלותיו בשחקים בונה, חיש קרבת מענה, לעם נגש ונענה, והיה טרם יקראו ואני אענה

אענה: אשר לא יפתח פיו וכאלם דמה, מתגרת לוחץ ומזרוע רמה, אשר ילבש שממה, בכל קצוי אדמה. וכרחל נאלמה. ובן מוכה מעונה, לרחמיך יפנה, והיה: עד מתי בן בכור, יהי תועה כשכור, בהררי נמרים ובעמק עכור, אפפוהו לוחטים זה יקנה וזה ימכור, אב רחמן זכור, אסיר תקוה תזכור, ראה עניו ופנה צור בצר עונה, והיה: תחנתו ושועו לפניך תשפר, בהתעטף נגדך המזהיר שפרפר, בשר סר עונך וחטאתך תכופר, צור אל ישוב נא דך נכלם ונחפר, הצור אשר מספר, לכוכבים מונה, והיה:

פומן י' חתום יוסף

יִקְרֶה גִלְהָה כבודו, ומעי רתחו בחמו, מר יזעק לשם הודו, מתגרת צר ישימו, מתי יקבץ נדודו, ושלם יהיה עמו, יוסיף ה' שנית ידו. לקנות את שאר עמו: ועד מתי חזון ישעו, בחטאו יהיה סתום, כמוס עונו ורשעו, ופשעו בצרור חתום, סלח נא לעון בצעו, וגלה קץ החתום, ובער משנאו, כבער הגלל עד תומו, יוסיף: סרה דברו צרים. על ה' אלהינו, כי לא יוסיף להרים, את כוכבי נגהנו. דרכי האל ישרים, לא יכלים כמהינו, והם נבאו נביאינו, ה' סביב לעמו. יוסיף: פנים בפנים דבר, ממרום עמנו. כן חילינו יגבר. על צר אשר הדמנו. ועול סבלנו ישבר. ויסע יגונות חנו, יה צבאות עמנו, הוא יתן עוז לעמו, יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו:

מסתאגב חתום אני לוי הקטן הי"י

והוא רחום יכפר עון: אוילים מדרך פשעם, זכרו מרחוק את ה', שמרו, נפשותיכם ושובו ואמרו, אליו כל תשא עון, והוא: נכוחות דברו ובהרו לבדם, אולי תנקו מכוס יין ה' הוא האדמדם, כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון, והוא: יוצר לבבכם ריחכם הבאיש, רק רע כל היום יחפיר ויבאיש. הרוב עם שדי יסור, כאשר ייסר איש, בתוכחות על עון, והוא: למדו היטב ושאו (אל) כפים, אל אל, ויולו מים עפעפים, נכח פני האל. ה' ארך אפים, ורב חסד נושא עון, והוא: ואל תקשו לבבכם ונתקי מורשיו, ואל יאמין בשוא, כי בעבותות העגלה ובחבלי השוא. הוי מושכי העון. והוא: יריב ריב עמו. כלפי חסד מטה, אויב כמדקרות חרב בוטה. כחשו יענה בפניו הוי גוי חומא. עם כבד עון. והוא: הקיצו ישנים נהפך למשחית הודם. ומפני אולתם ירד לארץ כבודם. והתקוששו וקושו. כי אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון. והוא: קדמו פניו ועינו לא יגרע, מכם. ושטר החוב יקרע. הלא יראת ה' סור מרע. בחסד ואמת יכופר עון. והוא: טהור עינים אם כמפעלי תמוד. אל חיקי. מי יעמוד. אל תקצוף ה' עד מאד. ואל לעד תזכור עון. והוא: נוצר ליוצרו מה תעשה היאמר. ופשעיו חפרו לו בארות חמר. אכן יודה כעת לו יאמר. בי אדוני העון. והוא

והוא: הוֹמָה מִפְשָׁעָיו וְרוּעַ מֵעַלְלָיו. וּבַחֲבַל וּצִירִים אַחֲזָתוֹ וַחֲבָלוֹ, יִתְעַטֵּף כִּי נִקְלָה מֵלֹאֵו כַּסְלִיו. אֵל יִחְשׁוּב ה' לֹו עֵינָן, וְהוּא: וְעַם קִרְבַּתְךָ יִחַפְצוּן אֱלֹהִים תִּפְנֶה. וּמִגְדַּל פִּשְׁעָם תִּהְרֹם וְלֹא תִבְנֶה. בְּשֶׁרֶם וְהִיהַ טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה. מִי אֵל כַּמּוֹךְ נוֹשֵׂא עֵינָן. וְהוּא: סְלִיחָה

אֲנִי קִרְאִתְךָ כִּי תִעֲנֵנִי אֵל. הֵט אֹזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְצַדֵּק אַחֲזָה פְּנֶיךָ אִשְׁבְּעָה בַּהֲקִיץ תִּמְנַתְךָ: אֲנִי אֵל אֱלֹהִים אִקְרָא וְה' יוֹשִׁיעֵנִי: וְאֲנִי אֵלֶיךָ ה' שׁוֹעֲתִי וּבִבְקָר תִּפְלִתִי תִקְדַּמְךָ: וְאֲנִי אִשִּׁיר עֲוֹןךָ וְאֶרְנֶן לְבַבְךָ חֶסֶדְךָ: כִּי הֵייתָ מְשֹׁבֵב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: וְאֲנִי בַה' אֶצַּפֶּה אֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׁעִי, יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי: וְאֲנִי בִקְוֵל תּוֹדָה אֹזְכָחָה לְךָ אֲשֶׁר נִדְרָתִי אִשְׁלַמָּה יִשְׁוֹעֲתָה לְה': וְאֲנִי בַחֶסֶדְךָ בִּטְחִתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעֲתְךָ אִשִּׁירָה לְה' כִּי גַמַּל עָלַי: וְאֲנִי בְרוּב חֶסֶדְךָ אֲבֵא בֵיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה אֵל הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: וְאֲנִי כֹזֵית רַעֲנָן בְּבֵית אֱלֹהִים בִּטְחִתִּי בַחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד: וְאֲנִי עֲלִיךָ בִּטְחִתִּי ה' אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אַתָּה: וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּי בַה' אֱלֹהִים מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל מַלְאֲכוֹתֶיךָ: וְאֲנִי אִמְרָתִי בַחֲפוּי נְגִרְוֹתֵי מִנְגַד עֵינֶיךָ אֲבֵן שְׁמַעַת קוֹל תַּחֲנוּנֵי בִשְׁוֵעֵי אֵלֶיךָ: וְאֲנִי אִמְרָתִי נִגְרַשְׁתִּי מִנְגַד עֵינֶיךָ אֵךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֵל הַיִּכַּל קִדְשְׁךָ: וְאֲנִי תַמִּיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהַלְתְּךָ: וְאֲנִי תִפְלִתִי לְךָ ה' עַת רַצוֹן אֱלֹהִים בְּרוּב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְאִמַּת יִשְׁעֶךָ: וְאֲנִי בַתְּמִי אֵלֶיךָ פְּרַנִּי וְחַנּוּנִי: וְאֲנִי עֵנִי וְאֲבִיוֹן אֱלֹהִים חוֹשֶׁה לִי עֲוִי וּמַפְלְטִי אַתָּה אֱלֹהֵי אֵל תֵּאֲחָז: כִּי לְךָ ה' הוֹחַלְתִּי אַתָּה תִעֲנֶה ה' אֱלֹהֵי: אֵל יֵשׁוּב דָךְ נִכְלַם עֵנִי וְאֲבִיוֹן יִהְלָלוּ שְׂמֵךְ: אֵל תַּתֵּן לְחַיִּת נֶפֶשׁ תוֹרֵךְ חַיִּית עֵינֶיךָ אֵל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח: אֵל תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרִיךָ שְׁאוֹן קִמְיָךְ עוֹלָה תַמִּיד: הַשִּׁיבֵנו, אֵל מֶלֶךְ. וַיַּעֲבֹר כו', רַחֲמֵנָא וכו'. כְּמוֹ סַכְחוּב לְסַלֵּן:

תַּחֲנֵה חַחֹס דְּוִיר בִּר אֶלְעֹד וּל"ה

וְה' דֹּאגָה שְׁבֵרָה לְבִי, וּמִכּוּבַד עֲצָבִי, חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם: וְאִדְבַרְהָ בְצַר רוּחִי. גַם הַיּוֹם מְרִי שִׁיחִי. מִי יִתְנַנֵּי כִירְחִי קִדָּם: יְדֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה. וּנְפִשִׁי עָלִי תִהְמָה. כִּי אֹזְכָרָה מִקְדָּם: דְּמַעֲתִי שׁוֹימָה בְּנֹאדֶךָ. וְהַפְּלֵא כִיוֹם חֶסֶדְךָ. מַעוֹנָה אֱלֹהֵי קִדָּם: בְּעֵנֵי כַמְעַט אֲבַדְתִּי. לֹוִלִי שְׁבֵרְתִי וְהוֹחַלְתִּי. לְרוּכַב בְּשָׁמַי שְׁמִי קִדָּם: רַחֲוֹם פִּקּוּד גִּפְּן זֹאת. וְלִמָּה מִצַּאֲתֵנו כָּל זֹאת. וְאֱלֹהִים מַלְכֵי מִקְדָּם: אֵיִה הַמּוֹן רַחֲמֶיךָ שְׁמַעֲנֵנו אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ. פּוֹעֵל פְּעֻלַּת בִּימִיָּהֶם בִּימֵי קִדָּם: לְמָה אִירָא בַעַת צָרָה, מִשְׁגָּב לַעֲתוֹת בְּצָרָה. הֲלֹא אַתָּה מִקְדָּם: עַד אֵן בַּגְּלוּת אֲטַבְעָה. וְאוֹיְבַת הַרְשָׁעָה. עֲלוּזָה מִימֵי קִדָּם: זְכוּר חוּזוֹן הַשְּׁמַעַת. וְחֶסֶד אִשֶּׁר נִשְׁבַּעַת. לְאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קִדָּם: רֵאֵה בַעֲנֵי עַמְךָ. וְהַפֵּר כַּעֲסֶךָ וְזַעֲמֶךָ: זְכוּר עֲדַתְךָ קִנִּית קִדָּם, לְצִוּוֹן בְּרַצוֹנְךָ הַטִּיבָה, הַשִּׁיבֵנו ה' אֵלֶיךָ וּנְשׁוּבָה. חֲדָשׁ יָמֵינוּ כַּקְדָּם. שׁוּב:

מִיּוֹשֵׁב חַחֹס אֲבֵרָהֶם

אֲקוּם לְהוֹדוֹת לְךָ יוֹצֵרֵנוּ. כְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֲזוּן שׁוֹעֲנֵנו. וְאוֹלֵי בַחֶסֶדְךָ תִּצַּף עֵינֵינוּ. עֲזֹרָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: בַּעַת צָר לָנוּ לְךָ שְׁחַרְנוּ. בְּבִשְׁת

פְּנִים

פנים לך אתאנו. כי ביד מרעים הסגרתנו. ותמוגננו ביד מענינו. עורנו :
 םרחום וחנון מזה פשעינו. ובמי מליחה מחר עונינו. והלבן כבודית רוב
 בצענו. וישוב אפך ותנחמנו. עורנו : חלעד אפך בנו יעשן. וגלות תחדש
 מפני נושן. עורה ה' למה תישן. למה תחשה ותעננו. עורנו : םמבור גלות
 משוך חרדיך. למען יחלצון ידידיך. ונקום נקמת דם עבדיך. יודע בגוים
 לענינו. עורנו : אם עונינו וגו', כמו סכתוב למעלה :

תיקון (מעמד) ליל שלישי

לך ה' הצדקה וכו' .

גטר סמוס יעקב

לך זרוע עם גבורה, םיה רצני וחלצני, כי שם ה' אקרא, םעורני
 וסמכני, משגב לעתות בצרה, םקדוש אשר יענה עני. קורא בנפש
 מרה. םבדברים, מקום פרים. יוביל שי למורא, אנא חמול. גוי גדול.
 אשר לו אלהים קרובים, כי ימינך פשוטה לקבל שבים. שבים אליך וכו' :

תוכחה סמוס אברהם

הגשמה לך והגוף פעלך, צור אשר אין דומה לך. חוסה על
 עמלך : אין מלה בלשוני. מפני כבוד ודוני. בנבראיק
 מי אני. כי תבקש לעוני : אי מזה באת יחידה. ואן תלכי בלא
 צדה. ותחליפי חי במת. ואיך תאמרי לא נטמאת. פ"ז : ביני בעודך
 שכבר. גזרת, כי בדיון דבר, שפתים אך למחסור. יהרוב עם שדי
 יסוד. פ"ז : ראי כל חמדת תבל. ראשה וסופה הבל. ולעמל אין
 בינה. ועתה השמרי נא : הגויות כשמלות. לאור היום מגוללות.
 ובלילה עת מנוחה. נבלתם כסוהה : ממרום שולחת. מקומך איך
 שכחת. בטרם יבא עתך. שובי אל גבירתך. פ"ז : העירו לרצות תומך,
 כאשר תשחי ירימך. במשלך ביצר נשא. שתים רעות עשה. זנח
 מקור חיידו. והלך אחרי תהו. ואחריו לבך איך סר. והוא ימות
 באין מוסר. פ"ז : ממך דחקי סלף. ואין לך חלק בחלף. בשבתך
 בקרב אובדים. מהלכים בין העומדים. אבי אל תהפני. בנוד הגוף
 אספני. ואם בחטאי כשלתי. לך ה' הנחלתי. פ"ז :

פומן ז"א סמוס יוסף

יום אשר כליתי. אל דת קדושה. לבית אל עליתי. וחוק אדרשה. ובשמו
 חסיתי. ואיך אבושה. ופניו חליתי. היום שלשה : ובסתר כנפיו.
 סלה אחסה. אבטח על רחמיו. ושלום ועשה. אשאף אל חסדיו. היות לי
 למחסה. ואם מטוב מעשה. נפשו יבשה. ובשמו : סלעי ממגור אלו
 יעבור. לב נפתל ועקש לפניו אשבור. וחטאים שמו אותי בבור. תמחה
 שמם מעל לוח חרושה, ובשמו : פה אין לי להשיב ומצח להרים. כי
 עברו עוני ראשי הרים. וגם השיגוני בין המצרים. ונפשי בתוך רשתם
 כצפור יקושה. ובשמו :

פוטון י"ב חמוס אברהם

°אל תרחיק ממני אלהי תנחומיך. כי תוחלתי ושברי לא ארחיק ממך.
 אני הנה שפתי לא אכלה לרוממך. ואתה ה' לא תכלא רחמיך:
 °באשמורת נמצאתי בביתך שופך עתר. ואתה המצא לי אל חוקר כל
 סתר. והשיבה [חרונך] מיתר. סגולתך ועמך. אני: °ראש אשמורת יעורו
 פווריך משנתם. ואתה התעורר נא כוס חלקם ומנתם. ואזן לתחנתם.
 הטא משמיך. אני: °הן באשמורת נשאנו לבבות אל כפים. ואתה שא
 פניך לשוטחים לך ידים. ומשתחיים אפים. ליחודך ולשמך. אני:
 °מאשמורת שפכתי לפניך שיחתי. ואתה אל תתעלם לרוחתי לשועתי.
 ובשר נא קהלתי. סלחתי אשמך. אני:

פוטון י"ג חמוס משה חוק

°מזה לך אנוש תעכור. צפונותיך. תועה כשכור. במחשבותיך. עד אן
 לא תזכור. אחריתך. מתי תקום משנתך: °שקר נחלת. במעללך.
 ופיך האכלת. פרי פעלך. למאד הסכלת. זמן הבלך. ימי ילדותך
 ושחרותך. עד אן: °הוגעת יוצרך. בחוזק מצח. האמרת יצרך. להרע
 נצח. הדשת זכרך. כחרוץ קצח. על עבדותך לתאותך. עד אן:
 °חלפו שני נוער. וזמן עדנה. והיו מעט מזער. וקפצה זקנה. ותסכל
 ותבער. מאין תבונה. כלו שנותיך וזקנתך. עד אן: °וד עין פקחה.
 וחקור דעה. והט און פתחה. והבן שמועה. וצא לתור מנוחה.
 אל הבקעה. משכן אבותיך וילדותך. עד אן: °קרב בן ישאף. לצל
 חסדיך. הומה בלב נעטף. צורי אל תט באף. אל עבדך. בעלות
 חמתך. לבן אמתך. עד אן:

מסחאגיב ע"פ א"ב בלתי נשלם

כי שומע אל אביונים ה': °אשפך כיום מי דמעות. ואלבש פחד וזועות.
 כי אפפו עלי רעות. אולי יעשה ה'. כי: °באתי בשם אל להתגבר.
 וגאות יצרי לשבר. כי באו בנים עד משבר. בצר לי אקרא ה'. כי:
 °גבהו דרכי פעליו מאמר. ואיך ישיגם יציר חמר. כי גבוה
 מעל גבוה שומר. גדולים מעשי ה'. כי: °דועכו נרות אמונים. וגבהו
 מימי זדונים. כי דכיתנו במקום תנים. דבר שלח ה'. כי: °הציקתנו
 תבוסת ערינו. ובחסדך שמנו שברנו. כי הושעתנו מצרינו. הנועדים
 על ה'. כי: °ודה עמי ברוב כחשו. ולא נתן למות נפשו. כי זכר
 את דבר קדשו. זרע ברוכי ה'. כי: °מעשויו זכרו והוד פלאו. ומי
 זה יבא לתכונת מוראו. כי ממזרח שמש ועד מבואו. מהולל שם ה'.
 כי שומע:

סליחה

בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: שמעה תפלתי
 ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש: כי גר אנכי עמך תושב
 ככל

סדר סליחות

1

ככל אבותי : שמעה אלהים רנתי והקשיבה תפלתי : הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי
 כי אליך אתפלל : שמע ה' תחנתי ה' תפלתי יקה : אכן שמע אלהים הקשיב בקול
 תפלתי : ה' אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה : ה' צבאות
 עד מתי עשנת בתפלת עמך : ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי : ואני
 אליך ה' שועתי ובבקר תפלתי תקדמך : תכון תפלתי קמרת לפניך משאת כפי מנחת ערב:
 ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך : תפלה למשה
 איש האלהים • ה' מעון אתה היית לנו בחור ודור : תפלה לדוד שמעה ה' צדק
 הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה : תפלה לדוד הטת ה' אונך
 ענני כי עני ואביון אני : תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות : תפלה לעני
 כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיהו : האזינה אלהים תפלתי והקשיבה לקול תחנונותי :
 האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי : תבא לפניך תפלתי הטת אונך
 לרנתי : ה' שמעה תפלתי ושועתי אליך תבא : ה' שמעה ה' סלחה ה' הקשיבה
 ועשה אל תאחר : השיבנו , אל מלך , ויעבור . רחמנא וכו' :

תחנה חמוס יצחק

י"י ישועה צוה . לעם דל יקוה . זכור רחמיך וחסדיך אשר מעולם :
 צורים חנם רדפוני . וכשבלת מים שטפוני . גוי איתן הוא גוי
 מעולם : חשב אויב רעות בקרבו . ואמר נבל בלבו • בל אמוט לעולם :
 קמו להכרית עדתך . ואנחנו עמך וצאן מרעיתך . נודה לך לעולם. שוב :

מיושב

שחר להודות לך קמתי . ומרוב עוני נכלמתי . הנה שברי בך
 שמתי . אחרי שובי נחמתי : גלוי שדי נגדך . את אשר העוה
 עבדך . זכרתי רוב חסדיך . על כן לשמך קדמתי . הנה : מה בצע כי
 תדינני . ועל רוב פשעי תענני . חנני יה וענני . וסלח לכל אשר
 אשמתי . הנה : בך שמתי כל תאותי . ואתה הוא כל תקותי . זכרתיך
 ברוב חדותי . וכנהמת ים נהמתי . הנה : שמך ינים דאבוני . ויאר
 אפלת אישוני . ויערב זכרך על לשוני . כמו נופת צוף טעמתי . הנה :

תיקון (מעמד) ליל רביעי

[גמר]

לך ה' הצדקה . אל נקדש בצדקה . ולנו בושת הפנים . מתרצה
 בתחנונים • מה נתאונן ומה נאמר . בכל מעמד וכל משמר .
 מה נדבר ומה נצטדק . ואיים יטול כדק • נחפשה דרכינו ונחקורה .
 באהליך נגורת . ונשובה אליך • ונשען עליך • כי ימינך פשוטה . ראה
 ה' והביטה • רצה לקבל לשבים • צור יושב הכרובים . כי ימינך :
 תוכחה חמוס אברהם ברכי מאיר

כֵּאִין כל משובה . לעומת חסדך חשובה . השיבו אמרת
 בהולדם • ברואים חיים בעודם . שובו בני אדם : באמת עד
 תהי זכה . כל נפש המדוכא . תשב אנוש עד דכא : רוחך אל ישכילו .
 להנחם

להנחם על מעלו. ושב ורפא לו. פ"ז: °הסירותי דעיוני. מתור אחרי
 עיני, למען ישוב ה': °מעל נושא חרפו, אולי יסיר כפו. ושב מחרון
 אפו: °בגו רוח נשוב. איך לנע ונד חשוב. ועודנו לא ישוב. פ"ז:
 °רעותי סבבוני. כרובם יעציבוני. לכן סעיפי ישיבוני: °באמרי כי
 נאלחתי. ואם למשפט נלקחתי. מזה אשיב על תוכחתי: °יענני
 רחום שמו. כי הסליחה עמו. לכן ישוב עמו. פ"ז: °מה איש או
 תשובתו. תר לבי כי במותו. לא ישוב עוד לביתו: °אך בניבך
 אנפש. בדת תתה לבת חופש. תמימה משיבת נפש: °ייטיב את
 פעלו. כי רוח לתגמולו. השב תשיבנו לו. פ"ז: °רוחי שוב הנך.
 פי לאל ויחנך. והשיבך על כנך: אודה ואעזוב זדוני. (דבר) ואתה ה'
 אל תשב את פני: זכור רחמיך ואשלם. ויפתח פי נאלם. ואל
 ישוב דך נכלם. פ"ז:

פוטון י"ד

אדון אשר צדקתו לכל היצור נודעה. המצא לשוחרך זה לילות
 ארבעה. אנא ה' סלחה אנא ה' שמעה. ארך אפים ורב
 חסד ורחמים על הרעה: תכן שחקים בזרת. העתר לעתרת, ותחנת
 אשמורת. תהי כקרבן וקטורת. לפניך נקרבת ולנגדך נשמעה.
 פקח עיניך וראה עיני הנדמעה. אנא: הפק חמלתך. לדופקים על
 דלתיך. ואל תט בחמתך. פליטת בני בריתך. וחוסה על עבדיך
 עמך ונחלתך. שאר צאן מרעיתך. אשר ביערים תעה. אנא: אומר
 לצולה חרבי. העבר מריי וחובי. ובמשפט אל תביא. שה אשר
 בלעה לביא. צועקת אבי אבי. ראה בדוחק השעה. אנא:

פוטון ט"ז תמוס טשה

למען הפרנו את בריתך. הצור עברנו אמרתך. ועקב גאלנו בתורתך,
 בעלונו אדונים וזולתך: °מחמדי כלו בני ישמעאל. ובשרי בלו
 קדר ואדבאל. נועדו ויאכלו את ישראל. והם נחלתך בני בריתך.
 ועקב: °שממון הושם. מחמד מעוני. ונביות ומבשם. פשטו עדני.
 וימלאו כרסם. מטוב עדני. וחצילו עיני, לעומתך. ועקב: °היינו לשמה.
 בידי שמה. ובוה, למוה, ונפיש וקדמה. וירדנו דומה. בפרך דומה.
 איה קנאתך וגבורתך. ועקב:

פוטון ט"ו תמוס אברהם

מתגרת הדין שלהבת בלבבי. גאלתי בסודי והשחתי כל טובי.
 ואיך ארים מצחי וחטאתי לאבי. יראה ורעד יבא בי:
 °אמנם ברצוני העויתי במהלכי. ולדברי יוצרי לא הטויתי תנוכי.
 במה אתכסה וצדק אין בתוכי. ואירא כי ערום אנכי. מתגרת: °ביום
 בואו אתי במשפט הבורא. איך אוכל לכחש וכל נמצא יהי קורא,
 על כן חטאים בדרך יורה. את האלהים אני ירא. מתגרת: °ראשון
 לנבראים

לנבראים החל אל להורותו. בתהלוכי כשרון לטוב לו אחרי מותו.
 חם לבי בקרבי ממשפט אחריתו. כי ירא אנכי אותו. מתגרת :
 °הרעותי לנפשי נתונה בי (לא) מהורה. נתתיה לשפחה תחת היותה
 שרה. אמחר להשיבה בקדם למעון אורה. כי ה' עליון נורא.
 מתגרת : °מחשבותי אל נא הוד תבל יקיצכם. העבירו שרכם. ועבד
 לא יריצכם. והעירו ישנים למקום יאמיצכם. הוא מוראכם. והוא
 מעריצכם. מתגרת :

מסתאניב ע"פ א"ב ולסוף משה בר יעקב

שובן שובו מדרכיכם הרעים : °אנשי אמונה נקדשו. °בבכי ובתחנונים
 נגשו. °גורו לכם והתאושו. על לב שימו פושעים. שובו :
 °דלו דמע מדמכם. °הזילו אותו על עיניכם. °וקרעו לבבכם שנים
 עשר קרעים. שובו : °זועו מיום הדין נמהרים. °חרדו ממשפט כל
 יצורים. °טרם בוא יום מפרק הרים. ומשבר סלעים. שובו : °יום
 לחשבון תהיו נכונים. °כהגלות סתרים וצפונים. °לפוקד עון אבות
 על בנים. °על שלשים ועל רבעים. שובו : °ממנו גורו בני בריתו.
 °נותן על פניכם יראתו. °סומך יד העובד אותו. ולא יחזיק ביד
 מרעים. שובו : °עדיו שובו בנפש נקיה. °פנו אליו בתפלה רצויה.
 °צעקת חנף נגרו בזויה. ודבריו אינם נשמעים. שובו : °קדושים נפשם
 אז יאירו. °רוחותם כרקיע יזהירו. °שמה יחזו ויכירו. כל הון יקר
 ונעים. שובו : °תמימים אזי לחיי עולם. חנפים לדראון עולם. עם
 שמה ועם נכלם. מפלאות תמים דעים. שובו : °מחמד תבל וכל
 שלומיה. °שוא יחשוב כי חלומיה. °הבל פתרונם. וכל ימיה. מעט
 ורעים. שובו : °בורא הגוף ויפח נשמה. °ראה כי אדם תולעה ורמה.
 °יבל בשרו בחייו. כי הבל המה. מעשה תעתועים. שובו : °עורה לקול צביה
 נרדפה. °קלה לכודה בחחים ונגפה. °בורחת מפי אריה ונשקפה. גיא
 הצבועים. שובו : °עודד בן רפה ידים. זכור אהבת מחמד עינים.
 הבן יקיר לו אפרים. אם ילד שעשועים. שובו : °חזות מרפא וארוכה.
 זכור לצולעה ונבוכה. והיתה לה' המלוכה. ועלו מושיעים. שובו :

סליחה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלה לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו
 כי פשענו : כי אתה ה' טוב וסלה ורב חסד לכל קוראיך : למען שמך
 ה' וסלת לעוננו פי רב הוא : למען שמך ה' תחיינו בצדקתך תוציא מצרה
 נפשנו : למען שמך ה' עשה. וידעו כל עמי הארץ כי אתה ה' לברך : למען
 בריתך את אברהם יצחק ויעקב : למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני : הושיענו
 אלהים כי באו מים עד נפש : הושיענו אלהים כי באו בנים עד משבר וכח אין ללירה :
 הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם : הושיעה את עמך וברך את
 נחלתך ורעם ונשאם עד העולם : הושע ה' את עמך את שארית ישראל : ישראל

נושע

נושע בה' תשועת עולמים : ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כלתה לישועתך
 נפשי לדברך יחלתי : נרננה בישועתך ובשם אלהינו נרגול . ימלא ה' כל משאלותיך :
 קומה ה' הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת : לה'
 הישועה על עמך ברכתך סלה : הפלה חסדך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך :
 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה : חושה לעזרתי ה' תשועתי : ואלהים
 מלכי מקדם פועל ישועות בקרב הארץ : שובה ה' הלצה נפשי הושיעני למען
 חסדך : לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו : ה'
 אלהי בך חסיתי הושיעני מכל חודפי והצילני : מגני על אלהים מושיע ישרי לב :
 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל : ברוך
 ה' יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה : כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות :
 ונפשי תגיל בה' תשיש בישועתו : ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה
 לה' כי גמל עלי : ותשועת צדיקים מה' ומעוזם בעת צרה : ויעורם ה' ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו : השיבנו , אל מלך , ויעבור , רחמנא :

תחנה חמוס דויד בר אלעזר

ה' °דכאונו הממונו זרים . וידל עד מאד ישראל : °ויהי למם עובד .
 וככלי אובד . העבד ישראל : °יום יום צרים . פיהם עליהם פוערים .
 ויאכלו את ישראל : °דמו כי אלהים עזבם , ולא יריב ריבם , ואין עוזר
 לישראל : °בקום עלי מעני . לולי ה' . שהיה לנו יאמר נא ישראל :
 °רבים אומרים נאבידם . ומגוי נכחידם . ולא יזכר שם ישראל : °אל
 רם וגאה . הבט משמים וראה . עשוקים בני יהודה ובני ישראל :
 °לכבוד שמך עשה . ועל אויבי הנשא . וידעו כי אלהים לישראל :
 °ענייך רחם . ועל הרעה הנחם . כפר לעמך ישראל : °זמן ישע הקריבה ,
 וכימי עולם היטיבה . רבבות אלפי ישראל : °רחם על עם נדהם .
 זכור לאברהם . ליצחק ולישראל : °שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :

מיושב חמוס יוסף

כמים מהורים אלהים הוה . על עם בגלות נפור ונבוה . ותסלה לעון
 העם הוה : °יום ולילה אונך פתחה . קבל תפלת שופכים שיחה .
 ואל ענותם עינך פקחה . ותשמע אל קול הצאן הוה . ותסלה : °ושובה
 מחרון עז אפך . ואל תוכיחם ברוב קצפך . הרחק מעליהם כפך .
 ראה כי עמך העם הוה . ותסלה : °סלח נא פשע . עם בך נושע . ונקם
 מכל סכלות ורשע . והישר נתיבם ועונם השע . וישר דרך העם הוה .
 ותסלה : °פינו תמלא שחוק ותרועה . ושית לנו חיל וחומות ישועה .
 למען שמך ה' הושיעה . לחיותנו כהיום הוה . ותסלה :

תיקון (מעמד) ליל חמישי

גמר חמוס יצחק חוק

לך ה' הצדקה : °יחיד חי העולמים . °צדקה עשה עמנו ואל תפן לאשמים .
 °תמלתך וחסדך הפק נא לנדהמים . °קוראים לך בתחנונים . צור שוכן
 במרומים

במרומים: ° חון להקת עניך הדלים והעגומים. ° זכור להם בריתך וברית שלשה תמימים. ° קל מהרה השמיעם דברים נכוחים וטובים. כי ימנך פשוטה לקבל שבים: שבים אליך וגו'. הנשמה וגו'.

תוכחה חמוס אברהם עוראל

° אריב עם רעיוני. אודה ואעזוב ודוני. אולי יחנן ה'. אולי ישא פני: ° בפני יענה כחשי. בתאוה נטמאת נפשי. ואיכה אחרי מותי. תאמרי לא נטמאתי: ° רוחי חובלה בקרבי. ועתה בי. אין טובי. ולפקודת מעללה. למחר אני קרוא לה. פ"ז: ° הסר יצר נעורים. תנהו בבית האסורים. ואם מעט תתיר אותו. לא תוכל שאתו: ° מכוונת הלב הם ככלים. והרוחות כפועלים. ובהשלימם חוקם. שבו כליהם ריקם: ° עוני עורן לבי. ובאה תאוה בקרבי. ונבערה נפשי בפתע. ותלך ותתע. פ"ז: ° זורעי און. קוצרי עמל הון. ואשרי נפש דבקה בכשרון. ותשחק ליום אחרון: ° רוח חן השמר. מחמוד שבת בחומר. ואם בו התערבת. תשוה לו גם אתה: ° אחי אנה אלך. בעלות חמת המלך. ואנה אנשי עצתי. אוליך את חרפתי. פ"ז: ° לא אדע מה אעשה. כי במה אתכסה. וצדקות אין בתוכי. כי עירום אנכי: אחישה מפלט לי. ואשים אל מגדילי. ומפשעי לא אירא. כי שם ה' אקרא:

פזמן י"ז חמוס יצחק ואח"כ א"ב טד ל'

° יחידה ממסגרות. עורכת משמרות. ° צוחת בחמישית חצות לילה בזמירות. ° חלי נא פני אל העונה בצרות. ° קומי רוני בלילה לראש אשמורות: ° אום גלות סובלת. ° ביד אויב נחשלת. ° גועשת זוחלת. ° דופקת על דלת. ועורגת כאילת. על אפיקי נהרות. קומי: ° העירי שיריך. ° וקראי ממצריך. ° זכרי זכות הוריק. ° הכי חזון ציריך. כי בריתות נעוריק. ערוכות לך אשמורות. קומי: ° טובך אל אילותי. ° יחלתי בגלותי. ° כפר נא סכלותי. ° להרם את שפלותי. השיבני בגלותי. התנערי מעפרות. קומי:

פזמן י"ח חמוס יהוד'

° יושבים ביד גוליתם. ומדבר נפעמים. מחכים שנת גאלכם. שבעים בוז ורעמים. ואם אתם במעלליכם. מאד מעטים ונכלמים. יוסף ה' עליכם. ככם אלף פעמים: ° הן לא קצרה יד אל. אתכם מהושיע. הוא נדרש לכל שואל. ישקיט ומי ירשיע. לציון יביא גואל. והרשעים ירשיע. בכל הארצות האל. ישמיד צרים וקמים. יוסף: ° זיעבר על כל מעל. מעונה אלהי קדם. ועמו משאול יעל. ולנצח לא ינידם. אם ייטיבו מפעל. אשר כשחל יצודם. כי יום לה' על ההרים הרמים. יוסף: ° דוחינו חיש יחרים. וכל משנאינו יכרית. וישמיד צר סוד יערים. להיטיב לנו אחרית. ונס פדותנו ירים. כי הוא יביט לברית. עליהם הדברים. סתומים וחתומים. יוסף: פזמן

פומן י"ט חחוס מאניש

מחסי בך צור שמתי. ולך אשא עיני. חצות לילה עת קמתי.
 להתודות על עוני. באשמורת קדמתי. ולכפר על זדוני. לך
 ה' הוחלתי. אתה תענה ה': °אתה ה' אלהים. אלתי ישועתנו. שוכן
 בשמי גבוהים. חושה לעזרתנו. כי לך אנחנו כמהים. בארץ גלותנו.
 לשמך צמים ונוהים. קבץ נפוצותינו. בכל יום לך השכמתי. ואתה
 שא נא פני. לך ה': °נשבר לבי בקרבי. רחפו כל עצמותי. ליום
 יגולו סביבי. פשעי וכל אשמותי. יראה ורעד יבא בי. בזכרי כל
 מזמותי. בעמדי על מצבי. ולילותי וימותי. בושתי וגם נכלמתי.
 להרים אלהי פני. לך: °יה אנה אני אברח. ואנוס מפניך. ואין מנוס
 ואין מברח. מנגד עיניך. ימה ודרום ומזרח. הכל גלוי לפניך. בשמך
 צור בטחתי. ואתה תאיר עיני. לך: °שגב אום עם אביון. מתחנן כדל
 שואל. מיחלת לך עליון. ועיניה תלואים לאל. מי יתן מציון. ישועת
 ישראל: צוה ישע ופדיון. צור פודה וגואל. אהללך והוספתני.
 מהללך ברנני. לך:

סליחה

כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת: כי אלהים יושע
 ציון ויבנה ערי יהודה וישבו בה וירשנה: כי אלהים שופט זה ישפיל זה
 ירים: כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: כי בך ארוץ גדוד ובאלהי
 אדלג שור: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: כי גדול עד שמים חסדך
 ועד שחקים אמתך: כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים: כי הוא
 ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי הוא
 יכאוב ויחבש ימחץ וידע תרפינה: כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות: בי זה
 אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות: כי זכר את דבר קדשו את
 אברחם עבדו: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: כי חסדך גדול עלי
 והצלת נפשי משאול תחתיה: כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף בבית
 אלהי פדור באהלי רשע: כי טוב ה' לעולם חסרו ועד דור ודור אמונתו: כי
 יעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו: כי יצפני בסכו ביום רעה יסתורני
 בסתר אהלו בצור ירוממי: כי כגבוה השמים על הארץ גבר חסרו על יראוי:
 כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתור פניו ממנו ובשועו אליו שמע: כי
 לה' המלוכה ומושל בגוים: כי מי אלוה מבלעדי ה' ומי צור זולתי אלהיו: כי
 מרעים יכרתון וקווי ה' יחליפו כח: כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תטיב לך: כי
 סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנחלני: כי עשית משפט ודיני וישבת
 לכסא שופט צדק: כי עמך הסליחה למען תורא: כי פדה ה' את ועקב וגאלו
 מיד חזק מכנו: כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחוו פנימו: כי קנאת ביהך אבלהני
 וחרפות חורפך נפלו עלי: כי רם ה' ושפל יראה וגבוה ממרחק יודע: כי שמש
 ומגן ה' אלהים חן וכבוד יתן ה' לא ימנע טוב להולכים בתמים: כי שומע אל
 אביונים ה' ואת אסיריו לא בזה: כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו:
 השיבנו, אל מלך, ויעבור, רחמנא וגו', כמו בליל ראשון:

תתנה

תחנה ע"פ א"ב נלתי נלס

ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: °בהתיצבי נגדך. השמיעני בבקר חסדך. בורא קצות הארץ: °גאה הבט עניי, ושא פשעי ומריי. היושב על חוג הארץ: °דבקתי בעדותיך. גלה לי אהבתך. נוטה שמים ויוסד ארץ: °הושיעה עמך השבויים. וידעו כל הגוים. כי לה' הארץ: °ופנה אלינו ברחמים. ואל תפן לאשמים. עושה משפט וצדקה בארץ: °זכור ברית אבות. ואל תפן לשובבי לבבות. השולח אמרתו ארץ: °ישמחו רחומים. בהשמיעך בלאומים. ה' מלך ירגזו עמים. יושב כרובים תנוט הארץ. שוב:

טיושב

סמך גבי. צור משגבי. עת כי דרשתיך. ושבתי וקומי. ולילי ויומי. עמו מצאתיך. יה דרשני. ואל תנשני. כי לא נשיתיך. ישעך תשגבני. עזרתי היית אל תמשני. ואל תעזבני: לך עטפתי. וגם שטפתי. דמו במשכבי. עת חטאתי. על מטתי. ונעלה על לבבי. ואני כגמול. בלבב אמול. אזעק אבי אבי. אליך השיבני. עזרתי: שמעני ענני. אל נא תהדפני. רחם נא נכאב. כי אין לי אב. בלתיך יחופפני. אם לא תחמול. וחסד תגמול. מי יאספני. ומי יקשיבני. עזרתי: מה זה יסבר. או מה ידבר. נבזה כמוני. אין בי מעש. להפר כעס. לבד ברית קדמוני. זכור לי חסדך. וחסד עבדך. איתן אב המוני. ואל תכזיבני. עזרתי: אני כחומר. אין לי אמר. לאמר נגדך. אם דלותי. ואם קלותי. יגדל חסדך. הפק ישע. לשבי פשע. ולי אני עבדך. עז תרהיבני. עזרתי: נכלם נחפר. שב לעפר. מתי תקימהו. נושא תוגות. מאין הפוגות. מתי תנחמהו. שברו תחבוש. עונו תכבוש. תשוב תרחמהו. וחסדך יסוב יסובבני. עזרתי: ועד אן ייחל. נאלם כרחל. שכור בלי יין. אשר כה וכה. הולך ובכה. נושא לך עין. ישאל לבבו. מתי יבא. עזרי מאין. ממך יסובבני. עזרתי: וגומר כמו בליל ראשון:

תיקון (מעמד) ליל ששי

לך ה' הצדקה,

גטר

אדיר שוכן מעונים. אם הרבינו פשע וחטאות הודונים. יהמו נא רחמך אל חוקר רעיונים. אנא כי בעלוננו יה זולתך אדונים. בדמעיו, מחה פשעיו. אל יושב הכרובים. כי ימיך פשוטה לקבל שבים. שבים אליך וגו':

תוכחה חזק אני אברהם ברבי יהו'

אתודה על זדוני. ואתחנן בהגיוני. עת לדרוש את ה'. °אומר אל רעיוני. בעת זכרי את עוני. נירא נא את ה': °נסוגים אם

(סדר"ע) ח"ב ג 3 תעכהו

תעבדוהו. פרי חטא לא תטעמוהו. כי מאספיו יאכלוהו: °יראו נא
את יוצרכם, והשפילו יצרכם. מבדיל ביניכם. לבין אלהיכם. פ"ז:
°אל תבטחו בכספכם. אשר הוא משיא לכם. כי לא יוכל להציל אתכם:
°ביום לריב תביאני. צור בצדקתך שפטני. אל באפך תוכיחני:
°רוחה מפחד בחיים. בזכרי רדת לעיים. מי לא ייראך מלך הגוים.
פ"ז: °הסיתי סות אימה. בקומך למושפט לשמה. ערוך כאיש מלחמה:
°מבוז שבעה נפשי. על עוני וכחשי. רבו משערות ראשי: °בכיתי
לחטא נשמר. וגילי אבל הומר. הנה לשלום מר לי מר. פ"ז: °רעיונך
מאד רבה. נפשך נפש משובה. הבת השובבה: °בשובך אל אדוניכי.
יגלה את אזנכי. מנעי קולך מבכי: °יום תוכחות ורגזות. יזכרו
נפשות עליונות. לו חכמו ישכילו זאת. פ"ז: °יום יקיצם משנתם. אל
יזכור אדמתם. יבינו לאחרייתם: זנחת במעשיך. צור אלהי מחסך.
ותשכח ה' עושך: נגלית ונסית. אל, ובו לא חסית. שמנת עבית
כשית. פ"ז: °הבן מכרתו בעולו. השיבהו לגבולו. מלך ישראל וגואלו:
°זכמה סורה וגולה. לא תמצא בגולה. מנוח לכף רגלה: בשורה אשיב
שבותך. שובי ממשותך. ויש תקוה לאחרייתך. פ"ז:

פוטון כ'

אנא זכור הברית. בעת מראה הקשת. ברית ראשונים תזכור,
לעדה הנכבשת. רחמיך דורשת. זה מעמדו ששת. אצוק מים
על צמא ונוולים על יבשת: אבי אבי רחמני. אל תבוז ענות. עני.
ואל תדרוש סרחוני. ואני בכור מבחני. ואם חובי נצחני. זכור
בריתך נאמני. עת נמת לנאמני. קחה עגלה משולשת: אנא לעם
כרותי ברית. תן תקוה ואחרית. ופליטת השארית. בחמתך אל
תכרית. אשר מדין נרעשת. וממך אין מתיאשת. רפא משובת
שביה להיות נחבשת. לבאי ביתך ליל. לשפוך שיח בחיל. כעת
ראות והנה איל. כהוגש יחיד בגשת. למאכלת מלוטשת:

פוטון כ"א חמוס שמואל

שׁוֹגָה בהבלי תאוה. עורה מנומך. ופשוט בגדי גאווה. ולבוש לבוש
נאוה. אולי יש תקוה. בטרם בא יומך. ושב ה' אלהיך
את שבותך ורחמך: °משכת ולדותך. אחרי ראות עיניך.
ובאו ימי זקנתך. ואין צדה לפניך. ולא תעור משנתך. לקול קורא
באזניך. להאסף לעמך. הן קרבו ימך. ושב: °ורב ממך האורח.
ואתה מפשעים מלא. ואן תארח. ואן תברח. אם חמת מלך תעלה.
ותחשוב להיות אורח. ואיך שמך יפלא. כי נוסע וגולה. אתה
למקומך. ושב: °אל תמוד כמעללי. לחיקי מדה במדה. ראה כי כל
זמן הבלי. הלך מבלי חמדה. אל נא תרחק מחוללי. כי קרבו ימי
חרדה. וביום דין יקימך. יבואוני רחמיך. ושב: °לא תעלים ממני.

צור

סדר סליחות

צור חוקר מצפוני. פשעים גברו מני. תמוחה במימי יגוני. יהי
חסרך לרחמני. וגם לחמול על המוני. ואם ענו בי עוני. עשה
למען שמך. ושב :

טסזאניב חוס שלמה הקטן

כזי ומלל גבורות ה' : ה' שם איום ונורא. שבו עולם נברא.
שכן בהיות נקרא. השמים שמים לה' : מי ימלל : ה'
לשבעה שמות מפורש. למדת רחמים נדרש. לכן בכבודו ארש.
ויקרא ה' ה'. מי ימלל : ה' מחולק לששה פנים. מוסדי ששה דפנים.
מול אל מול מתכוונים. מה רבו מעשיך ה'. מי : ה' הנפרד לחמשה
חצוים. הן בכתב ולשון מנויים. הודו והללו דרי נטויים. ויודו שמים
פלאך ה'. מי : ה' הוהק בארבע אותות. הן לארבע שמות חרותות.
הנם כרותות ועמותות. רבות עשית אתה ה'. מי : ה' קבץ אותות
שלשה. קצב שש כאחת פרושה. קדושתו בכל יום ארושה. קדוש
קדוש קדוש ה'. מי : טכס שם ראשון לשנים. טעם יה להאיר
עינים. טפותים בו שכל במאזנים. כי ביה ה'. מי ימלל : השיבנו. אל
מלך, ויעבר, החמנא. וגו' כשאר לילות :

תחנה חמוס אני דוד ונחא כז

ה' אם גדל עוני מנשוא. והסכלתי עשה. אל תבא במשפט את עבדך :
נגע לבבי הבר. וחטאת נעורי העבר. גם מזודים חשוך עבדך :
יגונותי גברו. ואנחותי לבי שברו. שמח נפש עבדך : דורשי רעתי
עלי הגדילו. להותי יועילו. אל תסתר פניך מעבדך : ועד אן אשוע
ואין משפט. מתי תעשה ברודפי משפט. כמה ימי עבדך, שוב :
מיושב

יום ישבתי להודות כחשי. לך נשאתי עיני קדושי. שובה ה' חלצה
נפשי : יום ערכתי שיר זמרת. לך קראתי מצרתי. הט אונך לי
שמע אמרתי. מגן ישעי מלכי קדושי. שובה : יום את עיני לך נשאתי.
יום בו נחפר ונעצב באתי. רפאה נפשי כי חטאתי. העבר מעלי
ומחה כחשי. שובה : חמלתך אל אשר נפלאתה. איחל במצור ובצרתה.
ובאמור זרים אין ישועתה, חלקי ה' אמרה נפשי. שובה :

תיקון (מעמד) ליל שביעי

לך ה' הצדקה ולנו בשת הפנים וגו'

(גמר)

לך ה' הצדקה. שדי אומר ועושה. מחה פשעי. וחיש ישעי. בששת
ימי המעשה : אל ראשון. בראשון. היה מעוז לי ומחסה : ובשני.
דרשני. ועל אויבי הנשא : ובשלישי. זרה כחשי. ואות לטובה עמי
עשה

עשה : וברביעי . במי דמעי . חטאת נעורי המסה : ובחמישי . ובששי .
הצליחה אשר אעשה : ובשביעי . אל רועי . אורך עלי תנסה . כן
יהיה רצון ה' , השם רכובו עבים . כי ימנך מו' :
חוכחה מיוסד ע"ס א"ב כפול עד ט' ומע' עד ת'

נחמתי על זדוני . ונכלמתי מעוני . ואיך ארימה פני . פ"ו : אקרא
לעוז מעותי . ותועה אשר עשיתי . אנה אוליך את חרפתי :
בעט ברזל מפעלי . חקוקים כל מעללי . במגלת ספר כתוב עלי :
גבר פניו רעו . כי מאל לא זעו . גם הכלם לא ידעו . פ"ו : ד בר אין בלשוני .
כי הן לפני קוני . דברי עונות גברו מני : הלב סודו ישגה . ובלשוון
צדק יהגה . הנה הסכלתי ואשגה : ועיני נוער ישנים . הקיצו ימי
זקונים . וישוב בבשת פנים . פ"ו : זדונים עשה הסכלתי .
ויום אותם שכלתי . וחלתי ונבהלתי : חנון שחוח באתי . מתודה
קראתי . חטאתי וישר העייתי : טפש לבבי בכסלו . ולא בן כי פח
לרגלו . טמוון בארץ חבלו . פ"ו : עיני דמעה תפכה . ואל תבטח
ותחכה . על ה' ובכה תבכה : פנה נא נורא ואיום . ובשר מיחל
לפדיום . פתחתוך היום : צור נפשי עם רצוים . תפקוד וברים נקיים .
צרורה בצרור החיים . פ"ו : קודרת במפעלה . באורך תאיר אפילה .
קרבה אל נפשי גאלה : רשעה בים השלך . ועם בני אלים תהלך .
רואי פני המלך : שום תשימה למוליו . בגן עדנו מאליו . שמור
לבעליו : תום יהיה לה למחסה . ומהוד מאורו מכסה . תחת
כנפיו תחסה :

פוטון כ"ב ע"ס אג"ה גלתי נלס

שומע תפלה שמע את קולנו . לעניינו תביט ותפנה אלינו . במהרה
תשלח מבשר לגאלנו . ומעשה ידינו כוננה עלינו : ארך
גלותנו . וקצנו נמשך . הדרנו יצא . ואורנו חשך . נפלנו ביד
עז וגם אשור וששך . נשכנו תנין בלא לחש ישך . כחנו הכשיל
והכביד עולנו . ומעשה : גאון עוזי נשבת ומשושי נעדר . יפעת
חוללה ומאורי קדר . הביאני במסגר יטור נפיש וקדר . רוחך יערה
אל בכח נאדר . ותלקוט שושנה מבין קוץ ודרדר . וינץ הרמון
ופתח הסמדר . חשוף ורועך והשב את שבות אהלינו . ומעשה :
הדר צניפת יהודה וציצת אפרים . תכונן בהר ציון ובהר צמרים .
ותמליך נין עובד ונכד שחרים . ותשוב גבול חורן ובארות וסברים .
ותרים שוכבי בין תנור וכירים . ובת פוצי תשובב מארם נהרים .
ועל אדום ופלשת נשליך נעלינו . וכעשה ידינו כוננה עלינו :

פוטון כ"ג חתום שם טוב

שחרתי ברננה . שמך עומד זבולה . חי אין לו ראשונה . ואפס
אחרית ותכלה . הגיגת לבי בינה . אדיר על כל נעלה .
תפלתי

תפלת האזינה . אלהי יעקב סלה : °מה בצע בדמי . כי ארד שחת
 וחבלו . היודה עפר מלכי . ואם יגיד מהללו . הוגיה את השכי .
 הבא ממאפלו . הושיעני אל . ולא ארד אבל שאולה , תפלתי : °טפח
 חוג בידו . וכל נברא מעבדיו . יפשוט היום ידיו . לקבל תפלת ידידיו .
 ויחון את כל עבדיו . וירחם כחסדיו . על עמו ועל עבדיו . ואל ישובו
 לכסלה . תפלתי : °ואם שכח חנות אל . או ברית עבדו נאר . כי דל
 ישראל . ומטובו לא נשאר . איה נא הגואל . תמיד ובו יתפאר .
 ה' יתן הטוב וארצנו תתן יבולה . תפלתי : °בושתי מטומאתי . נטמאתי
 בדור ודור . מעבור לך תפלתי . אל נא בעדך תגדור . ורשעתי
 וחטאתי . ורוע לבי תעדור . כיום אתמול כי יעבור . ואשמורה
 בלילה , תפלתי :

פוטון כ"ד

במוצאי שבת תהלות תצמיח . לבן בנך בכורך ברכה תניח . כעץ
 שרשו שתול ופארות משולח . וכל אשר הוא עושה ה'
 מצליח : במוצאי שבת בצל ירך נחסה . מעשינו תכונן בששת ימי
 מעשה . ביום ראשון היה לנו למחסה . וביום השני פשעינו תכסה .
 וביום השלישי לעזור לנו תשגיה . וכל : כמו בטחנו בך ישועתך תשלח .
 וביום הרביעי עץ יבש תשו לח . וביום החמישי . עון עמך תסלה ,
 וביום הששי אשר נעשה נצלח . וביום השביעי לנו תרויח . וכל אשר :
 סליחה

כי אראה שמיך וגו' פסוקים המסתחלים כפי כמו צליל חמישי עד וברצונך תרום קרננו :
 השיבנו , אל מלך . ויעבר . רחמנא :

חנה ע"פ א"ב נלתי נלם

ה' . אודך ה' בכל לבבי . ואכבדה שמך לעולם : °אליך כסיתי . בך
 ה' חסיתי . אל אבושה לעולם : °בכל לבי דרשתיך . ענני יום
 קראתיך , ואתה מרום לעולם : °גמלני חסד בטובך . כי בטחתי בך .
 אלהים חיים ומלך עולם : °הפלא נא חסדיך . לגוע ידידיך ועבדיך .
 ה' חסדך לעולם : °והקם להם הגיוניך . כמכתב חזיוניך . ודבר אלהינו
 יקום לעולם : °ודוני אם עצמו וגברו . ואם עוני ראשי עברו . זכור
 רחמיך מעולם : °יסד מקדשך ובנה עירך . ובהיכל דבירך . יהי כבוד
 ה' לעולם , שוב :

מיושב תחום יוסף

יובני ולילי . אהים בחילי . אל אל אלי . שמחת גילי . אערוך תפלות .
 לעושה גדולות , עד אין חקר . ה' בקר . תשמע קולי : °זכמה
 אויבי עלי יעתיר . ואת פניך מני תסתיר . וזדון תכלה בחרון וחיש
 תעקר . ה' בקר : °סמר בשרי מפחדך . כי רבו פשעי נגדך . סעפים
 רשעו . גער ואל ישעו . בדברי שקר . ה' בקר : °פשעי עלומי . פח
 לפעמי

לפעמי. ועל רוב אשמי. אש בעצמי. עברי תרפא. עתידות צופה.
כליות חוקר. ה' בקר: °במוקשי תאוה. נלכדה רגלי. שמתו לדאבה.
נפשי בכסלי. העבר פשעים. משבר סלעים. והרים עוקר. ה' בקר. וגו'
כשאר לילות:

תיקון (מעמד) ליל שמיני

גמר

לך ה' הצדקה: שדי רוכב כרובים. אשר מלאכיו רוחות. משרתי
אש ולהבים. ורוכב ארבע חיות טהורים מאור חצובים. עוטה
אור כשלמה. וחתולתו עבים. והוא סומכם ותומכם. כי בשם קדשו
נצבים. שעה תפלה ותהלה מפי השובבים: טוב לקויו ולמיחליו.
ומטיב אשר לו קרובים, בחסדך היה נא לנו כמאז אלהים קרובים.
כי ימנך, שבים אליך בכל לב וגו':

תוכחה חסד אברהם עורה חוק

ישני לב מזה לכם. לא תתבוננו בכס, °איך היתה ראשיתכם. ומה
יהיה אחריתכם. את נפשכם. ראשונה בינו ובאחרונה,
ותדעו מי בוראכם. ותחזוהו מבשרכם. °בכס תבנית עולם. דמות
הדברים כולם. ותחת ידו נפשכם. והחיה אשר בקרבכם. פ"ז:
°ראשכם בית משכנו. ובמות ארמונו. ובגויתכם נשמה. כמו מלך
באדמה. °הצופים עיניכם. והשוערים אוניכם. °משרתים הם ידיכם.
והנערים רגליכם. °עליכם שר השכל. ובכס יצר נוכל. והכבד למאכלכם.
והכליות לתאותכם. פ"ז: °זה כל יסוד וכל בנין. להועיל הוא ולענין.
וארבעה יתקוממו. זה את זה ילחמו. °ראו בנוח חום לבבכם.
יצא ויברח מכם. העליות נשפלו. והבתים נפלו. °הגויה תשאה.
ובו תולעת נראה. והמלך ביום צאתו. לא ישוב עוד לביתו. פ"ז:
°חיים בשכל אתם. ותהיו אם לא ידעתם. כבהמות נחשבים. והמתים
הם טובים. °זכרו זאת והשכילו. ולדעת הואילו. רוחכם מי יביאנה.
ומי זה יוציאנה. °קחו כלי הלב ותראו. הדברים איך נבראו. והבינו
הבורא. מי כמוהו מורה. פ"ז:

פומון כ"ה חסד שמואל

°שח לבי. תוך קרבי. למשפט בקומך. יום חובי. יענה בי. יקדמוני
רחמיך. פנה אלי. וחון עלי. ועשה למען שמך. כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך: °ממעשים דלותי. ומפשעים מלאתי. לזאת
אבכה. בלב נדכה. ועליהם הודיתי. חטאתי רשעתי. וגם ישר העויתי.
לדל שואל. פנה האל. ויכמרו נחומיך. כי שמך: °ואני בך בטחתי.
פנה יה מזבולך. ראה צורי. כי סברי. בך שמתו. ועליך. נקני.
וזכני. ברוב עצמך וגדלך. לבקר בהיכלך. ולחזות בנעמך. כי שמך:
°אליך נשאתי נפשי ולבי ועיני. מומעונך הבט נא וקרב קץ פדיוני. ונהלני
והעלני. לציון עיר ארמוני. זכרני ה' ברצון עמך. כי: °לעם צועקים
באשמרת

באשמורת. אשר מסרתם ביד לוחם. עורר חמלתך. ואל באפך
תוכיחם. וזכור להם ברית אביהם. יום למשפט תקחם. ושוב
ורחם והנחם. על הרעה לעמך. כי שמך :

מסתאניב

מי ימלל גבורות ה' : ה' שם איום ונורא. שבו עולם נברא. שכן
בהיות נקרא. השמים שמים לד'. מי ימלל : ה' לשבעה שמות
מפורש. למדת רחמים נדרש. לכן בכבודו ארש. ויקרא ה' ה' .
מי ימלל : וגומר אותו כמו שכתוב למעלה כליל שמי :

סליחה

ברגע קמן עובתיך וברחמים גדולים אקבצך : בשצף קצף הסתרתני פני רגע
ממך ובחסד עולם רחמתך אמר גואלך ה' : כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר כרחמך ה' : זכור
רחמך ה' וחסדיך כי מעולם המה : רחמך רבים ה' כמשפטך חיוני : חסדי ה'
כי לא תמנו כי לא כלו רחמי : חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גמלנו
ה' ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וכרוב חסדיו : טוב ה' לכל ורחמי
על כל מעשיו : כרחם אב על בנים רחם ה' על יראיו : חנון ה' וצדיק ואלהינו
מרחם : חנון ורחום ה' אך אפים וגרל חסד : רחום וחנון ה' אך אפים
ורב חסד : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל
חמתו : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד : אתה ה' לא תכלא
רחמך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : אל תזכר לנו עונות ראשונים
מהר יקדמונו רחמך כי דלוננו מאד : חנני אלהים כחסדך כרוב רחמך מחה פשעי :
הבט משמים וראה טובול קדשך ותפארתך איה קנאתך וגבורתך המון מעיד
ורחמך אלי התאפקו : כה אמר ה' הנני שב שבות אהלי יעקב ומשכנותיו ארחם
ונבנתה עיר על תלה וארמון על משפטו ישב : כי ירחם ה' את יעקב ובהר עוד
בישראל והנחם על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב : וארשתוך
לי לעולם. וארשתוך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים : ישוב ירחמנו יכבוש
עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
נשבעת לאבותינו מימי קדם. השיבנו, אל מלך, ויעבר, רחמנא וגו' :

החנה חתום יעקב ש"ע

ה' יערבו לפניך דברי החנוני. בקראי בהגיוני. בעד המוני. ה'
שמעה בקולי : עני אני מנוער גוע, נכשל בגלות. מאין אילות.
עוף ויגע. בצר לי אקרא ה' ואל אלהי אשוע. ישמע מהיכלו קולי :
קמתי להודות על מעלי. ולהגיד צרות לבבי וחילי. ה' קראתיך
חושא לי. האזינה קולי : ביון גלותי שבעתי. ובאין אילות בעולויגעתי.
מבטן שאול שועתי. שמעת קולי : שימה דמעתי בנאדך. לדמעתי
העשוקים בני עבדיך : והסתירם בסתר ידיך. כהרימי קולי : עד
מתי אהיה רעב וצמא. לשמוע דברך הסתום זה כמה. ערב ובקר
וצהדים אשיחה ואהמה. וישמע קולי. שוב :

שחר

מיושב החוס שלטה

שחר קמתי . וגם נכלמתי . לשאת לך פני . בך חסיתי . ולא כסיתי .
 פשעי וזדוני . כי ידעתי . וגם שמעתי . אלהי עולם ה' . בנתה
 לרעינו . ה' מלכנו . הוא יושיענו : °לך צופיה . בת הומיה . מבית
 מגוריה . תשחה ערפה . תפרש כפה . תקח אמריה : עניה תפנה ,
 ביתה תבנה . נפרצו גדריה . על רוב פשעינו . ה' : °מלך מקשיב . מתי
 תשיב . צפור גרשת . נא אל תבוה . ענות עני זה . כמה נטשת .
 בעבור ידידיך אתה גוים הורשת . ותטענו . ה' : °היום תגאל . אביון
 ישאל . גואל חסדיך . אם ענה בו . רוע לבבו . הנו בידך . קח
 שועתו . וגם דמעתו . שימה בנאדך . אלהי ישענו , ה' מלכנו : וגו' .
 כמו בשאר לילות :

תיקון (מעמד) ליל תשיעי

גמר חמס שלטה

לך ה' הצדקה , °שדי עולם סובל . לבן נכנע לפניך אנוש דומה
 להבל . °מראשיתו שמחה וגם אחריתו אבל . °הלא פתאום יהי
 נגדע וישבר כמו נבל . מחה פשעו אשר עליו אחוז ציר וגם חבל .
 בטרם יעופף כעבים . יום ימתקו לו רגבים . כי ימינך :

תוכחה חמס אני משה אבן עזרה הקטן

התבונננו ונדעה . כי נלכה ונסעה . לא ואת המרגעה , °אשרי אישים
 שתו . בלבבם כי וכתו . וברגע שאול יחתו : °נסכים יקרה
 נגע . מלכים עת ופגע . ישובו יבושו רגע : °יום לכלה וחרץ . יקום
 שוכן שמי ערץ . למען הרגיע את הארץ . פ"ו : °מושלי שכל ודעים . אשר
 פחדו מרשעים . וחרדו לרגעים : °שימו על לב חקר . כי תבל ענן
 בקר . ועד ארגיעה לשון שקר : °הבדלו בחיכם . מתאות גופיכם .
 ותמצאו מרגוע לנפשיכם . פ"ז : °אולתי אזכרנה . וזלו בדמעי אמחנה .
 ולרגעים אשקנה : °בחובי לבי נמוס , כי הר חטאים עומס . עודי רגע
 וימאס : °נכלי עולם פגע . ולשיש בהבלו יגע . ושמתח חנף עדי רגע :
 פ"ז : °עצובה חטא הכניע . ולה בגלות הניע . ובגוים ההם לא תרגיע :
 °זכרי יוצרך ושומי . מה תשתוחחי ותחמי . הרגעי ודומי : °רחמיו
 יחלי בקצפו . אם יסער ים זעפו . כי רגע באפו . פ"ז : °הדר קדש בו
 עלית . ומיום מנהו גלית . אך שם הרגיעה לילות : °קול האל להושיעו .
 קורא ודגל ישעו . הלוך להרגיעו : °טרם תקרא עניתך . ובימין צדקי
 תמכתך . ברגע קטון עזבתך : °נפוציך אושיע . ומוניך ארשיע . ומשפט
 לאור גוים ארגיע . פ"ז :

פוטון כ"ז חמס שמלא

שבונים בבור עלטה . דלים וכואבים . ידם מאד מטה . בינות
 אויבים . שור יה והביטה . לכפר חובים . כי ימינך פשוטה לקבל
 שבים

שבים: °מה אנחנו בתכל. הלא גוש עפרים. נולדים לסבל. רוי מדורים.
 היינו הבל. וימינו קצרים. חמול כי גרים אנחנו ותושבים. כי:
 °לסובלי פחדך. בלבב נענה. בצלצלי חסדיך מעולם. תבנה. ועם
 כת תמימיך. אותם תמנה. צור במספר מונה. הכוכבים. כי: °אן
 מפחדך. ריכב ערבות. נברח מנגדך. ביום דין וריבות. גמלנו כחסדך.
 חוקר לבבות. הגומל לחייבים טובים. מימינך:

פומו כ'ז חמוס יצחק ה"י

יִרְאֵתִי ונבהלתי. ורעד מלאו מתני. מימים נגאלתי. בהם בדמי
 עוני. בים הטאי צללתי. ברפש ובטיט ודוני. ירחי שוא
 הנחלתי. ולילות ריק מניני. ולאל שמו חללתי. איכה אשא פני.
 אך סליחה שאלתי. והרביתי תחנוני. לך ה' הוחלתי. אתה תענה
 ה': °צל עובר כל ימותי. וכציץ נובל חלדי. רק הבל מזמותי.
 וחרדת מות נגדי. ופתרונות חלומותי. שבר וקבר לצדי. ומסוס
 נוסם עצמותי. תולע אוכל גלדי. ובפקודת אשמותי. מה צדקי
 ומה חסדי. אתה מבין פחדו. המביט צפוני. לך: °חרדות לבשו כסלי.
 ולבי בקרבי חמרמר. בחשבי כל מעגלי. בשרי ועורי סמר. ואסון
 קורא אלי. כוסו לשותיו ימר. אם תפקוד מעללי. ותשים עלי
 משמר. ואם תמוד כמפעלי. מה אדבר ומה אומר. כל תגמולוהי
 עלי. מה אשיב לה'. לך: °קרבו ימי הפקודה. ושלום פועל אדם.
 הזמן שש לחרדה. לאשר עפר יסודם. והוא כשחל עדה. לחתף
 וחתוף כבודם. והמצבה עדה. תעיד על מעבדם. ולו יכינו צדה.
 לדרך נודם בעודם. אודה ואתן תודה. על פשעי לה'. לך: °הישירו
 הנתיבות. וסלו סלו המסילות. כוננו המחשבות. ביתרון וכשרון
 פעולות. הכניעו הלבבות. והשפילו מהתלות. נגינות ושירות ערבות.
 ושבתות ותהלות. ערוכות וערבות. קולו בנועם תפלות. יחד בנים
 ואבות. ונשובה עד ה'. לך: וכו':

סליחה

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
 לצים לא ישב: אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה': אשרי נוצרי
 עדותיו בכל לב ידרשוהו: אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
 שככה לו אשרי העם שה' אלהיו: אשרי אדם עז לו כך מסילות בלבבם:
 אשרי איש ירא את ה' במצותיו חפץ מאד: אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו
 ולא פנה אל רהבים ושמי כזב: אשרי הגבר אשר היסרנו יה ומתורתך
 תלמדנו: אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו: אשרי הגוי אשר ה'
 אלהיו העם בחר לנחלה לו: אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נשבעה בטוב
 ביתך קדוש היכולך: אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון: אשרי
 משכיל אל רל ביום רעה ומלטהו ה': אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם

לא

(סדר"ע) ח"ב ד 4

לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה : אשרי אדם שומע לו לשקוד על דלתותי
יום יום לשמור מזוזות פתחי : ה' צבאות אשרי אדם בוטח בכך : ה' צבאות
עכנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : ה' אלהים צבאות שמעה תפלתי האוינה אלהי
יעקב סלה : ה' אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה : אלהים צבאות שוב
נא הבט משמים וראה ופקוד נפן זאת : גואלנו ה' צבאות שמו קדוש ישראל :
השיבנו , אל מלך , ויעבור , רחמנא וגו' :

תחנה חמס דויד ׳

ה' ° דל כבודנו . ומטה ידנו . ונפשנו עד מאד נבהלה : ° ומשנאינו
יחד נועצו . וירעצו וירוצצו . שארית סודה וגולה : ° יום יום ידכאונו .
ועונינו כרוח ישאונו . וכמעט היינו כלה : ° דכיתנו בבור תחתיות .
בלעונו פריצי חיות . טבענו ביון מצולה : ° נתתנו למורשה . הראית
עמך קשה . השקיתנו כום תרעלה , שוב :

מיושב

היכל ה' ומקדש הדומו . גלה כבודו ונפור עמו . וממרחקים ידרשו
שלומו , וישתחוו לו איש ממקומו : גולים במערב בכוש ומצרים .
מגמת פניהם ירושלים . נגד אביהם בשמים . לעמוד לשרתו ולברך
בשמו . וישתחוו : אובד בעילם ונדה בשנער . לדרך ארצו פיהו יפער .
מבין שני זאבי יער . ומתוך צער . יחויקו בתומו . וישתחוו : גלות
ציון אשר בספרד . בערב מפוזר ובאדום מפורד . לפאת מקדש
יתר ויחרד . לבבו כגמול עליו (חיק) אמו . וישתחוו : שופך תחנה
צור מתעלם . שמעה הרפות יושב כאלם . בשוב שבות ציון היה
כחולם . ובהקיצו אין פותר חלומו . וישתחוו : מתי אקרא ואתה תרצה .
ואת משפטי לאור תוצא . ויודע יום תציל ותפצה . אמת כי רוצה .
ה' בעמו . וישתחוו : וגומר כשאר לילות :

תיקון (מעמד) ליל עשירי

[גמר] חמס לוי הקטן

לך ה' הצדקה . ° לובש מלבוש צדקה . ° ונורא על כל סביביו המדבר
בצדקה . ° יושב על כס משפט אל נקדש בצדקה . ° הרשעתי
לפניך ומה יש לי עוד צדקה . ° קצרת עולה כי לא זרעתי צדקה .
° טוב ומטיב הדרש לי ועמי עשה צדקה . ° נקני מעון וחטאתי מחה
כעבים . כי ימיך וכו' :

תוכחה חמס אני יוסף

שובו שובו ונחפשה דרכינו ונחקורה . לפני בוא יום ה' הגדול
והנורא : ° אימתה אחותני . ורעדה לקחתני . פלצות בעתתני :
° נפוגותי ונדכיתני . בזכרי אשר העויתי . נהייתי ונחליתי : ° יום אשר
יקרא אלי . להראות לי מפעלי . במגלת ספר כתוב עלי : ° יום שנינו במשפט
יביא

יביא . גופי ונשמתי בי . וירא ויריב את ריבי : מה תענה אז לשוני .
 עת יעשה חשבוני . מה נאמר לאדוני . פ"ז : וגוף ונפש במעניהם .
 וריבון על עוניהם . למען בשת פניהם : נשמה תיחד תשובה . אלהים
 לי הקשיבה . כי כאשר עזובה : בגוף טמא עזבתני . ובמסגר נתתני .
 למה זה שלחתני : שלחתני ממעל . לאדם מועל מעל . והוא בן בליעל .
 פ"ז : סח הגוף בקול בכי . תכוב נשמה לא כי . חף אנכי : אמת
 לולא הנשמה . לא פעלתי אשמה . לא עשיתי מאומה : דיון אמת
 תן גמולה . ושלם לה כפעלה . ככל אשר עשתה עשו לה . פ"ז : פקוד
 יפקוד עליהם . רוע מעלליהם , לא יחוס עליהם : זכור לנו ברחמיך .
 ואל תדין בזעמך . עשה למען שמך : קדוש לטוב זכרני . ויום למשפט
 תועידני . אל באפך תוכיחני . פ"ז :

פוסון כ"ח חמוס שמעון מרס"י

שִׁמְפוֹנִי דמעותי ונגרו עלי עיני . מדורת להבי תגדל בעת תעל
 ברעיוני , עונותי בעת אזכור בבשת יפלו פני . ואומר על
 עוני . נפלה נא ביד ה' : מחילה איך אהי מוצא . ואלו יחזה
 ארחי . ויום חשבון ויום עברה . יקימני בעל כרחי . ויגיה
 לי פעולות המסותרים ומה שיחי . ולא ימצא לבד חובי . ורוב מרי
 ומדוחי . אהה גם הה אזי אזעק . וארים קול במר צרחי . ואראה
 אש מלהטת יחידתי ואת רוחי . ואת כל זאת הכינותי והעותי את
 מצחי . ופשעתי ועויתי והרשעתי בכל כחי . ושכחתי חרון אפו ביום
 אעמוד בחשבוני . ואומר : רעדה אחזה גופי . ובשרי מאד סמר
 בזכרי יום נקמה . הה ליום חושך ורע ומר . ומה אעשה ומה
 אען . ומה אשיב ומה אומר . ויצר רע וכל זונה אשר עבר עלי
 משמר . ועשה תועבות יוצרו . ועד הנה לא גמר . ובעבורו אני
 אשתה כוס חמה ויין חמר . אלהי חום עלי נוצר וקרוץ מעפר חמר .
 והטה אונך אלי וקח שועי ותחנוני . ואומר : סליחה איך תהי לי .
 חטאי גדל ועלי קם . ומחר גוף וגם נפשי שניהם ילכו ריקם . והשופט
 כמעשיהם אז ישוב אל חיקם . ולא יועיל מעט חסדם ולא יזכר צדקם .
 למען כי מעט הוא ועליהם נעלה עשקם . ולא שעו ולא שבו ליוצרם
 עד מלאת ספקם . וחשבו כי אדמה זו לעולם היא מנת חלקם .
 ולא חשבו יום חמת גבר לא יחמול ביום נקם . לזאת אתחל ואתחלחל
 ואימה אחזה מתני . ואומר : יהי נא חסרך עלי כאמרתך והודך
 ורחם נא ואל תפקוד עון עבד עבדיך . ושור עניי ורוב חליי . ושים
 בכיי בנאדך . ואם גברו עונותי . גדולים הם חסדיך . ואיך תצרף
 יחידתי בלהב אש יקודך . הלא תעשה למענך ובעבור שם כבודך
 ואנכי ונשמתי הלא מחר בידך . רצה שיחי ושועתי לך תבא ועדיך
 ושובבני בעודי חי בטרם יברחו שני . ואומר :

קרוב

מסחאגיב חמוס אברהם חוק

קרוב ה' לנשברי לב: ° אפיל תחינתי לפניך • אולי אמצא חן בעיניך .
 ותהיינה קשובות אזניך . לאדם מערכי לב . קרוב: ° באמת אבי
 עניתני • על עברי חוק צויתני . במקל אף הכיתני . ושבת לגו חסד
 לב • קרוב: ° רחש לבי ורעיוני רוהים . אם ירדתי ממדרגות גבוהים .
 מגני על אלהים . מושיע ישרי לב . קרוב: ° הן כמעט קט כליתי •
 לקאת מדבר דמיתי . ככוס חרבות הייתי . לאויב לצמיתות נמכרתי .
 ° מגודל שברי אמרתי . מארץ היים נגורתי . לאויב לצמיתות נמכרתי .
 נשכחתי כמת מלב . קרוב: ° הזק ידי נדהמים . והחיה לב נרדמים •
 כולם לושנים נדמים . ואין איש שם על לב • קרוב: ° זכור בשפלי
 וגאלתני . קניתני לעבד ונחלתני . על אשר יחלתני : תוחלת ממושכת
 מחלת לב . קרוב: ° קבל שועת נדכאים . להזיל תחנתם לפניך באים .
 ויהיו מביתך יוצאים • שמחים וטובי לב . קרוב:

סליחה

אתה ה' לא תכלא רחמיך מכני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : אתה ה' לעולם
 תשב ככאך לדור ודור : אתה ה' לעולם תשב זכרך לדור לדור : ואתה ה'
 מגן בעדי כבודי ומרים ראשי : ואתה ה' אל תרחק אילותי לעורתי חושה :
 אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירושת יראי שמך : אתה בקעת מעין ונחל אתה
 הובשת נהרות איתן : אתה גוחי מבטן מבטוחי על שדי אמי : אתה רכית כחלל
 רהב בזרוע עורך פורת אויביך : אתה האל עישה פלא הודעת בעמים עוזך : אתה הוא
 ה' לברך : אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחורף אתה יצרתם : אתה הוא ושנותיך
 לא יתמו : אתה הוא מלכי מקדם פועל ישועות בקרב הארץ : אתה הוא מלכי אלהים צוה
 ישועות יעקב : אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי : אתה ידעת שבתני
 וקומי בנתה לרעי כרחוק : אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית :
 אתה מישל בגאות הים בשוא גלוי אתה תשבחם : ואתה טרום לעולם ה' : אתה נורא
 אתה ומי יעמוד לפניך מאז אפך : אתה סתר לי מצר תצרני רני פלמ תסוכבני סלה :
 אתה עשית את השמים ואת הארץ : אתה פוררת בעוזך ים שברת ראשי תנינים על
 המים : ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו : ואתה
 קדוש יושב תהלות ישראל : אתה רצצת ראשי לויתן התננו מאכל לעם לציים :
 אתה שמך ה' לברך עליון על כל הארץ : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
 כי בא מועד : בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יכנס : השיבנו, אל מלך,
 ויעבור, רחמנא :

תחנה חמוס אני אברהם ק"ן

ה' ° אליך אזעק מרוב תלאות . ה' אלהי צבאות . עד מתי עשנת
 בתפלת עמך : ° נתתני לאויבי למושיסה ולרצח • למדה ה' תשכחני
 נצח . ולמה יחרה אפך בעמך : ° יחיד הביטה ממעונך . ובמה יודע
 איפא כי מצאתי חן בעיניך . אני ועמך : ° אם לא בלכתך עמנו . והיית
 משגב

משגב לנו • גאלת בורוע עמך : °בי ה' מה אומר • כי אויבי הכבוד
 עולי וצרי יתאמר • שפוך עליהם זעמך : °רחום מתי תשמידם • זכור
 עדתך קנית קדם • נחית כצאן עמך : °האירה פניך על עבדך •
 הושיעני כחסדך • יחד לבבי ליראה את שמך : °מחה כעב פשעינו •
 ועון מרינו ובצענו • וכפר על חטאתינו • למען שמך : °קרב קץ
 פדותי • אלהי צבאות • כי רבת הייתי • לחרפה ולאות • לא נכחד עצמי
 ממך : °נאור בך חסיתי • אל אבושה לעולם • ואל ישוב דך נכלם •
 עני ואביון יהללו שמך • שוב :

מיושב חמוס משה קטן

°מרום איה חסדיך • נשבעת לחסדיך • שובה ה' עד מתי והנחם
 על עבדך : °שובה לעדר וצאן טרף • נתתו בפני עובדי טרף •
 הצל פליטיו ואל טרף • ידיך מעבדיך • שובה : °הוויים בשבים ונרדמים •
 עורר סדורת עולמים • חום נא ונחם שוממים • ודבר על לב עבדיך :
 טובה : °קומם והצב גבולך • ובנה מכון בית זבולך • וישע הדרך
 ופעלך • יראה על עבדיך • שובה : °טבוע במי חרונוך • דל הוא וחרד
 לדינך • יזכה וייקר בעיניך • נפשי ונפש עבדיך • שובה : °נשוא חטא
 מגואל ואם תרחק • וקרב בקראו ואל תרחק • וזכור לאברהם ליצחק •
 ולישראל עבדיך • שובה : אם עונינו וגו' :

תיקון (מעמד) ליל אחד עשר

[גמר] חמוס יהודה

°יוצרי וצור ישועתי • תבא נא עדיך • °המיתי ודמעתי • שימה נא
 בנאדך • °ושור כי אין לאל ידי ואל טרף ידך • דרשני
 בקראי באשמורות לנגדך • שמעה קולי בשיחי • °הפלא נא חסדיך •
 ובדמעני • מחה פשעי • ואם המה בכתובים • כי ימינך וכו' :

תוכחה חמוס אברהם

הנשמה לך • והגוף פעלך • צור אשר אין דומה לך • הוסה על עמלך :
 בחסד אלהים ינוחם • איש חטאיו הניחם • ועת יזכרם יתנחם •
 ומודה ועוזב ירוחם : °אל ישיאך יצרך • כבודי • ורע לא יגורך • תמיתנו
 כפי כחך • כי בקש להדיחך : °ביני נפשך בעודך • קשורה בגיו יסודך • ולבב
 קרעי וקא מעיל • אולי תוכלי להועיל • פ"ז : °רדפת אחר תאוה • יחידה ולך
 לא נאוה • ואם מתקה ראשיתה • מה תעשה באחריתה : °הכוני רעיוני •
 בטרם יתמו שני • פן תהיו כצל עבר • הבו לכם דבר : מה יחשוב
 קצר ימים • לבוא עם נעלמים • ואיך נפשו תתנשא • לדעה מה יעשה •
 פ"ז : °מה יתאונן גבר • ועל יוצרו מה ידבר • ושכל נתן אליו • בחמלת

ה'

ה' עליו. הלמתים תתענגו. לאכול ולשתות שגגו. ויקשו לבותם. כי לא מלו אותם. אשרי משכיל חשב. נפשו כמו גר תושב. בארץ עד מותו. ה' הוא נחלתו. פ"ז:

פומון כ"ט חמוס משה

מְהַרְצָה בתחנונים. ובנעים זמירי מלות. התעשת לבן אמונים. דופק שערי תפלות. והעת אישים ישנים. קורא באישון אפלות. על משמרת אנכי נצב כל הלילות: °משוכים בחבלי אדם. ומאהבה בעבותים. שכחתם בכלוא אידם. באשמנים כמתים. איה גואלם ופודם. אשר חסדיו נצמתים. והאותות והמופתים והמסות הגדולות. על: °שמו אז כרם שמת. ונטעתהו שורק. איך גדרו פרצת ועבר עליו שורק. ויד צריו הגברת. ויהי נעור ורק. ויפארו פארותיו. ויעוללוהו במסלות. על: °האזינה שועתם. והתעשת נא לקולם. ואל תעלם בצרתם. עיניך מאבלם. והחישה גאולתם. כי אתה הוא גואלם. ותשליך כל חטאתם. כמו אבן במצולות. על:

פומון ל' חמוס אברהם

אֲמוֹנִים עומדים נגדך בפחד ומורא וחילה. רחם נא צור עליהם ואל תעשם כלה. הואל נא וברך עוטה מעטה תהלה. האנשים אשר באו אליך הלילה: °בשמך בטחו. וחסו כי לא בגבורתם. ובמקום מנחה שפכו. לפניך דמעתם. וסליחתך דרשו למחילה לחטאתם. חדש נא פלאיך והחיש יום ישועתם. ובאים ביתך בבכי יצאו מנהו בגילה. האנשים: °רצה נא את דבריהם. ואל נא תשיבם ריקם. וכפעלם אל תמוד להם. כרשעתם אל חיקם. °זהאר אפליהם. ויצא חיש כנוגה צדקם. ואויביהם מעניהם. המה יקחו חלקם. ועם היו לחרפות יהיו לשם ולתהלה. האנשים: °מודים על חסדך ולרחמיך ישברו. נדיבי עם חצות לילה תהלותיך יספרו. ובת חנונים נגשו ודברי רננות ידברו. תהי אזנך קשבת לשמוע התפלה. האנשים:

סליחה

אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים: אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל: אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה: אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמתי כמך לא נכחדו: אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים: אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם: אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני: אלהים בצאתך לפני עמך בצעודך בשימון סלה: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: אלהים בקרבה בל המוט יעזרה אלהים לפנות בקר: אלהים דבר בקדשו אעלוה אחלקה שכם ועמק סכות אמרד: אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמך לנגדם: אלהים זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב

תשובב לנו : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : אלהים לנו מחסה ועז
 עזרה בצרות נמצא מאד : אלהים להצילנו ה' לעזרתנו חושה : אלהים למדתנו
 מנעורנו ועד הנה אנד נפלאותיך : אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסורים
 בכושרות אך צוררים שכנו צחיחה : אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש
 משכיל הורש את אלהים : אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט : אלהים
 צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה : אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה
 ופקוד גפן זאת : אלהים שמעה תפלתי האזינה לאמרי פי : אלהים שיר חדש אשירה
 לך בנבל עשור אזמרה לך : אלהים ה' חילי וישם רגלי כאילות ועל כמותי ידריכני
 למנצח בנגינותי : ה' שמעה . השיבנו . אל מלך , ויעבור , רחמנא וגו' :

תחנה חמוס אני דויד בק"ד ה"י

ה' ° אליך כסיתי . בך ה' חסיתי . אל אבושה לעולם : ° נקטה נפשי בחיי .
 בהמשך קץ מאווי . זכרתי משפטך מעולם : ° יהירים נחרו בי . וידו
 אבן בי . המה הגבורים אשר מעולם : ° דכא מדכאי עדתך . ואנחנו עמך
 וצאן מרעיתך . נודה לך לעולם : ° ועשה למען שמך . והקם דברך
 ונאמך . וארשתך לי לעולם : ° יודע לשוטני ומוני . כי אלהי משפט
 ה' . וישב ה' מלך לעולם : ° דלים ישובב לגבולם . כאשר מאז
 גאלם . וינטלם וינשאם כל ימי עולם : ° בראותי כי ארך שביי . זאת
 נחמתי בעניי . כי לא יזנח ה' לעולם : ° קרבה אל נפשי גאלה . והפק
 תעלה . השומר אמת לעולם : ° והדוך צר הדיחני . דמה בנפשו כי
 לקחני . לעבד עולם : ° דוב אורב הוא לי . לולי ה' עזרתה לי . ותציבני
 לפניך לעולם : ° הלמני הדימוני . במחשכים הושיבני . כמתי עולם :
 ° יראה על עבדיך פעלך . סברם ומבטחם עליך . אלהים חיים ומלך עולם :
 מושב

להודות לשמך שחר קמנו . זאת זכרנו והתנחמנו . חסדי ה' כי
 לא תמנו : שעה נמשלת . כדל על דלת . והרם שחה וגם
 נחשלת . ואם ארך קץ התוחלת , הלא שברנו בך אל שמנו .
 חסדי : צור חרבנו . וגם קשתנו . שבור מוקשנו . ופח רשתנו . כי
 בזכרנו . קלון בשתנו . מאד נכנענו . וגם נכלמנו . חסדי : ברוב
 מרינו . מאד יגענו . ובפשענו . בבור טבענו . לראש אשמורות כדל
 שוענו . בבושת פנים לך השכמנו . חסדי : אם עונינו וגו' , כמו שאר הלילות :

תיקון (מעמד) ליל שנים עשר

[נמר] חמוס צדוק

לך ה' הצדקה . ° צור יושב ברום זבולה . דלים עומדים לנגדך המציאם
 חן וחמלה . ° וקדמם אל חסדך והפק לשברם תעלה . ° קריאתם
 לך תערב אל אשר לו הגדולה . ° אל רופא שלח מרפא ננדכאים
 ולעצבים . כי ימינך פשוטה לקבל שבים :

אם

תוכחה ע"פ א"ב נלתי מלס

אם חסדך שכחנו . ותורתך זנחנו . זכור כי עפר אנחנו . °איכה תפקוד בחמה . על תולעה ורמה . עפר מן האדמה : °בתוכה הוכן רבעו . ואיך קצר מצעו . ובעפר ימות גזעו : °גאונו מות ישסף . ולא יועיל בהאסף . אם יצבור כעפר כסף . פ"ז : °דמי לביעל עיני . הזלתי . לרוב עוני . ועוללתי . בעפר קרני : °הן תאווה תסיתני . ובחיותה תמיתני . ולעפר מות תשפתני : °חטאי שם לי מרכב . ולא בנתי אם ארכב . כי עתה לעפר אשכב . פ"ז : °ומה שם תרבני . ואל עפר תשיבני . אל חטאה תריבני : °אני גבר לרוב כחשי . ועון עבר ראשי . דבקה לעפר נפשי : °מלך מכל נבדל . מעוז לאביון ומגדל . מקים מעפר דל . פ"ז : °היש שופט בלמך . ואם תחבל מלאכתך . היורך עפר היגיד אמתך :

פומון ל"א החוס משה

בלילי על משכבי . עצות בנפשי שמתני . להתודות עלי חובי . אשמורות קדמתי . ולעמוד על מצבי . לפני ה' קמתי . לראות מה ידבר בי . ומה אשיב על תוכחתי : °מי זה יעמוד לפניו . ולא יירא חרון אפו . ואיכה ידרוש רצוני . ודמים מלא כפו . וממחשכי עוני . חשכו כוכבי נשפו . והקיפוהו אדוני . כארי מפה ומפה . מפחדו צרחתי . ואל חסדו ברחתי . לראות : °שכחי טוב אדוניהם . ונושים חסד פעלו . כי אחרי עיניהם . תרו בעולם והבלו . ושוא לקחו בידיהם . ובאו אל היכלו . ויפתוהו בפיהם . ובלשונם יכזבו לו . אהה כי תפל טחתי . ובהבל בטחתי . לראות : °האומר והוא עושה . אל חפן למעשינו . ויום בו אשמים תנסה . בדין אל תנסנו . ומערומינו תכסה . ומי בלתך מנוסנו . מעוז לדל ומחסה . בשער נא מחסנו . מאסריך פתחתי . וכדברך סלחתי . לראות :

פומון ל"ב החוס יהודה

שארית יוסף °ייחלון קץ פלאות . ויוחר הזמן וחיוני נבואות . אולי יחנן ה' אלהי צבאות : שארית יוסף °העבירים אדונים . עבודת העבדים בפרך וזדונים . אסורים בכאסרים . אבות גם בנים ובקרסי אסורים . באות הלולאות . אולי : שארית יוסף °ואויביהם פלילים . נותשים את שרשם ואת פרים אוכלים . עד נשארו שדמות כמלקט שבלים . צומחות הרקות ונבלעות שלמות . אולי : שארית יוסף °דעת אל מבקשים . ובעת צרתם לבית קדשו חשים . לחסות בצלו עת רחמיו דורשים . ואז צורר ומשטין יפול למשואות . אולי : שארית יוסף °העתידים לזמן . אשר נבאו נביאים פדות עם לא אלמן . אולי יוסף ידו לבנים אב הרחמן . למען שם ה' אשר נאמן . בכך חסדו מקיים בחזות נוראות . אולי :

ה'

תחנה חמוס דויד בר אלעזר

ה' דאבה רוחי. ותם לריק כחי. כי שאפני אנוש כל היום: ° ומשנאי
נשאו ראשי. וצרי על גבי יחרושי. ואחי נגוע כל היום: ° יפעתי חוללה.
ונחלתי אבלה. שאגו צוררי כל היום: ° דבקה לעפר נפשי.
ולא אשא ראשי. נעויתי שחותי כל היום: ° בהמשך ימי. כלו עיני.
ובלו עצמי. בשאגתי כל היום: ° רחום רפא יגוני. ה' חנני. כי אליך
אקרא כל היום: ° אויבים הלמוני. אכלוני הממוני. סבוני כמים כל
היום: ° לעגו בי צוררי. בחרפה הכו לחיי. באמרם אלי כל היום:
° עד אן תקוה פדיום. אל נורא ואיום. כי עליך הורגנו כל היום:
° זעמך נשאתי. ובכל זאת יחלתי. חסד אל כל היום: ° ראה בשתי
° וכלמתי. וריבה ריב חרפתי. מני נבל כל היום: (הייתי שחוק לכל
עמי. נגינתם כל היום). ° שוב:

מיושב חמוס משה הק'

° מבית מלוני. קמתי כחקי. ולבית אדוני. באתי בצוקי. ואליו עיני.
תלויה בזעקי. בקראי ענני. אלהי צדקי: ° שרירות יצרי.
ישפילני. והלכו בקרי. יבהילני. והטאת מרי. ינחילני. ולא ירפני.
עד בלעי רקי. בקראי: ° הבאיש ריחי. כי בי רדה. המר רוחי. ועלי
עדה. הכשיל כחי. ואותי צדה. שם לחרדה. את נשף חשקי.
בקראי: ° הקץ משנת. יגוניו הוזה. והקריבה שנת. פדיון לעם זה.
ורצה רנת. כואב ונבוזה. כי אתה מנת. כוסי וחלקי. בקראי:
אם עונינו וגו':

תיקון (מעמד) ליל שלשה עשר

(גמר) חמוס שמואל

הולכי דרך לא טוב. ° שובו נא והשיבו. ° מעל כל פשעיכם. ° ומעללכם
הטיבו. ° אשר משהית הצבתם. ריבו. ביצרכם ריבו. רגזו
ואל תחטאו. ° למצותי הקשיבו. תמיד ואלו שובו. בנים שובבים.
כי ימינך:

פומון ל"ג חמוס יוסף ונחמך כס'

° ישורון קם בעוד לילו. לבית אל שמחת גילו. וכל גוי בשוב לאל
מחוללו. הלא יכפר בעד מעלו. ואף כי נחלת חבלו.
בהטיבו מעלליו. כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו.
כה' אלהינו בכל קראנו אליו: ° ואמנם לאדם תשובה. רפואה אל
חלי חטאו. בעזבו דרך משובה. ושובו בכל לב לבוראו. אבל יצרו
ברוב איבה. כמו נחש משואו. עדי ישכח ביום טובה. יום בו מות יניאו.
יום שמחה ערבה. וזרא מלאך ה' אליו. כי: ° שים לבבי צור. וחומה
צור. ישע אמתך. ואל עיר מבצור. חכמה החזק מלחמתך. ומסכלות

רחק

(סדר"ע) ח"ב ה' 5

רחק למה תמות בלא עתך. ויצר הרע אשר בערמה יסיתך ויפתך.
בעולם הבל לא תאבה ולא תשמע אליו. כי מי:

מסחאניב חמוס אני משה קטן

זכור עדתך קנית קדם: °אנא זכרה חסדיך. ושא נם לקבץ ידידיך.
ושובבם למען כבודך. מעונה אלהי קדם. זכור: °נדמית באורך
שני מוקשי. מדי דברי בשחיתות הר קדשי. זכור תזכור
ותשוט עלי נפשי. כי אזכרה מקדם. זכור: °ישעך זה כמה הוחלתי.
כלו עיני מיחל ועל כן זחלתי. ואומר בחשבי ירחי שוא הנחלתי.
מי יתנני כירחי קדם. זכור: °מעונה מרוב הליו ומוכה. נד לגודל
שברו ויבכה. ואם אפס צרי למכאוביו יחכה. לרוכב בשמי שמי
קדם. זכור: °שם מבטחו באותות ובמופתים. הנם כתובים על ספר
הישר וחרותים. וצופה יום עמדך על הר הזיתים. אשר על פני
ירושלים מקדם. זכור: °העוד יזכור לנושה חדוה. לתת לו אחרית ותקוה.
כאשר הגיד מראשית וחוה. מגיד מראשית אחרית מקדם. זכור:
°קדוש קרא בשם חסדים גמלנו. ופעלך בקרב שנים לכלנו. אלהים
באזנינו שמענו. אבותינו ספרו לנו. פועל פעלת בימיהם בימי קדם.
זכור: °שובך גלה לעם נדהם. ודרך עוד מיעקב כוכב נגהם. תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם. זכור:
°נאקת הנאנקים הקשיבה. והחיש פדותם והקריבה. השיבנו ה' אליך
ונשובה. חדש ימינו כקדם. זכור: סליחה. ויעבור. רחמנא.

תחנה חמוס אני לוי אמן

ה' °ארכו שני. ונפלו פני. ולפני מעני. הלכתי שחוח: °נמס כדונג
לבבי. כי קמו צרים סביבי. שדרו אהלי. ובזוו חילי. וישטחו
להם שטוח: °ירד לעפר כבודי. ונשפך לארץ כבדי. ושכנה דומה.
כרחל נאלמה. וככבש יובל לטבוה: °לשאול מטה נגענו. ולריק בכל
יום יגענו. ומרוב תלאה. עדתך נלאה. ולא כצאה היונה מנוח:
°ומכובד זדונים. גמרו ופסו אמונים. והלב סחרחר. כי הקץ אחר.
ומבחר הצאן לקוח: °יחד כצאן תעינו. ורוח קדים רעינו. ומשובה
שובבנו. ותשובה עזבנו. ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: °אמן לבבם.
בחזיוני כתבם. לריב ריבם. ולהלוך פדוים. ולקרוא לשבוים. דרור
ולאסורים פקח קוח. שוב:

מיושב חמוס משה קטן

°מרעיד פני צורו שחר. ומשפוך שיחה לא אחר. למנצח בשיד
נבחר. על אילת השחר: °שחרות וילדות חלפו. וכוכבי
זקונים נשקפו. ונחמתי כי החלפו. מחלפותי כצמר צחר. למנצח:
°הסכלתי עשה ימי נפשי. והרעותי אך לנפשי. ומיוס נלכדי במוקשי.
שחותי ולבי סחרחר. למנצח: °קצי ארך והסבר. קצר. אבל עף
חללסססד. קססססס קססססס חסססס. חסססס חסססס. קססססס בלי

ע ח ב"ה (סדר)

בלי אבר . כי בא החלום בלא שבר . ודבר אשר אין לו שחר . למנצח :
 °טפות דמעי יגרו . על אש עצמות יחרו . ויצורי לא נכרו . ועורי
 מעלי שחר . למנצח : °נא אם הרב הסכלתי . והיום סליחה שאלתי .
 או אם לדבר הואלתי . בעיני אדוני אל יחר . למנצח : השיבנו יה
 ונשובה . וציון ברצונך היטיבה . שמעה סלחה הקשיבה . ה' ועשה
 ואל תאחר . למנצח : וגו' :

תיקון (מעמד) ליל ארבעה עשר

גמר חנוס בחיי הקטן

לך ה' הצדקה : °בוחן לבות יצורים . °חוקר מצפוניהם ולו נגלו סתרים .
 °יערב נגדך שיה עם עורכי טוב אמרים . °יצא מבית הדרים .
 °והוישת בבית האסורים . °קצה נפשו בגלות לחם צר ומי מרים .
 °טהור שוב ושוב בהו אל ציון מרום הרים . °נא חון זרע קהלך
 לך זועקים ממצרים . ובשר נא כי בספר היום הנם כתובים . כי ימנך :
 פזמון ל"ד חנוס שם טוב

°שובן בחיק תרדמות . עורה פקח עינים . ופרע דרכי אדמות . ואשר
 נתיב שמים . הרחק מן הבהמות . לרוכב רבותים . מעט שנות
 מעט תנומות . מעט חבוק ידים : °מתי תכין צדה . ותקח בידך מחיה .
 לדרך העתידה . בארץ ערבה וציה . בה צפעון יד הדה . להכות
 איש בצדיה . אזי נמס לבב אנוש נרפו כל ידים . מעט : °טרם ימי
 הרעה . התיצב והכן לך . וטרם רוח סועה . העמד במישור רגלך .
 עווב נא דברי תועה . וזכור אלוה פועלך . נוטע אזנים ויוצר העינים .
 מעט : °והוא גוזר והוא מקיים . והוא אומר והוא עושה . הכל החל ופיים .
 והכל לבדו נושא . וכבודו המאיים . הכל מלא למחסה . בכוחו
 יסד ארץ וגם נטה שמים . מעט : °בי ה' חטאתי . ולא נכון עשיתי .
 בהרבותך טובתי . חטאתי עויתי . אנא סלח אשמתי . יען בך חסיתי .
 וראה כי כנחל עיני יורדה מים . מעט :

פזמון ל"ה כנ"ל ונחמר תרזוי סמ'

°שובה שובב ממשותך . והשפילה עיני גבהותך . פן תדאג ותנהם
 באחריתך . ואלה הם עתות תשובתך . יום אחד לפני מיתתך :
 °מה זה תתנשא ומה תתגבר . הלא בואך צפה בלכתך קבר . ואח
 לא יפדה איש ולא כל חבר . באלה הדברים תמיד תדבר . וכתבתם
 על מזוזות ביתך . יום : °ובראותך כוכבים כי רמו . ושמים כאהל הוקמו .
 איך מחשבות לבך הזו נמו . מתי יתעוררו כי נרדמו . מתי תקיץ
 משנתך . יום : במה תרצה . כי ענית . ובמה תתכסה . וחטא כסית

מה

מה זה ראית • כי גאית • אם בעדן גן אלהים היית • וכל אבן יקרה
מסוכתך • יום :

התנה תמוס אברהם

ה' • את מפעליך אזכור בהגיוני • וסליחותיך בתחנוני • חנני ה' כי
אליך אקרא : ° ברחמים ריבה את יריבי • ולהחריב כל מחריבי • אז
ישובו אויבי • אחור אקרא : ° רחום רפא יגוני • כי הם כחול הים
שושני • שמע ה' קולי אקרא : ° האל ברחמים ישמע קולי • בצערי
מרוב חילי • כי הטת אזנו לי ובימי אקרא : ° מנומי באתי לרוממך •
כי נשענתי על שמך • ולא נסוג ממך • תחיינו ובשמך נקרא • שוב :

מיושב תמוס משה יפה

° מזה נפלאות • ואיך מלאות • שחקים ואדמה • ולא נראית • ואם
נמצאת • במחקרי המזמה • למאד רמת • כי עצמת • ממנו
בחכמה • בתבונה ובדעת • נפלאים מעשיך ונפשי יודעת : ° שבילי
פעליו • יורו עליו • ועצמה נפלאה • ונפשי תעידו • כי מכבודו •
היא כי נמצאה • דובר באין פה • מגיד וצופה • כי עין רואה ואון
שומעת • נפלאים : ° היפקוד אדון • על איש מדון • יצדק או ישקוד •
ומפי חמר • הידרוש אמר • ופשעיו יחקוד • עקור עץ חבלו • ונטע
אהלו • כי יש עת לעקור • וגם עת למעת • נפלאים : ° יפה נוף בחבל •
נחלת תבל • בעברת אל נעתם • ובמלאת ספקו • השלים חקו •
ועונו נכתם • מתי עליון • תבאר חזיון • הקץ אשר נסתם • ונחתם
בטבעת • נפלאים : אם עונינו :

תיקון (מעמד) ליל חמשה עשר

(נמר) תמוס שלמה שמה

לך ה' הצדקה • שוכן עד לא יתם • לך השם הגדול אשר בו כל
יצור נחתם • מחולק לשני שמות מיוסדים במשמרתם • הרימות
שנים עוד ואת יחיד בארבעתם • שחקים נבראו בהם וכל היצור
אשר תחתם • מקושרים באורועך במאמריך נצבים • הלא העת אשר
תחפוץ יהיו כאין נחשבים • כי ימיך :

פומן לז

אסירי עם תאסוף לבל ידחו • בחסדך יה זכרם ואל ישכחו • קול
מבשר ישמעו ואז ירוחו • הבקר אור והאנשים שלחו :
לקרוא שנת רצון לאלהינו • לנחם כל אבלים במקדולינו • המקוים להקים
כבוד דגלנו • וכל נסיכי עמים תחתיו שחחו • קול : ברית אבות תזכור
להמונך • צבי זמירות יתנו את פניך • בחסדך צור תפדם ובגאונך •
כי עליהם צרים חרב פתחו • קול : למועד הימים לביתך שחרו •
ושלוש

ולשלוש פעמים בסך יתחברו. רק לבקש רחמים שמך יזכרו, מקום זבחי שלמים תודה יזבחו. הבקר: גולים ושבויים מהיכלם. בחסדך צור תנהלם. לארץ גבולם. כי אתה פודם ואתה גואלם. גם כל חוסיך בך אל ישמחו. קול:

פזמון ל"ז חמוס לוי ח"י

עצמה ירבה. אדוני האדונים. לעומדים על משמר תפלה ותחנונים. וימשם ממצולות מים הזדונים. נותן ליעף כח ולאין אונים: עצמה ירבה. לאום מוכה ותועה. אשר החשית מטוב ומקלון שבעה. בין גורי אריות רזה וצולעה. מתי לה תקריב נבואת השמועה. ומחה ה' אלהים דמעה. מעל כל פנים. נותן: עצמה ירבה ו"כח לשבויים. אשר יום ולילה חייהם תלואים. ובאפסי ארצות במזרה זרוים. שואפים כפראים. עומדים על שפאים. ומוכים בחלאים. רעים ונאמנים. נותן: עצמה ירבה. וישבור עול מענים. בגלות יוקשים בתוך פחים וצנים. אחר אשר היו דשנים ורעננים. רבת שבעה לה נפשם רוב זמנים. הלעג השאננים. והבוז לגאיונים. נותן: עצמה ירבה. חי זוכר הברית. וכתמי עונינו יכבם כבורית. ולגלות מרודים תהי תקוה ואחרית. וחבלי יצרנו ומיתריו יכרית. עושה שערורית. משלח מדנים: נותן:

פזמון ל"ח חמוס אברהם

טובך אל תצפון לגוי מכל בריתו. וצופים דברו כי לטובה שארית. טוב אחרית דבר מראשיתו: טובך בבקר שבע את בניך. וברכוך קרביו וגם לא ישכחונך. טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך. טובך: טובך רב תגלה לפני השוקיך. ולחסדך לקרב ימהרו רחוקך. טוב אתה ומטיב למדני חקיך. טובך: טובך השיבה לתוך היכל לפני. ומלך שמו ינון אז יעבור לפני. טוב יפיק רצון מה'. טובך: טובך מיחל בן אשר הושם בבור. עד ישקיף וירא ומוט עולו וישבור. טוב ארך אפים מגבור. טובך:

פזמון ל"ט ע"ט א"ב בלתי מלס

יה שמע ממעונך. בליל זה קול בניך. רחום זכור מעמדות עמדתו לפניך. נא המצא רצונך. לעומדים בתחנוניך. תכין לבם תקשיב אזניך: אבינו מלכנו. הצליח דרכנו. בלילי תחנונינו. שעה נא חין ערכנו. גשתנו בצעקנו. ראה והאר חשכנו. הוצא לאור דיננו. וזכנו בדינך. תכין: דרשנוך בליל אחרון. אדיר כל יצור יוצר. המון רחמיך העיר וחסדך לא יבצר. ושכר המעמדות נצור חסד נוצר. ממשפט ומעוצר. חוב זכה אמוניך. תכין: עווננו האירה ימוניך הנפלאה. פתח דלתי רחמיך למתחננים מתלאה. צועקים במעמד אחרון ישועה. מאד נוראה. יראו לשנה באה. ה' באור פניך. תכין:

כל

פזמון מ' חמוס משה

כל המיחלים לישע צורכם . חסדו יבא . מהרה ויושיעכם . חזקו ואמצו
 ויאמץ לבבכם . כל המיחלים : °משכתם עונכם בחבלי שקרים .
 ושמתם מצחכם כחזק צורים . והיה פשעכם בעתות מצרים . מבדיל
 ביניכם לבין אלהיכם . חזקו : °שובו בנים ולב העירו . וחטא ועונים
 גם תבעירו . ויצרי זדונים אל תשירו . רק הסירו . ערלות לבבכם .
 חזקו : °הבל קניתם . מאז לכם . והתאויתם . חפץ לבבכם . והאל
 נשיתם . והוא יזכרכם . ומדוע באתם . כאשר צד לכם . חזקו : °יחל
 מבוכה לצורו מיחל . ועינו תפכה . מים למוחל . מעונה מדוכה .
 לחטאו וזוחל . כי עוד יחכה . ה' לחננכם . חזקו :

תחנה חמוס דויד ה"ק

ה' , °דרוש רחומיך . מיד קמייך . כי נגש העם הזה : °ולבוש בגדי
 נקם . על הבוגדים ריקם . לדעת מה זה ועל מה זה : °ישעך
 גלה לעינינו . ונאמר בלשונו . הנה אלהינו זה : °דרור תקרא לעמך .
 ממרומך . וראה כי עמך הגוי הזה : °חיש לעורר אילות . ומבור דלות .
 העל את העם הזה : °קוממיות יוליכנו קדושי . כמאז אל הר קדשי .
 וגם כל העם הזה . שוב :

מיושב חמוס משה קטן

°מנום . אנחה . העיר חווה . ואזנו פקחה . שמוע מחוה , ומימי סליחה ,
 עליו הזה . למחר יהיה האות הזה : °שעה שובבים . בעוצם
 כאבם . ודמעה שואבים . ושופכים סביבם . למהות חובים . בלוחות
 לבבם . המה כתובים . מזה ומזה . למחר : °הדוף יצריהם . אשר
 השפילו . וקח שיריהם . אשר הובילו . כי קניניהם . לא יועילו . ולא
 יצילו . העם הזה . למחר : °קמנו לפניו . בלילותינו . לכפר פניו
 בשירותינו . אולי בעינו . יצף ענותנו . לחיותנו . כהיום הזה .
 למחר : °טהר כבודית . באש מצרף . כל שערורית . ויצר טורף .
 וזכור הברית . ומאף הרף . וחון את שארית . העם הזה . למחר :
 °נפשות אמוניו . כיום יטהר . ובעתת מוניו . יהי עד ממהר . וקול
 ממעוניו . קורא כגוהר . בקדשו בניו . למועד הזה . למחר :

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחימא . בדיל ויעבור :
רחמנא אדכר לן קיימיה דיצחק עקירה . בדיל ויעבור :
רחמנא אדכר לן קיימיה דיעקב שלימא . בדיל ויעבור :
רחמנא אדכר לן זכותיה דיוסף חסידא . בדיל ויעבור :
רחמנא אדכר לן קיימיה דמשה נביאה . בדיל ויעבור :
רחמנא אדכר לן קיימיה דאהרן כהנא . בדיל ויעבור :
רחמנא אדכר לן קיימיה דפינחס קנאה . בדיל ויעבור :
רחמנא אדכר לן קיימיה דדוד משיחא . בדיל ויעבור :

רחמנא

רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלכא .
 רחמנא ארים ימינך ואצמח פורקנך .
 רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקרי קמך .
 רחמנא גלי גבורתך עלן .
 רחמנא דינא דחיי גזור עלן .
 רחמנא הדרך שוי עלן .
 רחמנא ולא תתפרע כעובדנא בישין מנן .
 רחמנא זיוך אשרי עלן .
 רחמנא חוס ורחם עלן בסגיאות מיבותך .
 רחמנא טבוון סגיאין חשוב עלן .
 רחמנא יתגלגלון רחמך עלן .
 רחמנא כבוש חמתא ורוגזא מנן .
 רחמנא לא תעביד גמירא לנא .
 רחמנא מחול ושבוך לחובן .
 רחמנא נהור טובך אנהר עלן .
 רחמנא סעיד וסמך הוי לן .
 רחמנא עביד עמנא אתא לטב .
 רחמנא פתח שמיא לצלותין .
 רחמנא צלותנא קבל ברעוא .
 רחמנא קבל צלותין בעידן עקא .
 רחמנא רחם על נשמתין .
 רחמנא שתא טבתא אייתי עלן .
 רחמנא תוב טרוגוך .
 רחמנא דלא נהדר ריקם מקמך .

ויעבור ה' על פניו ויקרא . ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה :

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונו . שאין אנו
 עוי פנים וקשי עורף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
 אנחנו ולא חטאנו . אבל חטאנו אנחנו וגו' :

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו :

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ה' הוא האלהים ה' הוא האלהים :

ה' מלך . ה' מלך . ה' ימלך לעולם ועד :

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש וגורא שמו . לקדושת שמך עשה אם לא לנו .
 לא לנו ה' לא לנו . כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך . למה
 יאמרו הגוים איה נא אלהיהם . ואלהינו בשמים : אחד אלהינו בשמים . חי וקיים

הוא

סדר מליחות

הוא . מלא רחמים הוא . מלא זכוות הוא . כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ
 בימים וכל תהומות . אין מי יאמר לו מה תעשה . אין מי יאמר לו מה תפעל .
 כי הכל מעשה ידיו :

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו . אלהינו שבשמים אבר כל הקמים
 עלינו לרעה . א"ש במל מעלינו כל גזרות קשות ורעות : א"ש גזור
 עלינו גזרות טובות : א"ש דרשנוך המצא לנו : א"ש העתר לנו היום בתפלתנו :
 א"ש ואל תבישנו משברנו : א"ש זכרנו בזכרון טוב מלפניך : א"ש המול על מפני
 ועל עוללינו : א"ש טהרנו מעונינו : א"ש יהמו נא רחמך עלינו : א"ש כלה אל
 תעש עמנו . א"ש למענך עשה אם לא למעננו : א"ש מלא משאלות לבנו לטובה :
 א"ש נחמנו מאבלנו : א"ש נקום את נקמתנו : א"ש סמוך את נפולתנו : א"ש
 ענה עתירתנו : א"ש פרנו מירי אויבינו : א"ש צוה אתנו ברכתך : א"ש צדקנו
 במשפטך : א"ש קרב לנו קץ הגאולה : א"ש ריבה ריבנו וגאלנו : א"ש שכך
 חמת מלך מעלינו : א"ש תן בלבנו להטיב לנו : א"ש תן שלום בינינו : א"ש תן
 שלום בארץ : א"ש תן שובע בעולמך : א"ש תן לחם לפי הטף : א"ש תן זרע
 לזרע ולחם לאוכל : א"ש תן טל ומטר בעתו בארץ : א"ש כתבנו בספר חיים
 טובים : א"ש כתבנו בספר ישרים ותמימים : א"ש כתבנו לגאולה : א"ש כתבנו
 לרוח והצלה : א"ש עשה עמנו אות לטובה : א"ש עשה עמנו אות לרחמים : א"ש
 תכון תפלתנו קטרת לפניך :

ברוך רחם תזכור . ברוך רחמים תזכור . ברוך שבועה תזכור . ברוך עקידה
 תזכור . הבט לברית . ואל תפר ברית . עננו בעת ובצרה הזאת . עננו
 בעת ובשעה הזאת :

עננו אבינו עננו . עננו בוראנו עננו . עננו גואלנו עננו . עננו דורשנו עננו .
 עננו הודנו עננו . עננו ואלהי אבותינו עננו . עננו זך וישר עננו . עננו חי
 וקיים עננו . עננו מהור עינים עננו . עננו יושב שמים עננו . עננו כביר כח עננו .
 עננו לא חפץ ברשע עננו . עננו מלך המלכים עננו . עננו נורא ואדיר עננו . עננו
 סומך נופלים עננו . עננו עוזר דלים עננו . עננו פודה ומציל עננו . עננו צדיק
 ומצדיק עננו . עננו קרוב לקוראיו עננו . עננו רחום וחנון עננו . עננו שוכן שחקים
 עננו . עננו תומך תמימים עננו . עננו אלהי אברהם עננו . עננו פחד יצחק עננו .
 עננו אביר יעקב עננו . עננו אלהי המרכבה עננו . עננו אלהי חיות וכרובים עננו .
 עננו אלהי עירין קדישין עננו . עננו העונה בעת צרה עננו . עננו העונה
 בעת רצון עננו :

אל רחום שמך . אל חנון שמך . אל ארך אפים שמך . בנו נקרא שמך . ה' עשה
 למען שמך . ה' עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך : עשה למען שמך :
 עשה למען אמתך . עשה למען בריתך . עשה למען גדלך . עשה למען דתך .
 עשה למען הדרך . עשה למען ויעודך . עשה למען זכרך . עשה למען חסדך .
 עשה למען טובך . עשה למען ישרך . עשה למען כבודך . עשה למען למודך .
 עשה למען מלכותך . עשה למען נצחך . עשה למען סודך . עשה למען עוזך .
 עשה למען פארך . עשה למען צדקתך . עשה למען קדושתך . עשה למען רחמנותך .
 עשה

עשה למען שכינתך . עשה למען תורתך . עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה ואהרן . עשה למען דוד ושלמה . עשה למען נביאים הראשונים . עשה למען אהבת הקדמונים . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה למען חרבן ביתך . עשה למען שממות היכלך . עשה למען ירושלים עיר הקדש . עשה למען ישראל העניים . עשה למען ישראל הדלים . עשה למען ישראל השרוים בצרות . עשה למען יתומים ואלמנות . עשה למען גמולי חלב . עשה למען יונקי שדים . עשה למען תינוקת של בית רבן שלא חטאו . עשה למענך אם לא למעננו . עשה למענך וראה בצרותינו . עשה למענך והושיענו . הושיענו ועננו היום בתפלתנו כי תהלתנו אתה :

דעני לעני ענין . דעני לעשיקי ענין . דעני לתבירי לבא ענין . דעני למכיכי רוחא ענין . דעני לשפלי דעתא ענין . דעני לאברהם אבינו בהר המוריה ענין . דעני ליצחק על גבי מדבחא ענין . דעני ליעקב בבית אל ענין . דעני ליוסף בבית האסורים ענין . דעני למשה ואבותינו על ים סוף ענין . דעני לאהרן במחתה ענין . דעני לפנחס בשיטים ענין . דעני לדוד ולשלמה בנו בירושלים ענין . דעני לאליהו בהר הכרמל ענין . דעני לאלישע ביריחו ענין . דעני לחזקיהו בחלותו ענין . דעני ליונה במעי הדגה ענין . דעני לחנניה מישאל ועזריה בגו אתון נורא יקדתא ענין . דעני לדניאל בגובא די אריותא ענין . דעני לעזרא בגולה ענין . דעני ליהושע בגלגל ענין . דעני לעלי ברטה ענין . דעני למרדכי ואסתר בשושן הבירה ענין . דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר ענין . רחמנא ענין . רחמנא חטאנא . רחמנא אסכלנא . רחמנא שויב . רחמנא פרוק . רחמנא דמלי רחמי רחם עלן בדיל שמך רבא ויקרא . ונפליס על פניהם ומתחניס בלחם :

(ואומר המזן) **אם** עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך . כי רבו משובותינו לך חטאנו . סלח לנו :

אתנו לחלות פניך . כי חסד ואמת יקדמו פניך . נא אל תשיבנו ריקם מלפניך . ושלח לנו רחמים ממעונך :

מזן דבשמיא לך מתחננן . כעבדא דמתחנן למריה . הב לן לבא לתובתא . ולא נהדר ריקן מקמך :

מזן דבשמיא לך מתחננן . כבר שביא דמתחנן למריה . כולהון בני שביא בכספא מתפרקין . ועמך בית ישראל ברחמי ותחנוני . הב לן שאלתין ובעותין . ולא נהדר ריקן מקמך :

מתרצה ברחמים ומתפיים בתחנונים . התרצה והתפיים לעם עני ומדולדל :

שומר ישראל . שמור שארית ישראל . ואל יאבד ישראל . האומרים בכל יום שמע ישראל :

שומר גוי אחד . שמור שארית גוי אחד . ואל יאבד גוי אחד . האומרים בכל יום שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד :

שומר גוי קדוש . שמור שארית גוי קדוש . ואל יאבד גוי קדוש . האומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש :

שומר גוי רבא . שמור שארית גוי רבא . ואל יאבד גוי רבא . האומרים בכל יום אמן יהא שמיה רבא :

מחרי ומסי ממת ומחיה . מסוק משאול לחיי עלמא . ברא כד חמי אבוהי לקיה . אבוהי דחיים אסי לכיביה . עבדא דמריד ונפיק בקולר . למריה תאיב ותבר קולריה . ברך בוכרך אנן דחמינן לקמך . הארוי נפשן בגידין מרין . הא עברך אנן ומרנן לקמך . הא בבזתא ושביא הא במלקיותא . בממו מינך דרחמך נפישין . אסי לכיבין דאתקפו עלן . עד דלא נהוי גמורא בשביא :

קולי אל אלהים הט און אלי . קולי אל משרתיי בקשו רחמים עלי . אולי יהון וירחם עלי . קולי אל אלהים :

חיים שאלנו ממך . כי מקור חיים עמך . צדקה עשה עמנו למען שמך . והסר דבר וחרב ורעב ושבי ובוז ויצר הרע וצר מעמך :

בקשה ט"ס א"ב נלחי נמס

אליך ה' נשאתי עיני . שמע קול תחנוני . כגדל הסדך : ° בשמך בטחתי . וכפי שטחתי . דברים לקחתי . ובאתי עריך : ° גברו יגונותי . ויכלו שנותי . כי כל עונותי . שתה לנגדך : ° דלפה מתוגה . נפשי הענוגה . וחלין מדאגה . נפש עברך : ° העבר חטאתי . אלהי ישועתי . וגם את דמעתי . שימה בנאדך : ° וברוגו רחם . זכרה והנחם . ושמה ונחם . נפש עברך :

ט"ס א"ב נלחי נמס

אבינו אב הרחמן הושיענו למען שמך : ° אלהינו ואלהי אבותינו הושיענו למען שמך : ° בצר לנו קראנוך . הושיענו למען שמך : ° גלגל עלינו המון רחמך . הושיענו למען שמך : ° דרשנוך המצא לנו . הושיענו למען שמך : ° העתר לנו בתפלתנו . הושיענו למען שמך : ° ונקרא ואתה תעננו . הושיענו למען שמך : ° זכרנו בוכרון טוב מלפניך . הושיענו למען שמך : ° חמול על טפנו ועל עוללינו . הושיענו למען שמך : ° חמול על עמך רחם על נחלתך . חוסה נא כרוב רחמך . חננו מלכנו ועננו : ° אבינו מלכנו אבינו אתה . אבינו מלכנו אין לנו אלא אתה . אבינו מלכנו רחם עלינו : ° **אם** הטבנו פועל . אבינו אתה . ואם הרענו מעל . אין לנו אלא אתה . אבינו מלכנו רחם עלינו :

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים . עשה עמנו צדקה למען שמך והושיענו :

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו וגו' . (ואומר קדיש תתקבל) : ° **תענו** ותעתרו מן השמים . תשמע תפלתכם . תקובל צעקתכם . ויאזין שועתכם ושועת כל ישראל . ואמרו אמן :

(¹) מאן דיתרן לשון סתתה על מלאכי רחמים וכו' . יתרן גם סתתה סתתה :

תיקון (מעמד) ליל ראש השנה כב

אשרי וקדיש עד לעילא •

פומן מ"א חמוס יצחק הכהן

יחיד בקראי לך בעד בניך . תעלה עתירתי למעונך . ושמע תפלתי
והט אונך . חנון בעת עמדי במשכנך . אני בצדק אחזה
פניך : ° צדק לבש לבי והסר סרה . ודרוש והתחנן בנפש ברה . לאל
אשר הכין בך בגבורה . עור ועצמות עם פליאה צורה . תכן תמונתך
ובניך . חנון : ° חל נא פני צורי והכן דרך . על חטא ועל יצר ספוק
על ירך . קומה חצות לילה והשפל ברך . לפני גדול עצה ואין לו
ערך . טהר קרביך ורעיוניך . חנון : ° קרבו ימי חשבון ודין כל נוצר .
לפני אדון עולם אשר כל יצר . גור מזמן בוגד לעת המצר . ומלאכתך
רבה והיום קצר . רב לך רדוף אחרי זמן עדנך . חנון : ° האל צבאות
רם על כל רמים . ° כפר לעם יושב בגלות משמים . ° העת אשר
תשפוט ותריב עמים . ° נא אל תבישנו ביום דינך . חנון :

סליחה

אני בצדק אחזה פניך אשבעה בחקיך תמונתך ! ואני בקול תודה אובחה
לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה לה' : אני אל אלהים אקרא וה' יושעני :
ואני אליך ה' שועתי ובבקר תפלתי תקדמך : ואני אשר עזך וארנן לבקר
חסרך : כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי : ואני בה' אצפה אוחילה לאלהי ישעי
ישמעני אלהי : ואני בחסרך בטחתי וגל לבי בישועתך אשריה לה' כי גמל
עלי : ואני ברוב חסרך אבא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך : ואני
כזית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד : ואני עליך בטחתי
ה' אמרתי אלהי אתה : ואני קרבת אלהים לי טוב שתי בה' אלהים מחסי לספר
כל מלאכותיך : ואני אמרת בחפזי נגזרתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך : ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל
קדשך : ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב חסרך ענני באמת ישעך : ואני
בתומי אלך פדני וחנני : ואני עני ואביון אלהים חושה לי : עזרי ומפלמי אתה
אלהי אל תאחר : כי לך ה' הוהלתי אתה תענה ה' אלהי : לך יום אף לך לילה
אתה הכינות מאור ושמש : לך זרוע עם גבורה תעז ירך תרום ימינך : לך
ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד :

פומן מ"ב

לך תעטוף קהלה • ושארית סגולה . בלב נשבר ונדכה מפחדך
ממולא . יגדל נא כחך בתת שיחה מעולה . לך ה' הגדולה :
לך רובי חסדים . ולנו רוב מרדים . הננו לפניך חרדים .
ברוב פחדים . התעשת למוקף ראש² מכל צדדים . והעבר חטאתו
עלומה

(שון ס' ויקף ראש ומלאס (אוכס ג' ס')

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

עלומה כמגולה. לך: לך גלוי וצפוי כי פסו אמונים. כלו סג ונאלח
מלא חובים צפונים. אב רחמן רחם על עגימים עגונים. ושוב מחרון
אפך ואל תעש כלה. לך: לך נפשי בכפי חתי מפחדך. לך תעטוף
רוחי נכחך לנגדך. אם תאסוף בדיוך ואם תחיה בחסדך. אנא אל תט
באף לבן אמתך ועבדך. ואל תוסיף ליסרו בכל חלי ומחלה. לך:
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד. כי כל בשמים ובארץ לך ה'
הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל
ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל:

מסתאגב ע"פ א"ב כפול ופשוט. ונחסר ק"ר

ובידך כח וגבורה: ובידך °אומץ ועזרה. °אדר וישועה ואורה. °בכחו
שמים שפרה. ובידך: ובידך °גדוע קרנות עשרה. °גם מאריכי
לשון לספרה. °דבר עושק וסרה. ובידך: ובידך °התשועה צפונה
בעתותי צרה. °היודע ועד כי נפשי קצרה. °ובשם ה' אקרא. ובידך:
ובידך °זכות וחנינה נצורה. °זמר מקבילי פניך בשירה. °חסד ומשפט
אשירה. ובידך: ובידך °טובה גנוזה שמורה. °שוב ומטיב לכל קוראיך
במורא. °יודו שמך גדול ונורא. ובידך: ובידך °כליל נזר ועטרה.
°כתר להעטיר לשומרי תורה. °לעטרת צבי ולצפירת תפארה. ובידך:
ובידך °מחמדה היקרה. °מאו נצורה לעם נברא. °נכון לבי אלהים אשירה
ואזמרה. ובידך: ובידך °סאת תגמולי ברה. °שומה למשמרת מסורה.
°ערוכה בכל ושמורה. ובידך: ובידך °פלילת משפט עטרה. °פעולת
עובדי עבודה זרה. °צרה כמבכירה. ובידך: ובידך °שפרת מתת
מפוארה. °שהכל יתנו לך בשירה. °תודה וקול זמרה. ובידך:
ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל. ואתה אלהי מודים אנתנו לך
ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה:
בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי הנני ושמע תפילתי: שומע תפלה עריך
כל בשר יבואו. יבוא אליך הרוחות וכל הנשמה. הנשמה לך והגוף פעלך
חוסה על עמלך:

חוכחה ע"פ א"ב עד טו

הנשמה לך לבדך. והגוף פעולת ידיך. סלח נא כגודל חסדך:
°אמיץ שוכן ערץ. אימתו תפוצץ בחרץ. בקומו לערוץ
הארץ: °בעוררו יום בואו. ברואים בדין בהביאו. ומשפט מכוון כסאו:
°גדודיו יגידו במלה. כי שוכן מעלה. שופט הוא סלה. פ"ז: °דין
ומשפט יפעל. דרוש ירוש כל פועל. יקרא אל השמים מעל: °הדור
בגלות תעצומו. וקולו ירים למרומו. ואל הארץ לדין עמו: °זגוף
ונשמה במרץ. יקדמו פני דר ערץ. שופט כל הארץ: °זה וזה יתחברו.
ודין ומשפט יגברו. יגשו או ידברו: °חש הגוף לדבר בכחו. ולסדר
גיב לקחו. לפני ה' ישפוך שיחו: °טהור חופש סעיפי. אל תקצץ
אגפי. על לא חמם בכפי: פ"ז: הנשמה

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

כג

הנשמה לך והגוף פעלך ה' עשה למען שמך. אתאנו על שמך. שמך נקרא.
ה' אלהינו בושנו במעשינו. אין לנו פה להשיב, כי רבו משוכותינו.
חטאנו עם אבותינו: מה נאמר לפניך. הלא כל הנסתרות. אתה יודע רוי עולם.
אתה חופש כל חדרי. אין כל דבר. אם עונינו. אם עונות. כי עמך הסליחה.
כי עמך מקור חיים. כי לא על צדקותינו. ה' שמעה. השיבנו ה'. אל
מלך, ויעבור:

מקדמה למשפטיות חמוס אני שלמה כסול וחסר סמ'

אכה כפי. על רוב אכפי. °אייך לי תקריב. ותשב לריב. ואותי
תביא במשפט: °נואל סרעף. וכלה עפעף. °נבהל רעיון.
בקראי חזיון. וקרבתי אליכם למשפט: °יום בו נושה.
במו דין קשה. °יצורים ירעיש. ואותם יגיש. לעשות בהם משפט: °שדי
מורה. לשלש עשרה. °שקול נא הפשע. במאזני הישע. ואל תבא
במשפט: °לכן תחמול. וחסד תגמול. °למען תצדק. מאבק דק.
המתעבים משפט: °הננו נצפה. חסד כלפי. °הכי מהרת. ולנו
הזהרת. כי ה' אוהב משפט:

אודך ביושר לבב בלמדי משפטי צדקך: אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים
ישפט: בקום למשפט אלהים להושיע כל עני ארץ סלה: גרסה נפשי
לתאבה אל משפטיך בכל עת: דרך אמונה בחרתי ומשפטיך שויתי: הגיד לך אדם
מה טוב ומה ה' דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם
אלהיך: נפשי אויחך בלילה אף רוחי בקרבי אשתחך כי כאשר משפטיך לארץ
צדק למדו יושבי תבל: הלא אתה מקדם ה' אלהי קדושי לא אמות: ה' למשפט
שמתו וצור להוכיח יסרתו:

פוטון מ'ג חמוס משה

יום זה מאז בחרתו. ומכל ימים חמדתו. ולפקוד יצורים יצרתו.
ולזכור מעשים יעדתו. וכסא דין הצבתו. עבור לפניו והעמדתו.
ה' למשפט שמתו. וצור להוכיח יסדתו: °מה יתאונן ממר. ומה
יענה איש מדון. שוכן בית חומר. מלא מרמה וזדון. היוכל להשיב
אומר. עבד לפני אדון. והנושה יתאמר. לבקש הפקדון. אשר
בידו הפקדתו. עת בוא פקודתו. ה': °שור עבד אשר נאסר. ויקלון
התאזר. ובידי פראים נמסר. לא נסמך ולא נעזר. °מפוזר בין כל בשר.
ועל כסאו ישב זר. וממצותיך לא סר. ואם מידך נגזר. וכמת מלב
שכחתו. ובחטאיו זכרתו. ה': °הקימהו ושימהו. בכסא דין מימין.
וזכרהו ופקדהו. ולבו ביום זה תרנין. ועינך עליו תנהו. יום עמים
באף תדין. ולחיים כתבהו. קח מנחה אשר הכין. ובשרהו. כי טבלתו
במי סליחה וטהרתו. ה':

ויגבה ה' צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ואתה באלהיך תשוב
חסד ומשפט שמור וקוה אל אלהיך תמיד: ואל תבא במשפט את עבדך כי

לא

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

לא יצדק לפניך כל חי : זכרתי משפטך מעולם ה' ואתנחם : חצות לילה אקום להודות
 לך על משפטי צדקך : ידרך עניים במשפט וילמד עניים דרכו : כי ה' אוהב
 משפט לא יעזוב את חסדיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת :

מסתאניב ע"פ א"ב גלתי מלס

כי ה' אוהב משפט : כי ה' ברא עולמו בגדלו . כי הוא אמר ויהי
 הכל במלולו . הצור תמים פעלו . כי כל דרכיו משפט . כי : כי
 ה' גזר עולמו למענהו . יוצר הכל וקונהו . את מי נועץ ויבינהו .
 וילמדהו באורח משפט . כי : כי ה' דבר ויקרא ארץ . יסדה והכינה
 במרץ . היושב על חוג הארץ . ויעשה כמשפט . כי : כי ה' ותיק בחר .
 בילד שעשועים מרחם משחר . לנצור ארחות משפט . כי : כי ה' חסנה
 בעושר וכבוד והון עתק . וצדקה להגות בה בלי שתק . ולשמור מצותיה
 בל תנתק . להכין אותה ולסעדה במשפט . כי :

כמה ימי עבדך מתי תעשה ברודפי משפט : למשפטך עמדו היום כי הכל
 עבדך : משפטי ה' אמת צדקו יחדיו : מעשה ידיו אמת ומשפט נאמנים
 כל פקודיו : ולכן יחכה ה' לחננכם ולכן ירום לרחמכם : כי אלהי משפט ה' אשרי
 כל חוכי לו :

פוטין מ"ד חמוס יעקב

יבמותי ומדת שני . לבבי ייחד מחוללו . וכל קרבי ורעיוני . יהללהו
 כרוב גדלו . ואקרא שמו כטוב מעלו , בתוך עם קרובו
 וחבלו , אלהי משפט ה' אשרי כל חוכי לו : עם אשר שמך קורא .
 שועו כיום תשע . ומהר לפניו הקרה . מבשר צדיק ונושע . ורוח
 חן יערה . ממרומך ונשתעשע . בדתך . ונאמר אשרי העם שככה לו .
 אלהי : קומה ה' אל נשא . ירך אל תשכח עניים . וחמול ורחם וחוסה .
 על עם כבודך מחיים . ונס תשועות ופדות שא . לאשר חסדך מקיים .
 כי חסד רם ונשא . יעשה למחכה לו . אלהי : ביתך שימה עליון .
 ולאור שים מחשכי . כפלגי מים בציון . שלח נין ישי מלכי . ושוב
 שבות גיא חזיון . ויראו עינינו כי בחר ה' בציון . אוה למושב לו , אלהי :
נפשי אויתך ברילה אף רוחי בקרבי אשחרך . כי כאשר משפטך לארץ צדק
 למדו יושבי תבל : נרבות פי רצה נא ומשפטך ה' למדני : סמר מפחדך
 בשרי ומשפטך יראתי : עושה צדקות ה' ומשפטים לכל עשוקים :

פוטין מ"ה חמוס יוסף

יהי נועם . על עם . דלתי רחמיו דופקים . יפתחם . צור מרחם . וישמע
 קול נאנקים . ועשוקים מעושקים . יציל ויאמרו רחוקים . עושה
 צדקות ה' ומשפטים לכל עשוקים : זיופיע . להודיע . יצורים כי הוא
 פעלם . וכי קרואים . הברואים . ליום תמוט רגלם . יום רעדה יום
 דין יום הרת עולם . ואין מכוסים . המעשים . מצופה כל נעלם .
 היבצר . מיוצר . יצורים סוף כל פעלם . מתי מעל . אינם על . גורל
 הצדיקים

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

כד

הצדיקים. עושה: °סמוך דלים. נכשלים. למשפטיך עמדו. אל אמונה. כפר נא. לודונים אשר זדו. יהי רצון. בעת כצאן. לפניך יפקדו. שתחנם. עת תמנם. צאנך שלא יאבדו. רעה בשבטיך. שאר שבטיך. ועודדם ויתעודדו. ובנאדך וספרתך שים דמעת העשוקים. עושה: °פדות תשלח. טוב וסלח. ביום לדין מושבך. חטא הלבן. ואשרי בן. אדם יתאמץ בך. זכור עדתך. בני בריתך. עליהם תעביר מובך. ואור קדר. יתקדר. ועל אדום תרד חרבך. שם רשעים. בך פושעים. תמחה ממכתבך. ונר לדוד ערוך תמיד. ואת סוכתו תקים. עושה: פנה אלי וחנני כמשפט לאוהבי שמך: צדיק אתה ה' וישר משפטיך: קולי שמעה כחסדך ה' כמשפטך חייגי: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעורוני: השיבנו ה' אל מלך, ויעבור ה' על פניו:

מקדמה למלכות פ"ס א"ב ב נלתי נשג

°אבוך לחלות פני אל ואוחיל. חסדו ואמתו כי ברוב חיל. העירוני סעיפי ומפיל. אני תחנתי לפני המלך: °בהעלותי על לבבי רשעי אשר גמר. רעדה אחותני ובשרי סמר. בעת אעמוד להתודות אשמי ואומר. אני מעשי למלך: °גדול אדונינו ומופלא. ומי העומד בהראותו להפלא. בין צדיק לרשע אם תעלה. חמת המלך: °גאון יצרי השיאני והעויתי פעלי. ונוקשתי במעשי ובמעללי. ומה אעשה כי יפקוד עלי. אדוני המלך: °דברי עונות במכתב נרשמות. ליום דין וחשבון נחתמות. מליצים יגידו גלויות וסתומות. המשרתים את פני המלך: °המונך יזכו במעבדיהם. החוסים בך המה ישאו ודיהם. קודש ואשר כח בהם. לעמוד בהיכל המלך: °ועובר על דתך ושב במרוצתו. תקנת יום זה לשוב ממשובתו. ישוב אל ה' וירצה תשובתו. כי כן יסד המלך: °מרום רצני ורצה עמך. שחר בקראי פני אולמך. ויערבו דברי כי ארוממך. אלהי המלך:

מסתאניב פ"ס א"ב ב נלתי נשג

ארוממך אלהי המלך: אמליך °אל ראשון מבלי תחלה. ומרומם על כל ברכה ותהלה. ומלכותו בכל משלה. לפני מלך מלך. ארוממך: אמליך °בורא הכל ולשמו אפאר. שבח גדולתו אבאר. אולי פניו אלינו יאר. אדונינו המלך. ארוממך: אמליך °גדול ונורא שוכן מעונה. אשפור לפניך שיה ותחנה. ואתה תשמע השמים והאזינה. קולי אדוני המלך. ארוממך: אמליך °דובר צדק ויושר. אתודה לפניו חטאת עלומי אשר. עשיתי בלי יושר. לא היה דבר נעלם מן המלך. ארוממך: אמליך °רם ונשא ואגדלנו. ויצרי לפניו אכניענו. כי כל איש אשר יכנו. יעשרנו המלך. ארוממך: אמליך מוחל

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

מוחל וסולח לאשמי. אשר בו יחמתי ממעיי אמי. ועיניו ראו גלמי ועצמי. לא נכחד מן המלך. ארוממך:

ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר: הוד לדור ישבח מעשיך ונבורותיך יגידו: כי לה' המלוכה ומושל בגוים: רחש לבי דבר טוב אומר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא יושענו:

פזמון מ"ו

הרוב לכל קוראיך היה קרוב לשוענו. כי חסדך שחרנו. מעריש יצוענו. ובשמך אתאנו. לרפא את נגענו. ה' מלכנו הוא יושענו: בה' חסינו. וזכרו שעשוענו. מתוך צדקותינו. ומלחץ קובעינו. אנא צור ישענו. אל תפן לרשענו. כי בשמך אתאנו ולכבוש תעתועינו. ה' מלכנו: מגדול עז שם ה' אל צלו נברחה. ובצרתה לנו על רחמיו נבטחה. זכרו מעונו. בצוקי מאורעינו. ובשמך אתאנו לכבוש את פשעינו. ה' מלכנו: הושיעה שיה אובד מצער נענועו. ונדודו ונועו. יהי כופר תעתועו. ראה אנקו וריעו. בפי אריה ולועו. ושובבנו לרבצנו. ומרעה טוב רענו. והט אונך לשוענו. נשף. בהשמיענו. ה' מלכנו:

ה' מלך. ה' מלך. ה' ימלוך לעולם ועד: ה' מלך עולם ועד אברו גוים מארצו: ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל:

פזמון מ"ז חזו אברהם ונחם הם

זמרו משכיל, שפלים עם גבוהים. חדשים גם ישנים חשכים עם נוגהים. כי מלך כל הארץ אלהים: אותות אמונות אל על לוחות לבות. חרותות בעט מזמות ילדהו מסבות. כי בוראם אחד ונפלאותיו רבות. ואמת אל ואין עוד זולתו אין אלהים. כי מלך: ברא לכבוד מבראי שחקיו. רצים ולא ייגעו כי שקולים עלי קו. צדק. והוא מלכם והוא נהגם בחקיו. ויאמרו ה' הוא האלהים. כי מלך: רמת ונשגבת מדעת אדם. ויודוך הכל כי תקצר ידם. אכן כפי כחם יהללוך בעודם. כי אל גדול ה' אלהים. כי מלך:

מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: ואלהים מלכי מקדם פועל ישועות בקרב הארץ: כבוד מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו: להודיע לבני האדם נבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:

פזמון מ"ח

מנומם. בעת קומם. להמליכך בני רחומים. שעה שועם. היה ישעם

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

כה

ישעם. וכתבם לחיים ולרחמים. חמול אבי. כי תביא. במשפט כל היקומים. שלח פדותך. מלכותך. מלכות כל עולמים: ביום אקרא. תהי נורא. עינך עלי לטובה. שא פשע. וחיש ישע. בהשקט ונחת ושובה. לך אשיר. כי תכשיר. משובת בת שובבה. ולא אעלים. כי חבלים. נפלו לי בנעמים. חמול: זה היום. אשר איום. יצר ראש פעולתו. וצוהו. והורדו. ולא שמר מצותו. ובו נשפט. כי למשפט. נברא מתחלתו. זה לאידו. וזה לצידו. זה לחייו וזה למותו. גדור פרצי. לאור תוציא. דיני כשמש בצאתו. בשמים. שבעתים. כאור שבעת הימים. חמול: אני עבדך. ברוב חסדך. עשה עמי לטובה אות. ושא הנס. צור לכנס. הפזורים בכל פאות. והמאורים. המאירים. אור להם לא יאות. בעוז מלכי. בושו כי. מלך ה' צבאות. רצה בנשפי. נדבות פי. כמו עולות ושלמים. חמול:

שאו שערים ראשיכם והנשאן פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ה' שמעתי שמעך יראתי ה' פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגו רחם תזכור:

פומן מ"ט חמוס אברהם

אל בית המלך נקראתי. רעדה אחזתני. כי פיו המריתי. ה' שמעתי שמועך יראתי: °במה יחידתי להנצל תוכלי. יום על כף מאוני המשפט תעלי. מה תלוני ואל בידך שם כלי. להיטב ואת תרשיעי ובהבל תהבלי. בדעתך לא תחשבי בשכלך לא תשכלי. לאמר מה זה ואיך ולמה נבראתי. ה' שמעתי: °רצית ללכת אחרי תאותך. תתענגי פה ולא זכרת אחריתך. יום אל יפרידך מעל גויתך. ואל חיקך ישיב תגמול פעולתך. כי בספר רשום חקוקה אשמתך. היום לעומתך. נתיב תום הוריתי. ה' שמעתי: °הלך דבש ראית בגוית ארוה. אכלת ותטמאי ולא אמרתי איה. אלהי המשפט יום יאסוף גויי. הארצות לדון והמתים יחיה. ותאמרי בלבך אולי לא יהיה. אדרוש מאווי לבי ובריתי. ה' שמעתי: °מראות עיניך בשאול ישליכוך. ותאותך לדרך רע ידריכוך. לא יועילוך. אבל לתופת יוליכוך. מקום גחלי כידודי אש יתיכוך. ומאורות חלדך במשפט יחשיכוך. תנחמי ותאמרי אוי כי נטמאתי. ה' שמעתי:

ה' שמעתי שמעך יראתי: ה' פעלך בקרב וגו': ה' ימלוך לעולם ועד: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: ועלו מושיעים בהר ציון

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

לשפוט את הר עשו: והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: השיבנו. אל מלך:

מקדמה לזכרונות

נחמתי. על אשר אשמתי. וכחצות לילה קמתי. מתודה ומתנפל עת זכרתי. משפטיך מעולם ה': עליון לקראתך מר צרחתי. כי מיום דינגר הדרדתי. עת סרעפי הערתי. ועל משכבי זכרתי. בלילה שמך ה': פקדני כרוב רחמיך. והקם לעבדך נאמך. וברצון עמך. זכרני ה': טובך יגדל עתה. תרופה למכתי שתה. כחסדך זכר לי אתה. למען טובך ה': רחשנו יערב לפניך וישפר. ומעלינו חמתך תופר. בהריעי תקיעותי כולם כמספר. לזכרון לפני ה': תומת אב המון להחיש פדיוני. תזכור. ונעקד איש אמוני. ואז נביעה בקהל נאמני. חסדי ה' אזכיר תהלות ה':

אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: אזכרה שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך עולם ועד: אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה: חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גמלנו ה' רוב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו:

מסתאניב החוס יעקב הקט' משולג

אזכיר תהלות ה': אזכיר יחוד שמך וארוממך. תהלות יקרך אגיד ועז תעצומך. יחד לבבי. ליראה את שמך. למען שמך ה'. אזכיר: עדות צדקתך לבדך. תהלות עוון אגיד ואתעטף נגדך. ענני ה' כי טוב חסדך. אם נא מצאתי חן בעיניך ה'. אזכיר: אזכיר קשוי ורשעי בעמדי לריבך. תהלת קרבתך אענה וחלילה פן אכויבך. הן קלותי מה אשיבך. אודה עלי פשעי לה'. אזכיר: אזכיר בנפלי בפח זדוני כתוא מכמר. תהלות בך ארבה ואתחנן בלב נכמר. בי ה' מה אומר. מה אשיב לה'. אזכיר: אזכיר היותי בקרב חלדי כהלך. תהלות ה' הודך אשיחה ואתעטף כדל וחלך. ה' הודיעני בדרך זו אלך. אתהלך לפני ה'. אזכיר: אזכיר קשר עריץ אמוץ בגאונהו. תפלת קשטך אבאר ביום תכניעהו. קדמה פניו הכריעהו. אל נקמות ה'. אזכיר: אזכיר טובות אשר במ תמיד תעודדני. תהלות טרפי אחוה ואחלה זכרני ופקדני. טוב טעם ודעת למדני. למען דעת צדקות ה'. אזכיר:

עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמנים מהר מצער: זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכור לי אתה למען טובך ה':

פומון נ' החוס יהודה

יצרי ראשית צרי. התעני כשכור. ומה יתרון לדברי. כי אם עונות לזכור. יה אל תגל מסתרי. והותי אל תעכור. חטאת

נעורי

(ש"ד)

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

כו

נעורי . ופשעי אל תזכור : °הלבן מות יתרון . כהגיש מנחת שפתיו .
 היא מנחת זכרון . מזכרת עונותיו . ואין ארון . ואין אהרן . לכפר
 על זדונותיו . ובמה ישיב חרון . וירצו קרבנותיו . אשר שכלו . ימי
 הבלו . ביד תאותו ימכור . הטאת : °ונקל בעיניך לכפר . על נפש
 שוגגת . דלה ממצוא כופר . ואין ידה משגת . וחזיוני הספר . זכרה
 ומתמוגגת . ונחם אמרי שפר . הוגה ומתענגת . פעם בפתח תקוה
 ופעם בעמק עכור . הטאת : °דבקה נפשי בעצבי . ותלך שובבה .
 ועולם נתן בלבי . הקימותיו מצבה . ולא אזכור ביום טובי . יום
 אשכב למעצבה . יום רוח תעבור בי . ואין אהבה . ואין איבה .
 הורקה בי . שיבה . וראיתיה לזכור . הטאת : °הפחידוני עוני . וחסדך
 יבמיחני . ונחמות חזיוני . בהקיצתי תשיחני . והאמינו רעיוני . כי רוחך
 תנחני . ושם נא לבי ועיני . בדרך אמת ונחני . וביום תוכיחני .
 ברגז רחם תזכור . הטאת :

פומן נ"א חחוס יוסף סלח

ימי ילדות . יום כבודות . שכחוני ברוב זדוני . ובבחרות . ליום
 עברות . לא שמתי רעיוני . ומר ראשם . מעט דבשם . הסתיר
 מאור עיני . אנא אל . ביום תואל . לחפש בו מצפוני . כחסדך
 זכור לי אתה למען טובך ה' : °ואיך יסלח . עדי תסלח . אנוש יום
 זמן חומד . אשר בטנו . כבוא אונו . לבטן שאול יצמד . ועולם
 זה . הנבזה . השבו לעולם עומד . עדי שכח . ביום יוכח . במכאוב
 ויום יעמד . וצדה לא הכין לו לפני בוא ה' . אנא : °סבבוהו . והלאוהו .
 תלאות מפה ומפה . בהגיד לו . מעללו . ועונות ימי חרפו . ואין לו שם .
 בעד אשם . יספור זהבו וכספו . ואם הרבה בגפו . בא וככה יצא
 בגפו . וטוב מעשה . לבד מחסה . כי בו בחר ה' . אנא : °פשות
 חטאת . על חטאת . רצוני בתאות גופו . והטהו . ופתחו . זמנו במעט
 צופו . ולא זכר . ביום נעכר . כי כלענה סופו . כעת ייעף . והוא
 מועף . לקברו כנשר בעופו . ונקל זאת . למול רגזות . ביום
 ריב ה' . אנא : °סלח צורי . עון יצרי . והפק נא לי שאלות . ואם
 גבר . חטא ועבר . סליחותיך גדולות . ומערשי . לך עושי . מפחד
 בלילות . בשיר קמתי . וקדמתי . לשמך רובי תהלות . ואם איני .
 בניב לשוני . במה אקדם ה' . אנא :

זכור לעבדך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
 ואל חטאתו : זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת
 בו : זכור רחמך ה' וחסדיך כי מעולם המה : זכרני ה' ברצון עמך ופקדני בישועתך :
 זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום ה' : טרף נתן ליריאו יזכור לעולם בריתו : זכר
 לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור : ויזכור להם בריתו וינתם כרוב חסדיו : ויזכור
 ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רועה צאנו ואיה השם בקרבו את

רוח

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

רוח קדשו: על חוכותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המזכירים את ה' אל דמי לכם:

פוטון נ"ב חמוס משה

אל דמי לכם • ולדי איתני • מהפיל שועכם • לפני צור מעוני • עד
יקבץ נדחכם • אל מקדש מעוני • המזכירים את ה' אל דמי לכם •
°מנום אם קמתם • ולבית אל באתם • משנה וזררתם • ורון התאויתם •
מי ישע שאבתם • וקרתם ושתייתם • בליל זה ונזכרתם • לפני ה' •
המזכירים • °שאון גאות מענם • הסר וחרפתם • כי מכרום חנם • ואפסה
גאולתם • למענך ולא למענם • עשה ולצרותם • וידעו כי אותם בחר
ה' • המזכירים • °המון חסדו וטובו • בליל זה יעידנו • לבן מאז אהבו
כעין יצרנו • למחות את חובו • ברצון יעטרנו • ומדי דברי בו • זכור
אזכרנו • רחם ארחמנו • נאום ה' • המזכירים •

וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב • הלוך וקראת באוני ירושלם לאמר כה אמר ה'
זכרתי לך הסר נעורך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה •
הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על
כן הכו מעי לו רחם ארחמנו נאם ה' • וזכרתי את בריתי אותך בימי נעורך
הקימותי לך ברית עולם • וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם
מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני ה' • השיבנו • אל מלך • ויעבור •
מקדמה לשופרות

אל כנר כונם • מי הים • בכנס • נפוצות עם אראה נם • אשמעה קול
שופר • °באורו חשכים יגהו • בעזרו שפלים יגבהו • והיה ביום
ההוא • יתקע בשופר • °גדול • בשובם לבצרון • וקול נשמע בתת רון •
קרא בגרון • אל תחשוך כשופר • °הערים אשר שאו • ממתים מכם
ראו • כנשוא נם הרים תראו • וכתקוע שופר •

אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסוני כליותי • אברכה את ה' בכל
עת תמיד תהלתו בפי • גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדיו • כל
העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה • תקעו בחדש שופר בכסא
ליום חגנו •

מסתאגיב חמוס אני שלמה חוק כפול • אחר אות ל'
תקעו בחודש שופר • °לאדיר נורא תהלות • °לאמיץ עושה גדולות
ונפלאות עד אין מספר • תקעו • °לנאור גוזר ומקים • °לנוטה
כדוק שחקים • בצקת עפר • תקעו • °ליוסד ממדי נשיה • °ליוצר מאורי
עליה • ומבריק נוגה שפרפר • תקעו • °לשופט היום עבדיו • לשומר
נפשות חסידיו • ונחלתם תושפר • תקעו • °ללובש שריון צדק • °ללוקט
שושן מחדק • זרע יעבדנו יסופר • תקעו • °למלבין צחנת רשעם • °למוחה
כעב

כעב פשעם. וסר עונם וחטאתם תכפר. תקעו: °להופך כתמם כיהלום. °להטות אליהם שלום. כמי אמנה ופרפר. תקעו: °לחקות °זרויה לחיים. °לקבל שועת עניים. ותיטב לה' משור פר. תקעו: **אודה** ה' כצדקו ואזמרה שם ה' עליון: ואבא אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים אלהי: עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך:

פומון נ"ג

המלך ה', רום ותחת קונה. הגדילו אמונים בנועם שיר ומענה. בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה': המלך ה'. פותח ספרים. לצדיקים גמורים. ובינונים זורים. ועם ישרים וברים. עם זו ימנה. בחצוצרות: המלך ה'. כבודך השיבה. וצאנך הישיבה. וביתך השיבה. והיכל קדשך מהרה יבנה. בחצוצרות: המלך ה'. רעה עם לא אלמן. וקרב לו הזמן. דברך הנאמן. והיה טרם יקראו ואני אענה. בחצוצרות: **ויהי** ביום השלישי בהיות הבקר וגו' עד ויעמדו מרחוק: הללויה הללו אל בקדשו וגו' עד כל הנשמה תהלל יה הללויה: כל יושבי תבל ושוכני ארץ וגו' עד והלך בסערות תימן:

פומון נ"ד חוק

קול שופר במהרה יזומן. בהושיעך עם אביון מצפון ומתימן. וה' אלהים האל הנאמן. בשופר יתקע והלך בסערות תימן: °חקר נפלאותיך באיים יסופר. בהושיעך עם אביון בגלות נחפר. והיה ביום ההוא יתקע בשופר. וה': °זכרנו לחיים ועל פשעים תכסה. אהבתך מלך רב למען בעשר מנוסה. ולמען הנעקד לפניך כשה. חמול על עם לא אלמן לאמר כך אחסה. תקעו בחדש שופר בכסא: וה' אלהים: °קרא נא לעמך ופדם מיד מוני. ושובבני למקדשי ויסד בית ארמוני. ואז יאמרו בשמחה גאולי ה'. וה' אלהים:

ה' צבאות יגן עליהם. ה' צבאות יגן עליכם. ה' צבאות יגן עלינו. אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון: השיבנו ה'. אל מלך: רחמנא וגו' עד אלהינו שבשמים. ומוסיף אלהינו שבשמים הבא לנו שנת אורה וגו' עד שנה שתוליכנו קיממיות לארצנו:

פומון נ"ה חמס דויד חוק

אנא בקראנו. לקול שוענו. אדני שמעה: אנא ברחמיך עון בצענו. אדני סלחה. אנא: °דברים לקחתי. שמע ה'. וחטא בו נחמתי. סלח ה'. אנא °וממעון שמיך. שמע ה'. וחטאת עמך. סלח ה': אנא. °יום ערכי שבחה. שמע ה'. משובה נצחה. סלח ה': אנא °דלים ואביונים. שמע ה'. אדומים כשנים. סלח ה'. אנא: °חרדים נגדך. שמע ה'. ולי אני עבדך. סלח ה'. אנא °זמירות מהללי. שמע ה'.

ורוע

תיקון ליל ראשון של ראש השנה

ורוע מעללי. סלח ה': אנא. °קול שארית יעקב. שמע ה': עון כל לב עקוב. סלח יהוה: אנא בקראנו לקול שוענו. אדני שמעה: אנא ברחמיך עון בצענו. אדני סלחה:

אלהינו שבשמים תכון תפלתנו קמרת לפניך: אלהינו שבשמים עשה עמנו אות לטובה. עשה עמנו אות לישועה. עשה עמנו אות לרחמים. יראו שונאינו 'ויבושו, יחזו אויבינו ויכלמו. כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו:

תיקון (מעמד) ליל שני של ראש השנה

אשרי וקדיש עד לעילא

פוטון נ"ז חתום יצחק

°יחד בקראי לך. °צדק לבש לבי. °חל נא פני צור. °קרבו ימי חשבון ודין כל. האל צבאות רחם עלי:

אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך: ואני אליך ה' שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: ואני אשיר עוזך וארנן לבקר חסדך: כי היית משגב לי ומנום ביום צר לי: ואני בקול תודה אזכחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה לה': ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: ואני בה' אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי: ואני בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך אשריה לה' כי גמל עלי: ואני קרבת אלהים לי טוב שתי בה' אלהים מחסי לספר כל מלאכותיך: ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: כי לך ה' הוחלתי אתה תענה ה' אלהי: לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: לך דומיה תהלה אלהים בציון ולך ישולם נדר:

פוטון נ"ז

לך אערוך תפלה. אשר יראיו סועד. לך אביע תהלה. בליל זה המועד, חמול על עם רועד. להלל מתועד. ה' ימלוך לעולם ועד: לך אדרת מרומים. לך °אשיות הדומים. לך °בוהן לכבות. לך °גלויות סתומים. מלכותך מלכות כל העולמים: לך °טהור פליאת רום ערץ וארץ. לך °יקרת מלכים. לך °כבוד במרץ. ה' מלך תגל הארץ:

לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ. לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש. והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כה וגבורה ובידך לגדל ולחוק לכל. ועתה אלהינו מורים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך. ויברכו שם כבודך ומרום על כל ברכה ותהלה: בקראי ענני אלהי צדקי בצר חרחבת לי הנני ושמע תפלתי. שמע חפלה עריך כל בשר יבואו. יבואו אליך הרוחות וכל הנשמה:

תוכחה ע"ס א"ב עד ט'

ביום למשפט אקרא. חסדך יה יקרה. לבל אפך יחרה. °אלהי תחת ומעל. נפשות יקרא מעל. וגופות משאול יעל: °בקראו

תיקון ליל שני של ראש השנה

כח

מי אשר חטא. ומנתיב יושר נטה. התיצבו ונשפטו: גוף יענה
אני חשוב. כנבל רוח נשוב. יחד על עפר ישוב. פ"ז:
° דבק בשוכני דומה. ישנו עפר ורמה. חרש את חרשי אדמה:
° הלא נבלה שוקטת. בעת אין בה שולטת. הנפש החוטאת: ° ומה
כחי אני לחטוא. אל צדיק במשפטו. יסר מעלי שבטו. פ"ז: ° וד
עלי גוף דמוי. בארבעת נלחמים. צרי רבים קמים. ° חיש לתאותו
מהר. ברוב הטובה דהר. הוהרתו ולא נוהר. ° טהורה מאור
אצולה. דלה מטיט יון מצולה. האומר לצולה:

הנשמה לך והגוף פעלך. אתאנו על שמך. שמך נקרא עלינו. אלהינו בושני
במעשינו. אין לנו פה להשיב כי רבו עונותינו. חטאנו עם אבותינו העונו. מה
נאמר לפניך יושב מרום. הלא הנסתרות. אתה יודע. אתה חופש. אין כל דבר.
אם ענינו. אם עונות. כי עמך. כי עמך מקור חיים. כי לא על צדקותינו.
ה' שמעה. השיבנו ה'. אל מלך יושב. ועבור ה':

מקדמה למשפטיה ע"ס א"ב ב נלמי נלמי

° אלהי רעיוני העירוני. וממשכבי הניאוני. נבהל וחרד עת הזכירוני.
כי אלהי משפט: ° בוראנו נצב לדין חילו. ואיך אתיצב למולו.
ואמנם ידענו והכרנו. כי לא דרשונוהו כמשפט: ° גם אם דרשונוהו
בפה ולשון. ולבנו לא כן. לעבדו ולדבקה בו ועל כן. לא יקומו
רשעים במשפט: ° דלו עיני לשמי מרום זבולו. להצדיק דין הצור
תמים פעלו. כי כל דרכיו משפט: ° האל הנקרא אמת ואמונה אזור
מתניו. ומלכותו בכל משלה וצדק לפניו. ועוז מלך משפט: ° והננו
ארך קצנו ולקינו עד בלי די. חלילה לאל מרשע ושדי. לא יעות משפט:
° זכור רחמיך והפלא חסדיך. ואל תוכח ביום קיומך לדין את עבדך.
ואותי תביא במשפט: ° מלך רחמן מאז נקראת. דרכך לחוסים
הורית. ועורה אלי משפט: ° נהנו באורח מישור ואל תדיננו. כמעשה
ידינו. צדק ומשפט:

אף ארח משפטיך ה' קיומך לשמך ולזכרך תאות נפש: אורך ביושר לבב
בלמדי משפטי צדקך: אלהים נצב בערת אל בקרב אלהים ישפוט: בקום
למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה: גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך
בכל עת: דרך אמונה בחרתי ומשפטיך שויתי: הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש
ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: הנשא שופט הארץ
השב גמול על גאים: העבר חרפתי אשר יגורתי כי משפטיך טובים: ויגבה ה'
צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט
שמור וקוה אל אלהיך תמיד: ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך
כל חי: ואל תציל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי: זכרתי משפטיך
מעולם ה' ואתנחם: חצות לילה אקים להודות לך על משפטי צדקך: יודך
ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: ידעתי ה' כי צדק משפטיך ואמונה מאד:
ישמח

תיקון ליל שני של ראש השנה

ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך : כי ה' אוהב משפט ולא יעזוב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת : כמה ימי עבודך מתי תעשה ברודפי משפט : למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדך : מעשה ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקדיו : נפשי אויתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו יושבי תבל : נדבות פי רצה נא ה' ומשפטיך למרני : סמך מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי : עושה צדקות ה' ומשפט לכל עשוקים : פנה אלי וחנני כמשפט לאוהבי שמך : צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך :

מסתאגיב תמוס יוסף אנשול

צדק ומשפט מכון כסאך . יחיד לבקש רצונך עמדת . ובצל כנפוך לשבת חמדתי . ובשם כבודך בצוקי התעוררתי . כי אזכרה מקדם פלאיך . צדק : ואותך לנגדי תמיד שויתי , משכן כבודך צויתי . להמון רחמיך קויתי . ביום צרתי אקראך . צדק : סברי ומשפטי מחסי בך , נפשי חכתה ליום שובך . ה' מה רב טובך . אשר צפנת ליראיך . צדק : פי פערתי למלקוש חמלתך . כשל כחי נשוא אימתך . השב נקם לצרי ושפוך עליהם חמתך . על אויביך ועל שונאיך צדק : אבד אויב לכליותי יפלה . ולבי מבור פשעיו תשלח . כי אתה ה' טוב וסלה . ורב חסד לכל קוראיך : צדק : נאור הישר לפני אורחות שבילך . ותעביר את עוני בעמדי למולך . רחום וחנון בקראי לך . קרוב לשועי אמצאך . צדק : שונא שלום נפשי יבקש . יבוז יגיעי וחילי ינקש . כחש בשמך וישר יעקש , לא עם בלא אל יקניאך . צדק : ולך ה' הוחלתי . על כן בשביי לא וחלתי . ודברי תחנומיך וחלתי . שלח נא אלי על ידי נביאיך , צדק : לבי יחיל בקרבי . אם נחלתי ברוב כאבי ועצבי . בטח באלי מנוסי משגבי . ישלח דברו וירפאך . צדק :

פזמון נ"ח תמוס יוסף ק'

צדק ומשפט מכון כסאך . חסד ואמת יקדמו פניך : יערב שיה נדח ותחנוניו . ותשע כקרבן מרוקח . אל רנניו . ולבו מצעק לקח . ממועוניו . הטה אונך ופקח . עיניך . חסד : ועד אן אדונים קשים . יענוני . ועל דת אלהים קדושים . שנאוני . ואויבות מצודדות נפשים הניאוני . וצרים התיעצו על צפוניך . חסד : סגורים בבתי כלאים . בשבייהם . מצר ומצוק מלאים . במרייהם . לענן כבודך תלואים . עיניהם . צועקים למה נמות לעיניך . חסד : פנית דרך עקובה , גוי קדוש הלא רעתך רבה . ולא תבוש , כי כעשן מארובה . פרח רוש . שוב כי כשלת בעונך . חסד : קצרה לשוני לספר . תהלתך . דברים לקחה לכפר . על עדתך . למען תרחם ותפר . את חמתך . למען אמצא חן בעיניך . חסד :

צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך : צדיק אתה ה' וישר משפטיך :

קולי

תיקון ליל שני של ראש השנה

כ"ט

קולי שמעה כחסדך ה' כמשפטך חייני. ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרוני: השיבנו ה' אליך ונשובה. אל מלך. ועבור:

מקדמה למלכות ע"ס א"ב

אֲתִיתִי יִרְא וְנִדְמַע. ° בכל לבבי יגמע. ° גועה ומתחנן בהשמע. ° דבר המלך: ° הנני רחקתי משמצה. ° ובאתי בהגיון מליצה. ° זכור אזכרך למען אמצא. ° חן בעיני המלך: ° טפשי לבי בל יהיו נמצאים. ° יום יפתחו בו ספרים מלאים. ° כחשי להיות נקראים. ° לפני המלך: ° מהר אמונים למלא. ° נקיון כף לשואלי. ° סליחה היומים האלה. ° עשה המלך: ° פנו דרככם ונפלאותיו. ° צפצפו ובשמו מקהלותיו. ° קראו כי אוהב טהר לב חן שפתיו. ° רעהו מלך: ° שמעה אדונינו ממרומך. ° תחנת עמך ותפלת עבדך. ° תהלה לדוד ארומך. ° אלהי המלך:

פומן נ"ט

אלהי המלך. ה' הוא שמך. בשם זה ארחמך. ואגיד תעצומך. ה' אלהי ארומך. (אלהי): ° אלהי המלך. אשר גבר חסדו. על גזע ידידו. פוצחים יחודו. מרננים לו לבדו. ברוך שם כבודו. לעולט ועד. עזך ותעצומך. ה' אלהי: ° אלהי המלך. צור שוכן מעוני. שמו לעד ארומם במיטב הגיוני. ואודה בתחנוני. ברוך אתה ה'. ה' אדונינו מזה אדיר שמך. ה' אלהי:

אֲרוֹמְךָ אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי לה' המלוכה ומושל בגוים: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: כי ה' שופטנו ה' מחוקקנו ה' מלכנו הוא וישענו: ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמדך: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:

פומן ס' חמוס לוי חוק

יִוִּם לְרִיב תַעֲמוּד וְלִדְיוֹן עַמִּים. לבי בי יחרד ועליו אמים. ברחמים שפטני חוקר עלומים. מלכותך מלכות כל עולמים: ° להשיב אין לי פה כי נסכלתי. ותמיד בשרירות לבי הלכתי. ולכן ממעשי פרי אכלתי. ובעניי כמעט קט אבדתי. לזאת יחס לבבי כגחלי רתמים. ברחמים: ° ומהרון אפק אנה אני בא. כי פשעי עומדים לנגדי כצבא. אם יחד למשפט נקרבה. ומהמורות יכרו לו אלפי רבבה. ומכמורת יפרשו לי וחרמים. ברחמים: ° יכבשו רחמיך את כעסך. והפלא לי כיום רוב נסוך. ויודוך ה' כל מעשיך. ואומר בהסתרי בצל מחסך. כי חבלים נפלו לי בנעימים. ברחמים: ° חרדים

מדינך

(סדר ע) ח"ב ח 8

תיקון ליל שני של ראש השנה

מדינך אלהי עולם. זכות אבותם תזכור אשר מעולם. קרבה נא
וגאלם. גאולת עולם. וידעו הרשעים ושלוי עולם. כי אתה מפר
מחשבות ערומים. ברחמים:

מסתאניב חמוס שלמה ה'ן משוג

מלכותך מלכות כל עולמים. שוכן עד מאז נשגב לבדו. שם מלכותו
מיוחד ואין שני לצדו. שכלל עולמו מאור לבוש מרו. בשלשה
ספרים נחתמים. מלכותך: לעצת אמון נכסף נכסוף. להקת עשר
ספירות יום לחשוף. לבלב כנגדם עשרה באין סוף. וחמש בחמש
מוסכמים. מלכותך: מבין סודם יבהל ויפחד. מהם ישכיל כי היוצר
מיוחד. מי אתה סופר לפני אחד. והוא ראש לכל ראש ורם על כל
רמים, מלכותך: הכי עשר הם אחוזות במצור. המשכיל בהם ידע
ויצור. הוא היוצר אשר במ יעצור. ועדיו גלויים מפורסמים. מלכותך:
הן באותיות עשרים ושתיים. הגביל למעלה אש ולמטה מים.
הבדילם ברוח חק מכריע ושנים. עשר מזלות במרומים. מלכותך:
נשא על כל שמו אשר שת בכל. נתלה עולם בידו כאשכול.
והוא מקום לכל. כי ביה ה' צור עולמים:

מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: ה' מלך ה' מלך ה'
ימלוך לעולם ועד אבדו גוים מארצו: מלך אלהים על גוים אלהים
ישב על כסא קדשו: ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: רחש לבי דבר
טוב אומר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: בתצורות וקול שופר הריעו
לפני המלך ה':

פזמון ס"א חמוס משה

לפני המלך אשפוך עתירתי. ובליל זה נגדו אני צרתי. ומפיל
אני תחנתי. לפני המלך: מה טוב מפעלי. בקומי חצות
לילי. לעזוב נוה זבולי. ולרוץ לבית מחוללי. דברו נר לרגלי.
ואור לנתיבתי: ומפיל: שפל מאד בעיניו. הקריב זכות אמוניו.
בליל זה לאדוניו. אולי בתחנוניו. יכפר את פניו. ותכון לפניו.
קטורת תפילתי. ומפיל: הכאיב קול פרש. ועול קשת רומה. ללב
כים נגרש. וכחליל הומה. ענה שואל כמו רש. למי סליחה צמא.
צורי אל תחרש אל דמעתי. ומפיל:

מסתאניב חמוס משה הקטן

מפיל אני תחנתי לפני המלך: מחסי לשחר פניך קמתי. ונדבות
פי לפניך קדמתי. ומדינך זחלתי. ומאז שמעתי. נהם ככפיר
אימת מלך. מפיל: שחוחתי עד מאד ורעד יבא בי. כי עונותי אחזו
עקבי. ומה אשיב היום עת יזכור חובי. אם תעלה חמת המלך.
מפיל: הנני כחומר ביד היוצר בידיו. אם עצמו פשעינו
מהם עצמו חסדיו. כי הכל עבדיו. ועשה כרצונו המלך. מפיל:
הצור

תיקון ליל שני של ראש השנה

ל

הצור הביטה ממעונך . והעת ישפטו גוים על פניך . ואשיב צוררי כי יקדמוני חנך . עשר ידות לי במלך . מפיל : °קטן אשר מאז קראת שמו . שובבהו בשלום אל מקומו . ומיד צורריו דרוש תדרוש דמו . כמאז אלהיו עמו . ותרועת מלך . מפיל :

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד ה' עוזו וגבור ה' גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה : ה' ימלוך לעולם ועד : לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה' אלהיו עמו עמו ותרועת מלך בו : ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל . כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים : ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה : והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד : אל מלך יושב . ויעבור :

מקדמה לזכרונות מחוס שלמה מנוגע

שׁוֹחֵר טוב יבקש רצון מאל על . שם כבודו נמצא מאין תחת ומעל . שוב ישוב ושק ישים על . שתי כתפיו לזכרון : °לכו ונשובה אל אל יוצר נשיות . לשמונתנה שבח והודיה . ליל זה נריע לו והיה , לבני ישראל לזכרון : °מלך המלכות שלך היא . מאז אמרת יהי אור ויהי . מתה פשעי וקבל תחנתי כי היא . מנחת זכרון : °הכון לקראת אלהיך ישראל ותמצא פדיום . הסירו רוע מעלליכם יאמר איום . רחצו הזכו והיה היום . הוזה לזכרון :

אזכור מעללי יי כי אזכרה מקדם פלאך : אזכירה שמך בכל דור ודור על כן עמים יהודוך עולם ועד : אזכרה אלהים ואחמיה אשיחה ותתעטף רוחי : אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמנים מהר מצער : זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה : זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני :

פומן ס"ב מחוס משה רחום

אלהי תהלתי . מאין בראתני . ולהמית תאותי . בעולם החייתני . אדאג מחטאתי . יום למשפט קראתני . אלי זכור נא כי כחמר עשיתני . °מה בצע בדמו אם יחרה אפך . ומה הועיל ביום מותי אם יעלה קצפך . ומה אני עד יסער עלי ים זעפך . הטוב לך כי תמאס את יגיע כפיך . פחד העטיתני . וועם מלאתני . אלי : °שדי צמאה נפשי וכמה לך בשרי . וכי רדפתי שרירות לבי וחפץ יצרי . מתוק מדבש מצאתיו אבל הוא עז מארי . גדר דרכי שכלי והבאישני ליוצרי . אהה יצרי עכרתני ולרויק פתיתני . אלי : °הינצל אנוש מיד מות בעושר וקנין . וישוב היום המר בחץ וחנית ושרין . יום לא ימצא אומר בחכו ובפיו ענין . יום יעמוד לחשבון והוא העד והדיין , אודה כי שפסתני ובצדק עניתני . אלי : °רחום אשר על חטאי ועוני לא גמל . הבט כי

אנוש

אנוש בתבל . לכעם יולד ועמל . והוא כחציר גגות אשר לא צין ולא גמל . ייבש כעשב השדה כצין יצא וימל . ובשר כי רציתני ומיד שאול פדיתני . אלי :

זכור נא כי כחמר עשיתיני ואל עפר השיבני : זכרני ה' ברצון עמך ופקדני בישועתך : זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו : זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה : זכר רב טובך יבישו וצדקתך ירננו : חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גמלנו ה' ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וזכרוב חסדיו :

טסתאניב חמוס אברהם בן עורה

חסדי ה' אזכיר תהלות ה' : אזכיר קצות נוראות . במחקרי הלב נראות . ויותר מהמה נפלאות . מי ימלל גבורות ה' . חסדי : בינותי בבנין תכניתי לראות מה אחריתי . והנה חמר ראשיתי . ונחה עליו רוח ה' . חסדי : רוחי מכל נכבדת . יסודתה בלב עומדת . ואשו תמיד יוקדת . כי באש ה' . חסדי : הנה יודע אני . כי בצלם אלהים בראני . ועל ארבע ראשים נשאני . נושאי כלי ה' . חסדי : מלא קרבי נגידי . ויפקד עלי פקידים . מהם מלכים ומהם עבדים . עושה כלם ה' . חסדי : בקרבי עדי נאמני . ומחויק יענו בפני . ואיך אכחש ועיני . המה ראו מעשה ה' . חסדי : נטע לי און והאזנת . ומלים במ בחנתי . וגם העת אשר התבוננתי . שמועתי בקול ה' . חסדי : על כל מראה אהודנו . ובכל שמע אכבדנו . ונשמת אפי תעבדנו . והריחו ביראת ה' . חסדי : וזה אלי ארומוננהו . ובכל טעם חכי אטעמהו . ואין במה אקדימהו . על כל הטובה אשר עשה ה' . חסדי : רבו חסדיו עמדי . ותכון להמיש ידי . ועל כן אנכי בעודי . אפרוש כפי אל ה' . חסדי : החל בחכמה ויכלה . וצורך הכל מלא . מי חכם וישמר אלה . ויתבוננו חסדי ה' :

חסדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גמלנו ה' ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וזכרוב חסדיו : זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום ה' : טרף נתן ליראיו זכור לעולם בריתו : וזכור ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רועה צאנו ואיה השם בקרבו את רוח קדשו : הלוך וקראת באוני ירושלים לאמר כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה : הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם ה' : וישמע אלהים את נאקתם וזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב : וזכור להם בריתו ונתם כרוב חסדיו : וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורך והקימותי לך ברית עולם : וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אותם ואזכור את בריתי : וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות לכם לאלהים אני ה' :

פומן ס"ג

זכור נא אלהינו ברחמיך. לרחומיך. ואל נא תזכור בזעמך. עון עמך: אפך וחרוניך. אל תזכור. צדקת אב המוניך. אנא זכור. זכור: עון מובדלים. אל תזכור. איש תם יושב אהלים. אנא זכור. זכור: עון הקשה. אל תזכור. זכות האיש משה. אנא זכור. זכור: קצף גם חרון. אל תזכור. זכות הכהן אהרן. אנא זכור. זכור: פשע גם תאנון. אל תזכור. זכות יהושע בן נון. אנא זכור. זכור: עוני ואשמותי אל תזכור. זכות שמואל הרמתי אנא זכור. זכור: עון עמך ומזמו. אל תזכור. זכות דוד ושלמה. אנא זכור. זכור: עון ופשע. אל תזכור. זכות הנביא אלישע. אנא זכור. זכור: אל מלך, ויעבור:

מקדמה לשופרות קרט"ב משולש

קחו עמכם דברים ושובו אל אל נערץ ברום זבולו. °קרוב ה' לנשברי לב המחכים פעלו. °קדוש ישראל וגואלו. הללוהו כרוב גדלו הללוהו בתקע שופר: °רוטמו ה' אלהינו וקודש ידיכם שאו. °רחם ירחם עגומים חרון נשאו. °ראה כנשוא נם הרים תראו. וכתקוע שופר: °טהר לבך עם קדוש בכשרון. °טהור עינים משאול ושברון. °טוב ה' לקויו קרא בגרון. °אל תחשוך כשופר: °במהרה תבושר לאום צולעה. °בשורת פדיון ומשמיע ישועה. °ביטוי עלה אלהים בתרועה. ה' בקול שופר:

פומן ס"ד

ה' בקול שופר. ישמיע שמועה. לקבץ צולעה. בבוא חזיון תשועה. עלה אלהים בתרועה: ה' בקול שופר. יגלה עת וזמן. עת יתקע והלך בסערות תימן. ואום הרשעה אזי ישית פרועה. עלה: ה' בקול שופר בהר קדש תתקע. נוה קדש תרקע. והר שעיר תבקע. ותנתק ותמוש היתד התקועה. עלה: ה' בקול שופר. יקרא משמים. על עיר הקדש ועל ירושלים. ואז כנת ימינך תהי כמאז נטועה. עלה:

אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: אברכה את ה' בכל עת חמיד תהלתו בפי: בה' תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו לה' אתי וגרוממה שמו יחדו: כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר:

מסתאניב חמוס אני שלמה חנון

עלה אלהים בתרועה. ה' בקול שופר: °אל שוכן ברום מעוני. שבחיהו ואדרוהו המוני, הריעו לפני המלך ה'. בחצוצרות וקול שופר. עלה: °נאור ממנו יצורים ירהו. בעשותו נוראות כי נורא הוא. לעמו והיה ביום ההוא. יתקע בשופר. עלה: °יחד עמך להר

תיקון ליל שני של ראש השנה

להר הויתים לעלות. ילכו במאמריך המולות המולות. וכל העם
 רואים את הקולות. ואת הלפידים ואת קול השופר. עלה: °שעה
 קריאת דל בצלך יתלונן. אולי ה' צבאות יחנן, ותפליא פלא בקולות
 וברקים וענן. כבוד על ההר וקול שופר. עלה: °לעבדו כהיום ידיכם
 מלאו. ובבוא פדותכם על הכל תתנשאו. כנשוא נם הרים תראו.
 וכתקוע שופר. עלה: °מפחדך רגזו מתי תבל. בשר עם עול קמים
 סובל. והיה במשוך בקרן היובל. וכשמעכם את קול השופר.
 עלה: °העלו תודה לאל ושירו לו. וספרו גבורותיו וזמרו לו. הללוהו
 כרוב גדלו. הללהו בתקע שופר. עלה: °חנן יחנן לקול צעקתכם.
 ושוב ישיב כמאז שבותכם. ה' צבאות יגן עליכם. בתרועה וקול
 שופר. עלה:

עלה אלהים בתרועה ה' בקול שופר: שירו לו שיר חדש המיבו נגן בתרועה:
 שירו לו זמרו לו שיתו בכל נפלאותיו:

פזמון ס'ה חמס משה

°מזשמר הציבו. לערוך שועה. ושירים הקריבו. להשיג דעה. ובליל
 זה הימיבו. נגן בתרועה: °שים דמעה לחם. יומם וליל.
 ביצר הלוחם. ועמוד זפלל. אולי צור ירחם. אשר כל מחולל.
 וישוב וינחם. על הרעה. ובליל: °האבד מאבידים. והפץ מפיצים.
 והשקף לגן נרדים. לכלות קוצים. והבער לפידים. ואש ניצוצים,
 וקש יהיו זדים. ועושי רשעה. ובליל:

שירן לה' שיר חדש המיבו נגן בתרועה: הודו לה' בכבוד כנבל עשור זמרו לו:
 טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון: גם אני אודך בכלי נבל אמתך
 אלהי אומרה לך בכבוד קדוש ישראל: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזכרה
 באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לה': ואבואה אל מזבח אלהים אל אל
 שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים אלהי: אשרי העם יודעי תרועה ה' באור
 פניך יהלכון:

מכתאניב חמס יהודה

אשרי העם יודעי תרועה: °יושבים בארצות מוני. שואפים אל
 בית מעוני. לראות כמאז בקהל אמוני. יום שופר ותרועה.
 אשרי: °הנה קרוב יום פדיון. לקדם חבבות אפריון. ועברתם לחי
 בציון. שופר תרועה. אשרי: °ושם תבואו לחוג ולרון. שיר חדש
 תקראו בגרון. וישראל כמאז יעלו את ארון. ברית ה' בתרועה.
 אשרי: °דחויים יוציא ממצודה. אלהים ויקל עבודה. וישבית מלחמות
 מערי יהודה. ורעם שרים ותרועה. אשרי: °הרנינו שוכני עפר.
 כי אתכם בריתו אל תופר. הללוהו בתקע שופר. הללוהו
 בצלצלי תרועה.

אשרי

תיקון ליל שני של ראש השנה לב

אשרי העם יודעי תרועה וגו' : בחצוצרות וקול שופר גו' : תקעו בחדש שופר בכנסא ליום חגנו : הללויה הללו אל בקדשו וגו' עד כל הנשמה תהלל יה : כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו : ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה : ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן ורא העם וינעו ויעמדו מרחוק : והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדהים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים : וה' עליהם יראה ויצא כברק חצו וה' אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן . ה' צבאות יגן עליהם . ה' צבאות יגן עליכם . ה' צבאות יגן עלינו . השיבנו . אל מלך . ויעבור . רחמנא :

פומין ס"ו

מרי כמוך באלים . ה' רם ונשא . מי כמוך נאדר במעשיו אשר עשה . נורא תהלות רחמים מלא . עושה פלא : יהללוהו חוסיו . רם ונשא . יספרו רוב נסיו . אשר עשה . מעשיו הם כלים והוא לא יכלה . עושה פלא . נורא : כביר ברום כסאו . רם ונשא . שמש ידע מבואו . אשר עשה . לעד יתרומם שמו ויתעלה עושה פלא . נורא . מרומם ומתגאה . רם ונשא . מנפלאותיו נראה . אשר עשה . ישעו מהרה לנו יגלה . עושה פלא . נורא : מלך המלכים . רם ונשא . מושיע פרוכים . אשר עושה . רחמיו וחסדיו עליהם יגלה . עושה פלא . נורא :

תיקון ליל שבת בין ר"ה ליו"ב

אשרי וקריש עד לעילא

פומין ס"ז

זה הפלא חסדיך . להושיע עמוסיך . ולניני חסדיך . הראם נא נסיך . שא נם לשרידיך . לאספם נאפסיך . פוצחים בקול הודך . מה רבו מעשיך : מה רבו מעשיך צור מפליא פלאות . בראת העולם תעצומך להראות . ימינך טפחה מרום וכוכבים וצבאות . ופקדת צבאותם לאלפים ולמאות . זה ישפיל וזה ירים ולמות תוצאות . כי גדול אתה ועושה נפלאות . יודוך לבדך מהללך מיחדיך . פוצחים : ידך יסדה ארץ וימינך שמים . מארבעת רבועים שנים כנגד שנים . רוח כנגד אדמה ואש לעומת המים . כל יצורי העולם נבראו בארבעתים

תיקון ליל שבת בין ר"ה ליו"ב

בארבעתים. בהמה ורמש וחיה והולך על רגלים. כל חיה וכל שרץ וכל בעל כנפים. לזאת עלינו יום יום להודות לך פעמים: מעשיך עדיך. כי אין בלעדיך. פוצחים: בראת העולם בתחלת היצירה. בספר ספר וספור ללמד על כל נברא. כי כל מצוי מנוי ומדוד ותחת דברה. ויצירת האדם בצלם וקומה הדורה. שמות מקור הדעת בראשו כעל ראש עטרה. וחום לבו הקרת לחומו באש בוערה. ובכבד קבעת כח ואון וגבורה. להשקות שרשי הגוף בדם נקי במשורה: עורנו לעבדך כפי עוצם כבודך. פוצחים: מסתאגב ע"ס א"ב עד צ'

מזה רבו מעשיך: מעשיך אין ערוך אלימו כי כפיך הם גבוהים. בם נגלית וצפונך נוגהים. גדלך יחזו כי אין כמוך באלהים. ה' ואין כמעשיך. מה: מעשיך דוברים יחודך ומגידים תהלתך בלי חרץ. הם יודו כי יש מאין קרצת קרץ. ומי אל בשמים ובארץ. אשר יעשה כמעשיך. מה: מעשיך זהורי חכמה ראשית יצירות נוצרו. חוקי תבניתם מראשית גברו. טועמיה טעמו וראו ואמרו. לאלהים מה נורא מעשיך. מה: מעשיך יסוד שכל מאור חכמה נמצא. כנוגה אש ומן האש ברק יצא. לפיהו בעשותך כבר רצה. האלהים את מעשיך. מה: מעשיך מנוגה השכל נבונותי. נמצאו נשמות עד לא נמצאתי. סודם נפלאו ונוראות נפלאתי. נפלאים מעשיך. מה: מעשיך עצמו לספר ובלב לעדור. פלאיך איך יוכל לסדור. צדקה דור לדור ישבח מעשיך. מה:

מזה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך: מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבותיך: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגר בני אדם: מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפך יחסין: מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל: מה ירדות משכנותיך ה' צבאות: מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי: לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד:

פומן ס"ח

עמדי יחידתי עלי משמרת. עמדי כמו הרה בליל סוערת. הרבי קרוא במעמקים ועל רום קרת. לאל אשר עטה כמו אדרת. ההוד והנצח והתפארת: אודה מכסה את פני כל פאה. מפאתי ארץ ועב נמלאה. מים להזילם עלי משואה. מאין פרי עדי תצרוך בתבואה. הוא צור אשר יוסיף עלי נפלאה. פלא ונוראה עלי נוראה. והוא אשר גומל לנפש גאה. כי הוא אשר יש לו צרי ורפואה. לשאת ולספחת ולבהרת. לאל: אומר לכוכבים בעת יזרחו. לצאת כמו ציצים בעת נפתחו. וכמו בנות שיר נפזרו באחו. לעם כתושבים אשר ארחו. וכאור פני שמש אזי יברחו. כולם בפלצות וחיל

תִּיקוֹן לַיַּל שֶׁבֶת בֵּין רִ"ה לַיּוֹ"ב לג

וחיל ישתחו. לאל אשר ידיו גבול מתחו. בו רכסו ובאחרית יוחו.
קרא לשמים וימלחו. ולסיר תהום רבה והיא נשברת. לאל: בורא
מתי עולם והוא לא נברא. נורא לנוראים והוא לא יירא. מי זה
אשר אתך בכח שרה. או מה נתיבה ממך נסתרה. קמתי לרצותך
בנפש מרה. מהטא ורוב מרי ומרוב סרה. אנא לבבי שמחה בבשורה.
גם מעותי אצלך כפרה. זוכר ליוולדת והיא נעקרה. מבן, ולעקרה
ומתעברת. לאל:

לך ה' הגדולה והגבורה וגו' עד על כל ברכה ותהלה: במקלות ברכו אלהים
ה' ממקור ישראל: ברכו עמים אלהים והשמיעו קול תהלתו: ברכו ה'
מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו: ברכו ה' כל צבאו משרתיו
עושי רצונו: ברכו ה' כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את ה':

מסתאניב
ברכי נפשי את ה'. ברכי אצולה וגו' (כמו סנדפס) (בלקומי לני) בסידורים
קודם תפילת נעילה. וכסוף חרוז אות ה' המסיימת תחלת דבר ה'. ישנו
עוד קס חרוז ח"ל) ברכי יחיד השיבנו. ומבור דלות העלנו. האומר
לחרם ולא יורח. באורך נהלנו. שמך וכבודך אל גסה עלינו. אור
פניך ה'. ברכי:

ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: ברכי נפשי את ה' וכל
קרבי את שם קדשו: ברכי נפשי את ה' ואל תשכחי כל גמוליו: ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: הללויה הללו עבדי ה' הללו את שם ה':

מסתאניב חמוס אבן גבירול חוק מחומס
הללו את שם ה': °אאמיר אאדיר עשרה שמות במרץ. °אבאר פליאת
כל אחד ואחד בחרץ. °אשאל רשיון מרום שוכן ערץ. °איסד
עז קונה שמים וארץ. אודה שמך ה'. הללו את שם ה': °אברך אבאר
השם הראשון להאיר עינים. °באר אבאר יה להשמעות אזנים. °באחד
נקרא והוא מתחלק לשנים. °בו זמר משורר מחולת מחנים. הללויה
כי טוב ה'. הללו את שם ה': °אנצח אנשא השם השני במוראות. °נוכיר ה'
צבאות. שהוא בצבאותיו אות. °נגדו הטיף חוזה במרצות נבואות. °נאום
האדון ה' צבאות. מהולל שם ה'. הללו את שם ה': °אגדיל אגביר השם
השלישי בעתות כאל. °גדולות אלהי ישראל. להזכיר אואל. °גם שר
בפני אל. כבני אריאל. °גש ויקרא לו אל אלהי ישראל: להגיד כי ישר
ה'. הללו את שם ה': °אבאר אבין השם הרביעי הנעלם. °בשם אלהים
חיים ומלך עולם. °בו נשבע אל ויגור מאמר נשלים. °בי נשבעתי נאם
ה'. הללו את שם ה': °איקר איסד השם החמישי פעמים. °יפעת
אל הכבוד הרעים על המים. °יעדו מחוקק דת אצולת יומים. °יסד
אין כאל ושרון רוכב שמים. כי אל גדול ה'. הללו את שם ה': °ארחש
ארום השם הששי בפלץ. °רוטמות שדי אפרוש ואחגור חלץ.
°ראו די ערכו למוצאו בעלץ. °רו תעלומות נגלה לאיחן במלץ. ובאל
שדי 9 ט ח"ב (סדר"ע)

תיקון ליל שבת בין ר"ה ליו"ב

שדי ושמי ה' . הללו את שם ה' : אודה אוקיר השם השביעי הנדגל .
 וישם רב אבאר בסוד עם הנסגל . וסודו שהוא יושב ברום הגלגל .
 ועל כן זמר משורר מפלם מעגל , רם על כל גוים ה' . הללו את שם
 ה' : אלהג אלמד השם השמיני לאום עמוסה . להג נשא אפענת במלה
 פרושה . להודיע כי הוא נושא זרותה . וקצוי פלוסה . לכן נאמה
 כי כה אמר רם ונשא . אדיר במרום ה' . הללו את שם ה' : אחסן
 אחקור השם התשיעי להרימו . חסין שוכן עד וקדוש שמו . ואתה
 מרום לעולם ה' . הללו את שם ה' : אזמר אזכיר השם העשירי ואתאושש .
 זמרת קדוש אצפצף ולא אתבושש . וזה כי הוא קדוש ומשרתיו
 קדושים להתקושש . קדושתו בכל יום ישלשו שרפי שש . קדוש

קדוש קדוש ה' . הללו את שם ה' : קראתי כי תענני אל המ אונך לי שמע אמרתי : קראתי מצרה לי אל ה'
 קראתי שמך ה' מבור תחתיות : בצר לי אקרא ה' ואל אלהי אשוע : ישמע מהיכלו
 קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו : בקראי ענני אלהי צדק בצר הרחבת לי חנני
 ושמע תפילתי : תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה ונתי האזינה תפלתו בלא
 שפתי מרמה : תפלה לדוד המה ה' אונך ענני כי עני ואביון אנכי : תפלה למשה
 איש האלהים ה' מען אתה היית לנו ברוך ודוד : תפלה לעני כי יעטוף ולפני ה'
 ישפוך ירחו : תפלה לחבקוק הנביא על שגינות : ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים
 פרב הסדך ענני באמת ישעך : שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו : זבואו אליך
 הרוחות וכל הנשמה . הנשמה לך והגוף פעלך . חוסה על עמלך :

אברך אל אשר יעד . נפשות אמת לי למסעד . זאת מנוחת עדי
 לעמו : גמלם טובת הנחה . וחורם דרך נכותה . לתור להם מנוחה :
 דגליו כן עוד בחמלה . וביאם ברנה וצחלה . אל המנוחה ואל הנחלה .
 הפליא בששה לקטוב . שביעי על ימי קטוב . וירא מנוחה
 כי טוב : ומנוחות שאננות . שם בו לבנות עדינות . והנחה למדינות :
 זריוי המלקוח . בו ימצאו מנוח . ושם ינוחו יגיעו כח . פ"ז : תלפתי
 חוק ותורה . ואין עוד מנוחה יקרה . אנוח ליום צרה : טבעתי בבין
 שחתי . ובמאמר תוכחתי . לא שקטתי ולא נחתי : וגעתי באנחתי .
 ונדדתי בחטאתי . ומנוחה לא מצאתי . פ"ז : כשלה יונת הרץ .
 וכלתה משוד וקרין . נחה שקטה הארץ . לקחה כפל למעלה . ולא
 מצאה מעמלה . מנוח לכף רגלה : מגור צר הבהילנו . ומיום אשר
 הגלנו . יגענו ולא הונח לנו . פ"ז : נחה עם בטוח . ועל יעף זנוח .
 יבוא שלום ינוח : שא נם להרים אנחה . עלנו אשר הרנחה . וזהו
 יהיה איש מנורה . עריו יאבדו אבוד . ולו נבד טוב וזבוד . והיתה
 אביו . פ"ז : וזהו המנוחה . וזהו המנוחה . וזהו המנוחה . וזהו המנוחה .

פ"ז . ח . ש"ח . ז"ש

מנוחתו כבוד. פ"ז: פדה גולים אשר שחרו ויראו עוד וישמחו. כימים
 אשר נחזו: צרי שלח לעצביהם. ורפאות למכאוביהם. ונוח מאויביהם
 קרב שיחתך. לצופי סליחתך. קומה ה' למנוחתך. פ"ז: האש
 נחומיך גילי. ואף גם זאת בעמלי. כי מי נח זאת לי: שעשועי
 והגיוני. כנחמת חזיוני. ביום הגיח ה': תנה עזך ודלני. ומזון
 מצולה המשני. ועל מי מנוחות נהלני. פ"ז: מה לך הלוך שחות.
 כי עוד בלו זנוח. אבקש לך מנוח. שוב אשוב להיכלך. ומעצבך
 ועמלך. פני ילכו והניחותי לך: הכי קרבה הנחתי. והיש צופה

סליחתך. יבואון אל מנוחתך. פ"ז: איה לא מנוחא
 ברוך ה' כי שמע קול תחנוני: ברוך אלהים כי הפליא חסדו לי בעיר מצור:
 ברוך ה' אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו
 לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'
 העומדים בבית ה' בלילות:

פומן ע"ש חזון טשה
 שירן ולדי אמוני. שיר תהלות. העומדים בבית ה'. בלילות:
 מדות חסדיו יתנו. לשעות. מאן כי הוא לנו. אל למושעות.
 ונעים ומירות ירננו. לאל דעות. ה' ולו נתכנו עלילות. העומדים:
 שועת צועק הקשב. והופיעה. מרות סליחה נושב. הניעה. ויצר רע
 לי חושב. הכניעה. כי אתה קדוש וישב. תהלות. העומדים: הלעד
 תשכח אביון. בבית כלאים. מרעיד בחיל ורפיון. בין לבאים. ויעד
 אן גיא חזיון. מעון פראים. שמם ודרכי ציון. אבלות. העומדים: נא
 הדרש לשואל. בתחנוניו. ומפרך חטא גואל. שלח לפניו. וגם שבעתים
 אל. חיק שכניו. שלם ישלם ה' אל. גמולות. העומדים: ה' שמעה בקולי.

ה' שמעה, השיבנו. אל מלך, ועבור:
 פומן ע"ש חזון אברהם
 ה' מה נעמת. ה' לי מה טוב קרבתך. ה' אהבתי מעון ביתך: ה'
 אמונתך לבבות יענון. ה' דרכיך נביאים יבינון. ה' אל החום
 וחנון: ה' בצל ידך כל כסית. ה' על חשכים אור נסית. ה' כלם
 בחכמה עשית: ה' רמת מאד ומי יכילך. ה' תלית כל עליך. ה'
 אלהי און ערוך אליך: ה' היש ויש לאון חתה. ה' כבוד שמך
 למען שתה. ה' מנת חלקי וכוסי אתה: ה' ממרום שלח קחני. ה'
 בעצתך בחלדי נחני. ה' אל באפק תוכיחני:

ה' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:
 פומן ע"א
 בכל הארץ יחזון תעצומך. וצאצאי אהוביך בני אורת תמימך.
 ה' אדונינו מה אדיר שמך: בכל הארץ. יתנו הוד כבודך.
 בני יחיד עקידיך. קוראי דת סודך. מקוים את דברך. ומועד נחומיך:
 ה': בכל הארץ יברכוך בשיריך. למודי דברך. בני יעקב בחירך.

תיקון ליל שבת בין ריה ליו"ב

אשר בכסא כבודך חקקתו בחותמך . ה' אהננו : בכל הארץ . ויחילו
לרוממך . ויחילו לדינך למשפט בקומך . זכרה נא לחיים פליטת עם
יקומך . ה' אהננו : ה' אורי וישעי : ה' בוקר , ה' גדול אתה . ה' דבר . ה'
ה' השיעה . ה' ואין עוד . ה' זכרנו . זכר רב טובך :

פוסון ע"ב חמוס אברהם

אמונתך יודיעו . ויחד יכוננו . בני אלהים יריעו . בלי לשון ישננו .
רב טובך יביעו . וצדקתך ירננו : °בלב טהור וגוף נקי
שם המפורש ארומם . וסוד שבעים ושתיים על כל שם אעצימם .
ראשיתם וא"ו ה'א וא"ו ואחריתם מ"ם וי"ו מ"ם . ומקרא שלשה פסוקים
בתורת אל יעננו . רב טובך : °רבו שמות האחד וכלם רמים ונעלים .
מהם שמות המקור ומהם שמות הפעלים . וסוד אל"ף ה'א גלה לענו
ומכל העלים . והודיע שי"ן דל"ת יו"ד לאוהבו אב המוננו . רב טובך :
°השם הרב אזכרה בלב ירא ורוחה . שני עולמים נבראו ובו נם נשאו
גבהי . עולם נעלה ביו"ד ה'א ועולם תחתית בויו ה'א . אמת איך נוכל
לכחש והנשמה תביננו . רב טובך : °משלשים ושתיים נתיבות נדע
פלאות . חכמה מאז חקק יה ה' צבאות . בספר וספר וספור אגודתם
נמצאות . וברית יחיד ננקד נמצא בלשוננו . רב טובך :

ה' חננו לך קיינו . ה' טוב וסלח . ה' ישמע . ה' כמה תראה . ה' לי לא אירא .
ה' סלך . ה' נחני . ה' סלעי . ה' עזי . ה' עזי ומנני . ה' פעלך . ה'
צבאות עמנו . ה' צבאות :

פוסון ע"ג . ר"ת שם בן ארבע

יום להיטב תקרא . מי זה יכלה טובך . ויום לנקם תערה . מי יכיל
את הרבך . למען תורא . סליחות ורחמים סביבך . ה' צבאות
אשרי אדם בוטח בך : °הנני בבור עניי . תורתך שעשועי . היא המרפא
לחליי . ותחבושת לנגעי . שמך פארי ועדי . וחותרם על אורועי .
זכרתך על יצועי . באשמורת אהגה בך . ה' צבאות : °ואיחלה בגלותי .
נעיסות בימינך . ורצתי מעבדותי . אל עבדות רצונך . וטסלות פנית .
בלבבי למענך . ולמצוא חן בעיניך . כל מעייני בך . ה' צבאות :
°הקרמתי לי חסדים . ועל כן טוב לך להודות . ורעיוני חרדים .
ולך פני מועדות . וכל גוים לך מודים . ביני ובינך ידודות . כן משירי
נגידים . נכבדות מדובר בך . ה' צבאות : אשרי :

מסתאניב ע"ס ח"צ ובסוף שם יה

אשרי אדם בוטח בך : בך °אומץ חושלים . בך °בטחון כושלים . בך
°גאות שפלים . אשרי אדם עז לו בך . אשרי : בך °דבקו
חושקים . בך °הושע צועקים . בך °ובטובך דבקים . פעלת לחוסים
בך . אשרי : בך °זמרת קרבים . בך °חדות לבבים . בך °טוב מחשבים .
נכבדות

תיקון ליל שבת בין ר"ה ליו"ב לה

נכבדות מדובר בך . אשרי : בך יגדעון לצים . בך כולם מקוצצים .
 בך לוחמי מנופצים . ואני אבטח בך . אשרי : בך מלכי אתפאר .
 בך נרי יאר . בך סתומים אבאר . כל מעיני בך . אשרי : בך עז
 נדכאים . בך פאר צאצאים . בך צדקת נבראים . ועמך ישמחו בך .
 אשרי : בך קרוביך יצדקו . בך רחומיך יחשקו . בך שוחרייך יחזקו .
 וישמחו כל חוסי בך . אשרי : בך תהלת אמוניך . בך יבקשו רצונך .
 בך הראו מצפוניך . נגילה ונשמחה בך . אשרי : ה' צבאות . ה' קראתיך .
 ה' רמה ירך :

מסתאגב חתום אברהם חזק

ה' שמך לעולם : ה' אחד שלא ישנה . שמך אור מחושך קונה .
 אמרתי עולם חסד יבנה . בשם ה' אל עולם . ה' : ה' בך נתכנו
 עיני . שמך בזכרי אורו עיני . ברכי נפשי את ה' . וברוך שם כבודו
 לעולם . ה' : ה' רצני כי תקחני . שמך רחום אל באפך תוכיחני .
 רוחך טובה תנחני . ואברכה שמך לעולם . ה' : ה' הוכחת מי
 תאהבנו . שמך הוא באחד ומי ישיבנו . האומרים לאל סור ממנו .
 שמם מחית לעולם . ה' : ה' ממך אשאל לעודדני . שמך מסרת לנביאים
 להגידני . מי כמוני ומי יועידני . זה שמו לעולם . ה' : ה' חנינותיך
 תמיד באין קרץ . שמך חושב ועושה מה ירץ . חסד ה' מלאה הארץ .
 יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם . ה' : ה' זמירותיך באין מספר .
 שמך בזכרו באמת בל יחפר . זרע יעבדנו יסופר . יהי שמו לעולם .
 ה' : ה' קורא מראש המולות . שמך קרבת לנפשות במלות . קדוש
 יושב תהלות . ויגדל שמך לעולם . ה' שמך לעולם . ה' זכרך . ה'
 שלום תשמות לנו . ה' שמעה בקולי . השיבנו . אל מלך . ויעבור ה' :

סומן ע"ד חתום יצחק

לעמו ישראל יצו שדי סליחה . בליל שבת קודש ישפוך רון
 ושיחה . ברוך ה' אשר נתן מנוחה . לעמו ישראל : צפירת
 עז לחלק ועול מסים לשעיר . וחזון אב לבנים ורב יעבוד צעיר .
 בליל שבת תטהר ותחיש להעיר . בכל עיר ועיר . משפחה ומשפחה .
 ברוך : חסין יה עד אך תהי סועה ונועה . גבירה ביד אמה בורחת
 ומועה . בליל שבת תעטוף ותערוך לך שועה . ה' שמעה . ה' סלחה .
 ברוך : קרנים גבורות תקצץ ותחתך . ותשמיע עדינה להכניע להתך .
 ותתי תבשר גבירה משכורתך . שובי אל גברתך . שפחה בורחת . ברוך :
 אם גמרו אמונים אל ואפס אפסו . זכרה ברית אהובים בך בטחו וחסו .
 ותחזור עם נוסו . זה עשר ושנסו . לעיר קדשם ונסו . יגון ואנחה . ברוך :

סומן ע"ה חתום משה

משכנות מבטחים . ובית מנוח . יבואון נשכחים . בבור שכוח .
 ושבת נדחים . והמלקוח . ושמה ינחו יגיעי כח : שבת
 ישמחו

תיקון ליל שבת בין ר"ה לז"ב

ישמחו. בה היעפים. לרגלה נאנחו. קהלות חנפים. כי בה נפתחו.
שערים ליחפים. וישובו עיפים. גבורי כח. ושמה: °הניח מלכי.
ויחד נרון. ואסירי השכי. השב לבצרון. ומעותי דרכי. הלבש

חרון. הלא תשפוט בם. כי אין בנו כח. ושמה: °הניח

מסתאניב חמוס אני דויד בר קדש ותיק ונחמני הא' °הניח

ויכלו השמים והארץ: °נוטה שפריר עליה. ויוסד ממדי נשיה.

מי כמוך חסין יה. חסדך ה' מלאה הארץ. ויכלו: °ידו

טפחה שמים. והקוה מימי תהומים. ושת חול גבול למים. כל

ישובון לכסות הארץ. ויכלו: °דברו קיים לעולמים. ומנהיג עולמו

במדת רחמים. וקבע מאורות בגבהי מדומים. להאיר על הארץ.

ויכלו: °וברוח פיו ברא כל בריה: כל יש מאין נהיה. ויאמר אלהים

תוצא הארץ נפש חיה. למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ. ויכלו:

°יום אדיר מעונה. בחכמה ובדעת ובתבונה. ויאמר אלהים ישרצו

המים שרץ נפש חיה למינה. ועוף יעופף על הארץ. ויכלו: °דבר

ויקרא יציר אדמה. ויפח באפיו נשמה. והרבה לו און ועצמה.

להיות גבור בארץ. ויכלו: °ברא שוכן עד וקדוש שמו. בעשרה

מאמדות עולמו. ובששה שכלל בעו תעצומו. את השמים ואת הארץ.

ויכלו: °קדש יום שביעי ויברך אותו. כי בו שבת מכל מלאכתו.

והנחילו באהבתו ובחמלתו. לקדושים אשר בארץ. ויכלו: °זתיקים

הזהרת בחבת. חק זכור ושמור מהם כל יושבת. ושמרו בני

ישראל את השבת. לעולם יירשו ארץ:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות

ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש

אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: ושמרו בני ישראל את השבת

לעשות את השבת לדורותם ברית עולם. ביני ובין בני ישראל את היא לעולם כי ששת

ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ואתה דבר אל בני

ישראל לאמר אך את שבתותי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדורותיכם לדעת כי אני

ה' מקדשכם: ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם מחלליה מות יומת כי כל

העושה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמיה: ששת ימים תעשה מלאכה

וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת היא לה' בכל

מושבותיכם:

פזמן ע"ו

בה' אלהיכם. דבקתם שלום לכם. חיים כולכם. היום. יוסף ה'.

עליכם. כל מלאכה לא תעשו. חוק הוא לדורותיכם. שבת היא

לה' בכל מושבותיכם: אבות מלאכות ארבעים חסר אחת מספרם.

הזורע והחורש והקוצר את קצורם. המעמר (עם) הדש וזורע לרוח

תיקון ליל שבת בין ריה ליו"ב

יהללוך במקדש אריאל. ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל.
הקשיבה:

ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: יהי ה' אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל ימשנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו לשמור מצותיו וחוקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התגנתי לפני ה' קרובים אל ה' אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהים אין עוד: אם תשיב משבת רגלך עשות תפציר ביום קדשי וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכבוד וכבודתו מעשות דרכיך ממצוא תפציר ודבר דבר: אז תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר: אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה כל שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע: כי כה אמר ה' למיסיים אשר ישמרו שבתותי ובחרו באשר תפצתי ומחזיקים בבריתי: ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומכנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפלתי ועולותיהם וחביתיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: השיבנו. אל מלך יושב. ויעבור. רחמנא עד בפרנסה זה לזה וגו':

פזמון ע"מ תמוס משה קמן

מרום וקדוש. שעה שועת שבויים. ממרומים. וקרא שנת רצון לריב העניים. והאביונים. שלומים נפלאו. (ממרומים): אל עם נצבאו. עם אמונים. בבכי ובואו. ובתחנונים. (והאביונים. וקרא): העלם עם בניהם. (ממרומים) תסלח חטאיהם. עם אמונים. אשר כשלו בהם. אבות ובנים. (והאביונים. וקרא): [עם]: קח נא בניך. (ממרומים) והשקם לפניך. (עם) באר מים חיים ומעין גנים (והאביונים. וקרא). [עם]: מל סליחה הרק. (ממרומים). שערי חן הפק. (עם) ויבא גוי צדיק שומר אמונים. (והאביונים. וקרא) [עם]: נברים הבינו. (ממרומים) כשלג ילבינו. (עם) אם יהיו חטאיכם כשנים: (והאביונים. וקרא). [עם]: שלח קול חסדך (ממרומים) ולי אני עבדך. (עם) מעבדי אדוני הקטנים. (והאביונים). [עם]: א"ש תכון תפלתנו קמורת לפניך. ואו' קדיש. תענו:

ליל שבת וריה

פזמון ע"מ תמוס משה

לוישי סות אימים ועוטי פחד. בליל זה משכימים בלבב אחד. לכבוד שני ימים נוסדו יחד. טובים השנים מן האחד: משושים חודשו. מעם האל. ובהם חבשו. פאר עם האל. וחסד רחשו. לפודה וגואל. יום בו יגשו. אחד באחד. טובים: שלומים נקראים בפיהם שניהם. וסליחת חטאים על גביהם. ומדברים נאים ישירון עליהם. הוה או זה יכשר ואם שניהם. כאחד. טובים: הרנין עם קודש במזמור נעים. בראש שנה וחודש ושבת נעים. שלשה יתחדש במ גיל שועים. משקדים גביעים בקנה אחד. טובים:

מחזור של יום הכפורים

לו

ערבית ליום הכפורים

הולבין יחפס לבית הכנסת. ומוליא שליח לבור ספר תורה ואומר כל גרדי' ג' פעמים. ומברך שהחיינו. ופוחת והוא רחום עד הפורס סוכת שלום. ומתפללין. ועולה ש"ך לתיבה ואומר קדים (למעלה) [לעילא]. ופוחת בסליחות: וכסתל בסבת כסמגיט להפורס סוכת שלום ואומר ושמו בני ישראל, ומתפללין, ואומר ויכולו. ואומר קונה ברחמי עד מקדש השבת. ועולה לתיבה ואומר קדים (למעלה) [לעילא]:

תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: תפלה לדוד הטה ה' אונך ענני כי עני ואביון אני: תפלה למשה איש האלהים ה' מעון אתה היית לנו בדרודר: תפלה לעני מי יעטף ולפני ה' ישקך שיהו: תפלה לחבקוק הנביא על שגינות: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: שמע ה' ורחמי ה' היה עוז לי: שמע ה' קולי אקרא ורחמי וענני: שמע ה' תחנתי ה' תפלתי יקה: שמעה עמי ואדברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי: שמע עמי ואעידה בך ישראל אם השמע לי: כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע: כי שומע אל אביונים ה' ואת אסיריו לא בזה: שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דבור קדשך: שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש: כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי: ה' שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך: ה' ישמע בקראי אליו: ה' שמעתי שמעך וראתי ה' פעלך. בקרב שנים היווה בקרב שנים תודיע ברגו רחם תזכור: מלפניך מלבנו ריקם אל תשובנו. כי אתה שומע תפלה: שומע תפלה עריך כל בשר יבאו:

פומן פ' ע"ס א"ב כליו נסלס

אנא ה' רחמיך יראו. אנא העתר לעם תפלה ישאו. אנא המצא כי בשמך קראו. שומע תפלה עריך כל בשר יבאו: אנא ה' אזון נא את תחנתי. בקראי בלב אנון רפא את מגנתי. שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי. שומע: אנא ה' גנון נא אמוליך. דלתוך בדפקם הראם נא גדלך. שמע קול תחנוני בשועי אליך. שומע: אנא ה' הקשיבה נפש נענה. והזורעים בדמעה יקצרו ברנה. שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה. שומע: אנא ה' זכרני ופקדני. ואל נא במפעלי תדינני. שמע ה' קולי אקרא ורחמי וענני. שומע: אנא ה' חוס נא ממעון שמוך. על עמך. העניים המיחלים רחמיך. כי שמך נקרא על עריך ועל עמך. שומע

(1) עי' כה"ל דעת כה"ע נענון חמירא כל גרדי. וכלן נרשס רק מוסג רוב הקטלות.

ערבית ליום הכפורים

שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו. יבואו אליך הרוחות וכל הנשמה.
הנשמה לך והגוף פעלך. ה' עשה למען שמך: הנשמה לך והגוף
פעלך. צור אשר אין דומה לך. חוסה על עמלך:

תוכחה מחוסאני שלמה הקטן ברבי יהודה גבירול

שמר עלי בעדים וקנין. לשלם מחרת המנין. והיה ה' לדיין:
אזי בחשבי למרחוק. בכיתי לבלי חק. עת לבכות ועת
לשחוק: נפלה עלי חרדה. בזכרי יום הקפדה. פחד קראני ורעדה:
יען שרירות לבבי. דאגתי במחשבי. כי איך אעלה אל אבי.
הנשמה: שור למי רב ודונהו. ליום יבקש עונהו. וחשב עם קונהו:
ליום לא ישא פני שר. בהתנגש למוסר. הנפש עם הבשר:
משפטיהם ודיניהם. עד האל אדוניהם. יבא דבר שניהם: הנפש
תמהר תשובה. אין עלי חטאת כתובה. צדקה נפשה משובה.
הנשמה: הרפני ועזבני. הלריב תציבני. הודיעני על מה תריבני:
קדושי לא אהבני. כי במסגר הביאני. במחשכים הושיבני: מנף
גוף טורחת. ומנבלה סורחת. אנכי בורחת: נלאתי מאד כלכל.
כי הגוף הנוכל. השיאני ואכל. הנשמה: בכל חטא יתגלע. ואותי
בכף קולע. לא השיב ידו מבלע: רעצני הניאני. ולשחת קראני.
אך עתה הלאני: בכל תאוה הוא נאסר. ומאכל ומשקה לא סר.
ובטן רשעים תחסר: יגוף לטמא עצמו. יען כי הוא כשמו. נבל
הוא ונבלה עמו. הנשמה: יצודני פותע. והוא בותתו מלתע. והייתי
בעיניו כמתעתע: הן חטאו לא יכפר. לכן יוכלם ויחפר. כדי
רשעתו במספר: וממני אל תפרע. ומוסר גו אל תגרע. כי כלו
חנף ומרע: דבר הגוף להושע. חדל ממני והשע. זך אני בלי
פשע: הן כאבן מעמסות. אני מלא בוז וקלסות. ומה יכולתי
עשות. הנשמה: גם אני נשכל שכול. דומה לעץ האשכול. אשר
לא יצלח לכל: בלי נפש אחשב. כבית מבלי יושב. ואין עונה
ואין קשב: יען אשכים ואאמיש. מושלך כמו חלמיש. ממקומו לא
ימיש: ראה הפקדה כלה. על נפש ומעללה. שלמו לה כפעלה: ושאי
נפשי מריך. ואכלי את פריך. ושלמי את נשיך: לכל רע לא צמאתי.
אבל אני בכ נדמיתי. איך תאמרי לא נטמאתי. הנשמה: מחשבותיך
הבינו. וידיך הכינו. ונחנו מה כי תלינו: אמלים אשר רגשו. וצדק לא
פגשו. אחד באחד יגשו: לב דורש ומעבדיו. יחביר שניהם עדיו.
ובערו שניהם יחדו: קלקול עונם יוסר. ולא יכבד המוסר. בשגם
הוא בשר: יחיד שרירות יחמוד. אם כמפעלו תמוד. ה' מי יעמוד:
חשוך זעם אימתך. ואל תיסר בהמתך. וינפש בן אמתך: קרב
נא להרויחני. ויום לדין תקחני. אל באפך תוכיחני:

הנשמה

ערבית ליום הכפורים

לח

הנשמה לך והנוף פעלך ה' עשה למען שמך : אתאנו על שמך ה' עשה למען שמך . בעבור כבוד שמך . כי אל מלך חנון שמך : שמך נקרא עלינו ה' אלהינו : אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו : אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש . כי רבו משובתינו לך חטאנו : חטאנו עם אבותינו העיינו והרשענו : מה נאמר לפניך יושב מרום וכי עד כי על רחמך הרבים . ה' שמעה . השיבנו ה' . אל מלך יושב . ויעבור :

פזמון פ"א חתום יהודה

ישתחוו להדרת קדש הר אריאל . ולפנת יקרת מוסד ההראל . התקדשו למחרת וחלו נא פני אל . הכון לקראת אלהיך ישראל : הו עוז באיים . וכברו באורים . וממשפחות כתיים . הבדלו בחורים . והייתם נקיים . ביום הכפורים . מכל חטא פדויים . מעון שמורים . זה ליל שמורים . לכל בני ישראל . הכן : וקרעו הלבבות . והשפילו גבהם . ושאו זכות אבות . והתהלכו לנגהם . וקראו מול ערבות . בקול כים ינהם . לגבור בקרבות . לא נס ולא נדהם . אלהי אברהם . יצחק וישראל . הכן : דלתי קבלה . פתח אל שואליהם . ורפואות תעלה . העלה למחליהם . לפני חן וחמלה . האירה להם . ובספר מחילה . תכתוב מיחליהם . ופתחת עליהם . שמות בני ישראל . הכון : המצא לישעי . עדרך הנשבה . ומנחתו תשע . אם מעט ואם הרבה . ואם הרבה רשע . פדות עמך תרבה . ולשבי פשע . גלה אור נחבא . ואל באפך תכבה . את נר ישראל . הכון :

סליחה

ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי ממי אפחד : ה' אל אבושה כי קראתיך יבושו רשעים ידמו לשאול : ה' אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני : ה' אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך : ה' אלהי שועתי אליך ותרפאני : ה' אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן : ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת : ה' אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רודפי והצילני : ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים : ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ :

פזמון פ"ב ע"ס א"ב

ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ . ה' אל נמצא בעיני מוימה . ה' בטרם כל מלכות קדמה . ה' גאותו למאד עצמה . ה' דברתו בפי מה נעמה . ה' הכל יעידון וישחרון . גם יפחדון ויגידון . כי בחכמה יסד ארץ . ה' אדונינו : ה' והוא לבדו ואין עוד אחר . ה' זמן ישעי עוד לא יאחר . ה' חסיד וכן חסד בותר . ה' טוב ומטיב לעם לו שוחר . ה' יראה לחילו פעלו . ולהללו ולגדלו . כל היצור כי מלוא כל הארץ . ה' אדונינו : ה' כל יצר אבל מאין כל . ה' לעצמו הוא חכם ויכול . ה' :

מכון

עֲרֵבִית לַיּוֹם הַכַּפּוּרִים

מִכּוֹן עוֹלָם • תּוֹלָה כְּאֶשְׁכּוֹל • ה' נֹתֵן לְכָל לֶאֱכֹל • ה' שֹׁגְבוּ פַעֲלֵיו •
 מַעֲלֵלָיו • מַהֲלָלָיו • מַלְבָּדוֹ מִי הַקִּים כָּל אֲפְסֵי אֶרֶץ • ה' אֲדוֹנֵינוּ : ה'
 עוֹשֶׂה כָּל יַפְהָ בַעֲתוֹ • ה' פּוֹעֵל לְהִרְאוֹת מִמִּשְׁלָתוֹ • ה' צַבָּאוֹת הוּא
 וְאֵין עוֹד בְּלָתוֹ • ה' קָבַע בְּרוֹם כֶּסֶף שַׁבְּתוֹ • ה' רַב כָּל מַחֲלָל • שׁוֹרֵד
 לֹא אִמְלַל • תְּמִיד אֶהְלַל • יוֹמָם וְלַיִל • לְאִשֶּׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אֶרֶץ •
 ה' אֲדוֹנֵינוּ :

סְלִיחָה

ה' אֲדוֹנֵינוּ מִה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ : ה' בִּקְרָתְךָ תִּשְׁמַע קוֹלֵי בִקְרָתְךָ לְךָ
 וְאַצְפָּה : ה' בְּשָׁמַיִם הַכִּיָּן כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה : ה' גְּדוֹל אֶתָּה וְגְדוֹל שִׁמְךָ
 בְּגִבּוֹרָה : ה' דָּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מִמּוֹרָה שֶׁשֶׁם וְעַד מְבוֹאוֹ : ה' הוּא הַטּוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה :
 ה' וְאֵין עוֹד זוֹלָתוֹ אֱלֹהִים : ה' זֶו חֲטָאנוּ לוֹ : ה' חָפֵץ לְמַעַן צַדִּיק יִגְדִיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר :
 ה' טוֹב וְסֹלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ : ה' יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֱלֹהֵינוּ : ה' כִּמְהָ תִרְאֶה
 הַשִּׁיבָה נַפְשֵׁי מִשְׁוֹאֵיהֶם מִכַּפְּרִים יִחְדָּתֵנוּ : ה' לִי בַעֲזוּרֵי וְאֵנִי אֶרְאֶה
 בְּשׁוֹנְאֵי : ה' כְּמִית וּמַחִיה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְעַל : ה' נַחֲנִי בְּצַדִּיק לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיִּשְׂרָאֵל
 לִפְנֵי דְרֹכְךָ : ה' סִלְעֵנוּ וּמִצּוֹרֵתֵינוּ וּמִפְּלִשֵׁי לֵנוּ : ה' עֲזוּנוּ וּמַעֲזוּנוּ מִיּוֹם צָרָה :
 ה' פַּעֲלֶךָ בְּקִרְבֵּנוּ שְׁנֵים חַיִּהוּ בְּקִרְבֵּנוּ שְׁנֵים תוֹדִיעַ בְּרוּנוֹ רַחֵם תּוֹכּוֹר : ה' צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־
 אֲדָם בּוֹטַח בְּךָ : ה' קִרְאֶתְךָ חוֹשֶׂה לִי הַאֲזִינָה קוֹלֵי בְּקִרְאֵי לְךָ : ה' רַמָּה יָדְךָ בָּל
 יַחֲזִיק יַחֲזוּ וַיִּבְשּׁוּ קִנְיַת עַם אֶף אִשׁ צָרִיךָ תִּאֲכַלְם : ה' שִׁמְךָ לְעוֹלָם ה' זִמְרָךְ
 לְדוֹר וָדוֹר : ה' תִּשְׁפּוֹת שְׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל מַעֲשֵׂינוּ פַעֲלָת לָנוּ : הַשִּׁיבֵנוּ ה' אֵל
 מֶלֶךְ • וַיַּעֲבֹד •

מִסְתַּאֲנִיב חַחֹס אֲנִי יוֹסֵף בֶּן סוּלִי

כַּפָּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל : אֲדִיר בְּשִׁיחֵי וְאַהֲיִמָּה • וּנְפִשֵׁי בַכִּפֵּי אֲשִׁימָה •
 קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים אֲרִימָה • ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • כֶּפֶר : נְאוֹר יוֹפִיעַ
 לַיִשָּׁר כָּל עַקּוֹב • וּבִשְׁם קוֹרְאֵינוּ יִקּוֹב • מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב • חֲקִיו
 וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל • כֶּפֶר : יִחִיד הַצִּיּוֹנוֹ מִכָּל מַגְדּוֹתָיו • וַיּוֹם בָּא לְסַפֵּר
 קוֹדְמוֹתָיו • נַחֲמָהוּ מִכָּל צָרוֹתָיו • פִּדְיוֹ אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל • כֶּפֶר : יוֹם לְבִי
 אֲשַׁפּוֹךְ וְעֵינָי • אֲשֶׁא וְאִזְכִּיר חֲסִדֵי ה' • כַּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמַלְנוּ ה' • וְרַב
 טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל • כֶּפֶר : סְתָרֵי וּמִגְנֵי אֶתָּה מִלְּפָנֶיךָ • הַלְבֵן חֲטָאִים
 אֲדוּמִים כְּשֵׁנִים • לְמִזְכִּיר לְפָנֶיךָ אֶהְבֵּת קְדֻמוֹנִים • זְכֵרֹנוּ לְבֵנֵי יִשְׂרָאֵל •
 כֶּפֶר : פֹּדֶה וּמַצִּיל אֵל מִי אֲדַמְךָ • לְחֻקְשֵׁיב תִּפְלָתִי אֲשֶׁאֵל מִמְךָ • בַּעֲמִדֵי
 לְפָנֶיךָ וְקִרְאֵי לְעַמְּךָ • הִסְכַּת וְשִׁמְעֵנוּ יִשְׂרָאֵל • כֶּפֶר : בְּרוּךְ אַתָּה ה'
 לְמִדְנֵי • וַיּוֹם אֲשֶׁר חֲטָאֵי יַעֲדֵנִי • חֲסִדְךָ ה' יִסְעֵדֵנִי • וְסִלַּחֲתָ לְחַטָּאת
 עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל • כֶּפֶר : נִהַף לְקִרְוֵא לְבִנְךָ גוֹדֵר פֶּרֶץ • כִּיּוֹם פְּדִיתוֹ
 וְעַלָּה מִן הָאָרֶץ • בַּתֶּתֶךָ מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ • עַל אֲוֹדוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל •
 כֶּפֶר : סְבָרֵי אֶהְבֵּתֵנִי מֵאֵן נִדְבָה • נִתְתַּנִּי כְּצִמָּה הַשְּׂדֵה רַבְבָּה • בְּמָה
 אֶקְדָּם ה' עַל כָּל הַטּוֹבָה • אֲשֶׁר עָשָׂה ה' לְיִשְׂרָאֵל • כֶּפֶר : וְיִמְתִּי שֶׁהָ
 אוֹבֵד תִּבְקַשׁ וְתִדְרוֹשׁ • וְתִשְׁמִיד אוֹיֵב עַל גְּבוֹי יַחְרוֹשׁ • לְמָה שִׁכַּחְתֵּנִי
 וְאַתָּה

ערבית ליום הכפורים

ל

ואתה קדוש • יושב תהלות ישראל • כפר : לומר לשמך תשוב לובשי
תשבץ • ותחיש גאולה למשפחות יעבץ • זאל הר קדשך תקבץ •
כל אלה שבטי ישראל • כפר : יבא גמול אלהים ויושיענו • ובהר
נהלתו יטענו • וימחה כעב פשעינו • ונסלח לכל עדת בני ישראל • כפר :

מסתאניב החוס אני סעדיה חון

סלח נא לעון העם הזה : אתה אלהים לבדך • וכל הגוים כאין
נגדך • סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך • וכאשר נשאת
לעם הזה • סלח : נורא אלהים ממקדשך • הקרה לקוראיך והדרש
לדורשיך • בטובך תשוב אל נזה קדשך • גלות החיל הזה • סלח :
יחיד השוכני מרומים • כלה הפשע והבא צדק עולמים • לטוב לנו כל
חימים • לחיותנו כיום הזה • סלח : סמוך נופל מטה רגלו • והעלהו
דרך גבולו • אשר הוא יושב מחוץ לאהלו • מיום נפלו • עד היום
הזה • סלח : עוררה אלי את גבורתך • ובשרני ראיתי את דמעתך • ושמוע
שמעתי את תפלתך • גם אתה גם העם הזה • סלח : דגול שובב
איומה נועדה • קדושה ושם טובה זכה תודה • עיר עז למו בארץ
יהודה • יושר השיר הזה • סלח : יה אהיה אשר אהיה • מוריד שאול
ויעל ממות ומחיה • טוב דברך תבשר גדול יהיה • כבוד הבית הזה •
סלח : הדרך ופעלך אל עבדיך יראה • וגער באויב עליהם יתגאה •
הבט משמים וראה • כי עמך הגוי הזה • סלח : חורשים על גבי האריכו
למעניתם • הרק ועמך עליהם ואפך על תבליתם • ומבור גלותם ודלותם •
העל את העם הזה • סלח : זכור זאל תפר בריתך פודה וגואל • והדרש
לעמך ישראל • וראה כי הקיפותו אדום וישמעאל • אלה מזה ואלה
מזה • סלח : נהלנו על מי מנוחתנו • תשוב תרחמנו • תכבוש עונותינו •
ותשליך במצולות ים כל חטאתינו • למחר יהיה האות הזה • סלח :

סליחה

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו כי
פשענו : כי אתה ה' טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך : למען שמך ה'
וסלחת לעוננו כי רב הוא : חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכור לי אתה
למען טובך ה' : ראה עני ועמלי ושאל לכל חטאתי : חנני אלהים כחסדך רב רחמיך
מחה פשעי : הרב כבסני מעוני ומחטאתי מהרני : כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי
תמיד : הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי : הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה :
דברי עונות גברו מני פשעינו אתה תכפרם : נשאת עון עמך כסית כל חטאתם
סלח : לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו : אשרי אדם לא יחשוב
ה' לו עון ואין ברוחו רמיה : והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו

ולא

ערבית ליום הכפורים

ולא יעיר כל חמתו : עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על
 על חטאתינו למען שמך : אם עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך : אם עונות תשמור
 יה ה' מי יעמוד : כי עמך הסליחה למען תורא : סלה נא לעון העם הזה כגודל
 חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ויאמר ה' סלחתי כדברך : ה'
 שמעה. ה' השיבנו. אל מלך. ויעבור :

רחמנא אדכר לן וכו' ולחמר גלי גבורתך עלן. רחמנא דברך טבא קיים לן ב'ו :
 וכו' : רחמנא בספרי חיים כתבין ב'ו : רחמנא ולא נהדר ריקס מקמך ב'ו :

ע"ס א"ב

אנשי אמונה אבדו. באים בכח מעשיהם : גבורים לעמוד בפרץ. דוחים
 את הגזירות : היו לנו לחומה. ולמחסה ביום זעם : וזעכים
 אף בלחשם. חמה עצרו בשועם : טרם קראוך עניתם. יודעים לעתור
 ולרצות : כאב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקס : מרוב עונינו
 אבדנום. נאספו מנו בחטאינו. סעו המה למנוחות. עזבו אותנו לאנחות :
 פסו גודרי גדר. צומתו משיבי חמה : קמים בפרץ אין. ראויים
 לרצותך אפסו : שוטטנו בארבע פנות. תרופה לא מצינו. שבנו אליך
 ע"ס תשר"ק בבשת פנינו. לשחרך אל בעת סליחתנו :

תמהנו מרעות. תשש כחנו מצרות. שחנו עד למאד שפלנו עד
 עפר. רחום כך היא מדתנו. קשי עורף וממרים
 אנחנו. צעקנו בפינו חטאנו. פתלתול ועקש לבנו. עליון
 רחמיק מעולם. סליחה עמך היא. נחם על הרעה. מטה
 כלפי חסד. לא תתעלם בעתות כאל. כי בצרה גדולה אנחנו. יודע
 לעיני הכל. טובך וחסדך עמנו. חתום פי שטן ואל ישטין עלינו.
 זעום בו וידום. ויעמוד מליץ טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו. דרכך
 רחום וחנון. גלית לנאמן בית. בבקשו אז מלפניך. אמונתך
 הודעת לו : אל מלך, ויעבור :

גמר

שדי אשר חסדו אחכה. טהרני בדמע אפכה. כי נחמתי ועל ירך
 אכה. צמתי ואבכה : אבכה על הרע כפים. אזיל דם עפעפים.
 ואני יגע ורפה ידים. צם ומתפלל : לאלהי השמים. חטאנו.
 שמע ישראל :

גמר

אשנסה מתני במחגרת פחד. אדירה אאמירה מלך מיוחד.
 איחדנו בקריאת שמע בלי כחד. ה' אלהינו ה' אחד : אחד יחדו
 מפי לא אכרית. אהללנו בסוד חתומי ברית. ארומטנו אסלסלנו
 ערבית ושחרית. מגיד מראשית אחרית. שמע : ברוך :

אשתחווה

ערבית ליום הכפורים

מ

נמר

אשתחזה מול אולם . ואקוד למזוזות עולם . יאמרו גאולי ה' אשר גאלם . ברוך ה' לעולם : לעולם נצרו משפט דתו . וזכרו יום ראיתם הליכתו . וברכו שם גדולת נתיבתו . ברוך שם כבוד מלכותו : ה' הוא האלהים :

נמר

אראלי מעלה אומרים ה' אדונינו . בחירי סגולה עונים ואומרים ה' הוא האלהים . גלגלי מעלה אומרים ה' אדונינו . איומי סגולה עונים ואומרים ה' הוא האלהים . ה' מלך :

נמר

בשרם שחקים וארקים נמתחו , ה' מלך . ועד לא מאורות זרחו . ה' מלך . והארץ כבגד תבלה ושמים כעשן נמלחו . ה' ימלוך לעולם ועד . ה' מלך : ועד לא עשה ארץ וחוצות . ה' מלך . ובהכינו יצורים עלי ארצות . ה' מלך . ועת יקבץ נפוצים מארבע נפוצות . ה' ימלוך לעולם ועד . ה' מלך :

עננו אבינו וכו' . עננו בוראנו עננו . עננו גואלנו עננו . עננו דורשנו עננו . עננו הודנו עננו . עננו ואלהי אבותינו עננו וכו' . עננו רחום וחנן עננו וכו' . עננו תוסף תמימים עננו . עננו אלהי אברהם עננו . עננו פחד יצחק עננו . עננו העונה בעת רצון עננו . עננו העונה בעת צרה עננו :

אל רחום שמך . אל חנון שמך . אל ארך אפים שמך . אל מלא רחמים שמך . ה' עשה למען שמך . ה' עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

נמר

ה' עשה למען אורה תמימך וחוסה על ישראל עמך .

ה' עשה למען נעקד באולמך וחוסה על ישראל עמך .

ה' עשה למען נענה בסולם ממרומך וחוסה על ישראל עמך .

ה' עשה למען משוי ממימך וחוסה על ישראל עמך .

ה' עשה למען מכהן באורך ותומך וחוסה על ישראל עמך .

ה' עשה למען מקנא לשמך וחוסה על ישראל עמך .

ה' עשה למען בנה בית לשמך וחוסה על ישראל עמך .

ה' עשה למען משורר נעמך וחוסה על ישראל עמך :

עשה למען שמך . עשה למען אמתך וכו' עד עשה למען דוד ושלמה . עשה למען נביאים הראשונים . עשה למען אהבת הקדמונים . עשה למען חורבן ביתך . עשה למען שממות היכלך . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה למען ישראל הדלים וכו' עד כי תהלתנו אתה :

לקדושת שמך עשה ולא לנו וכו' . למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם . ולמה יאמרו העמים איה נא משיעיהם . ואלהינו בשמים . אחד אלהינו בשמים

עֲרֵבוֹת לַיּוֹם הַכַּפּוּרִים

בשמים • חי וקיים הוא • מלא רחמים הוא • כל אשר הפיץ עשה בשמים ובארץ • אין מי יאמר לו מה תעשה • אין מי יאמר לו מה תפעל • כי הכל מעשה ידיו :

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו • א"ש אל תאבדנו באורך גלותנו • א"ש בריתך זכור ואל תשכחנו • א"ש גלה כבוד מלכותך עלינו • א"ש דרשונך המצא לנו • א"ש העתר לנו בתפלתנו • א"ש ונקרא ואתה תעננו • א"ש זכרנו בזכרון טוב מלפניך • [א"ש חמול עלינו וכו' • א"ש סהרנו מעונינו] • א"ש יהמו נא רחמך עלינו • א"ש כתבנו בספר חיים • א"ש כתבנו בספר צדיקים • א"ש כתבנו בספר ישרים ותמימים • א"ש כתבנו בספר מזונות ופרנסה • אלהינו שבשמים כתבנו למחילה לסליחה ולכפרה • א"ש כלה אל תעש עמנו • א"ש למענך עשה אם לא למעננו • א"ש מחול את עונותינו • א"ש נחמנו מאבלנו • א"ש סמוך את נפלתנו • א"ש ענה את עתירתנו • א"ש פרנו מידי אויבנו • א"ש צדקנו במשפטך • א"ש קרבנו לעבודתך • א"ש ריבה ריבנו וגאלנו • א"ש שית שלוח בארמנותינו • א"ש תן שלום בארץ • א"ש תן שלום בינינו • א"ש תן שלום למלך • א"ש תן נשמי ברכה בארץ • א"ש תן שובע בעולמך • א"ש תן לחם לפי המזג • א"ש תן זרע לזרע ולחם לאוכל • א"ש תכון תפלתנו קסורת לפניך • א"ש עשה עמנו אות לטובה • א"ש עשה עמנו אות לישועה • א"ש עשה עמנו אות לרחמים • יראו שונאינו ויבושו יחזו אויבנו ויכלמו • כי אתה ה' עזרתנו ונחמתנו • ויעבור ה' :

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלה וכו' דע את אשר ידעוך וכו' עד לכודים אסירי התקוה • אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך • אבל חטאנו וגו' אשמנו מכל עם • לעינינו :

כזה נאמר לפניך יושב מרום וכו' עד ותמחול ותסלח לכל פשעינו • על חטא שחטאנו לפניך באונס • על חטא שחטאנו לפניך ברצון • על חטא שחטאנו לפניך בודון • על חטא שחטאנו לפניך בסתר • על חטא שחטאנו לפניך בגלוי • על חטא שחטאנו לפניך בידועים • על חטא שחטאנו לפניך בלא יודעים :

על חטאים שאנו חייבים עליהם אשם וכו' : על חטאים שאנו חייבים עליהם ברת : על חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים וכו' • את שגלויים לנו ואת שאינן גלויים לנו את שגלויים לנו כבר אמרנום לפניך ואת שאינן גלויים לנו הכל גלוי וצפוי לפניך ה' אלהינו • וחטאנו על כולם כמו שנא' הנסתרנו וגו' עד ומבלעדך אין לנו מחול וסולח :

- אדיר** ונאור בורא חוק וחלד • מי אל כבוד :
- גולה עמוקות • דובר צדקות • מי אל כבוד :
- הדרור בלבשו • ואין זולתו • מי אל כבוד :
- זובר הבריות • חונן שארית • מי אל כבוד :
- טהור עינים • יושב שמים • מי אל כבוד :

ככתוב (על יד גביאך) מי אל כבוד נשא עון ועובר על פשע • לשארית נתלתו לא

ערבית ליום הכפורים

מא

לא החזיק לעד אפו כי הפץ חסד הוא : ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך
במצולות ים כל חטאתם : (וכל חטאתינו וכל חטאת עמך בית ישראל במקום
אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם) . תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : קדים שלם :

תענו ותעתרו מן השמים כו' ואמרו אמן : וקורין מזמור אשרי האיש אשר
לא הלך וגו' עד אשרי כל חוסי בו . קריש יהא שלמא רבא :

לשחרית יו"כ

משכימין ופותח במאס ברכות וכסמגיט לזכרתי בישועתי . לומר :
תפלה לדוד שמעה ה' צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה :
לדוד אליך ה' גפשי אשא : ולומר ברוך שאמר עד סוף הסירה . לדוד משביל
אשרי נשוי פשע :

רשות לנשמת חסוס אני שלמה הקטן ברבי יהודה אבן גבירול חוק, ממוס :
אלהים אלי אתה . °אשחרך בסוד סגולתך . אמונתך אודיע ואגיד
גדולתך : בקראי ענני . יום °אקום בקרב קהלתך . אדני שפתי
תפתח ופי יגיד תהלתך : אלהים אלי אתה . °נגדך עלומי נחשפוי . נפשי
ועצמותי מפחדך שוספו . בקראי ענני . יום °נבוכים לישעך נכספו . נדיבי
עמוס נאספו : אלהים אלי אתה . °יועט צדקה ללבושי . יראיך הרשוני וארוץ
ואין בוש . בקראי ענני . יום °יוקשי תכבוש ועצבי תחבוש . יהי לבי
תמים בחקיק למען לא אבוש : אלהים אלי אתה . °שמור סרעפי לבל
יזניחוני . שגיאות שפתי בל ידיחוני . בקראי ענני . יום °שבחיק עצבי
ישכחוני . שלח אורך ואטתך המהינחוני : אלהים אלי אתה . °לך אצפה
צור משגבי . למדני וחוקני כי אין כח בי . בקראי ענני . יום °לברר ולצרוף
חובי . לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי : אלהים אלי
אתה . °מרום השוכני גבוהים . ממעמקים אקרא נגדך ואהים . בקראי
ענני . יום °מללתי בסוד כמהים . מי יודע ישוב ונחם האלהים :
אלהים אלי אתה . °הנני לפניך באשמי . העונות אם תשמור יה
אדני מי יעמוד מי . בקראי ענני . יום °הזה אל תבא במשפט עמי .
הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי : אלהים אלי אתה . °הקדמת
מזור לישרני . הכינות יום כופר רצון בו לעטרני . בקראי ענני . יום
°הנתק עבות עון יאסרני . הרב כבסני מעוני . ומחטאתי טהרני : אלהים
אלי אתה . °קרבתך יחפצון רעיוני . קדורנית שהותי מפני זדוני .
בקר' (סר'ע ח"ב) יא 11 בקראי

בקראי ענני . יום °קראת לגוע אמוני . קחו עמכם דברים ושובו אל ה' :
 אלהים אלי אתה . °טהרו לבבם לחקך . טעם ומשקה חשכו חשוקך .
 בקראי ענני . יום °טכום לענות נפש דבקיך . טוב לי כי עניתי למען
 אלמד חקיך : אלהים אלי אתה . °נשאנו נגדך עפעפים . נכחך
 נצבנו שחויי אפים . בקראי ענני . יום °נברר שקרות סרעפים .
 נשא לבבנו אל כפים . אל אל בשמים : אלהים אלי אתה .
 °באתי היום להגות צדקך . בארתי חקיך . בקרב חיקך . בקראי
 ענני . יום °בשרתי צדק דבקיך . ברוך אתה ה' למדני חקיך :
 אלהים אלי אתה . °רם לכל שואל נדרש . רצני בהתעטפי כעני
 ורש . בקראי ענני . יום °רגש דמעי נגרש . ראית ה' אל
 תחרש : אלהים °בצדקתך עוני ידחו . במימי דמעי פשעי
 ימחו . בקראי ענני . יום °יומתי יצמחו . בה' תתהלל נפשי ישמעו ענוים
 וישמחו : אלהים אלי אתה . °יגורתי מחמת מגערתך . ידעתי כי
 חסד ואמת אדרתך . בקראי ענני . יום °יומתי לשמור משמרתך .
 ימלא פי תהלתך . כל היום תפארתך : אלהים אלי אתה . °יחיד
 יצוריו יעידוהו יברכוהו . קרבי ועצמי יהודוהו . בקראי ענני . יום
 °ידעתי יחידים ייחדוהו . יראי ה' הללוהו . כל זרע יעקב כבדוהו :
 אלהים אלי אתה . °הגות צדקך שפתי פתחתי . הנה עמי דברים
 לקחתי . בקראי ענני . יום °הללתך וכפי שטחתי . השמיעני בבקר
 חסדך כי כך בשחתי : אלהים אלי אתה . °ועדיך יצדקון עדיך .
 ויגידו כי אפס צור בלעדך . בקראי ענני . יום °ויעדתו לטור ידידיך .
 ואקוה שמך כי טוב נגד חסדיך : אלהים אלי אתה . °דרשתי קרבתך
 הקריבני . דלתך בדפקי חסדך יסובבני . בקראי ענני . יום °דלותי
 ישעך ישגבני . דלו עיני למרום ה' עשקה לי ערבני : אלהים אלי
 אתה . °הנוצר נפש ופעלה . היודע ועד מעללה ומעגלה . בקראי
 ענני . יום °התודות נפשי מעלה . הן ה' ידעתה כולה : אלהים אלי
 אתה . °אלו וצור ישועתי . אלוך קראתי מבור כנעתי . בקראי
 ענני . יום °אשפוך לפניך לבבי ודמעתי . אל תעלם אזנך לרוחתי .
 לשועתי : אלהים אלי אתה . °בוחן לבבי ורעיוני . בנחה לרעי ממרום
 עליוני . בקראי ענני . יום °ברותי חבוית מצפוני . בידך אפקיד
 רוחי פדית אותי ה' : אלהים אלי אתה . °נסמכתי עליך עודדני . נסתרתני
 בצלך הגן בעדני . בקראי ענני . יום °נבהל זכרתך זכרני ופקדני .
 נדבות פי רצה נא ה' ומשפטך למדני : אלהים אלי אתה . °גדודיך
 בעצרת ישבו . גועים כצאן היום יקשבו . בקראי ענני . יום °גאולך
 נקיים יחשבו . גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו : אלהים
 אלי אתה . °בשפכי שיחי עליך יערב . בערכי רנתי לפניך תקרב .
 בקראי ענני . יום °בערתי שרירות לב סרב . בשרתי צדק בקהל

שחרית ליום הכפורים

מב

רב : אלהים אלי אתה . יודע מסתרי מליצות . יגוני הסר והמר בעליצות . בקראי [ענני] . יום יגורתי פקודת הלצות . יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות : אלהים אלי אתה . רפא משובת לב עקוב . ראה עצם עשש וגם נרקב רקוב . בקראי ענני . יום רחש מליצי תקוב . רצית ה' ארצך שבת שבות יעקב . אלהים אלי אתה . ועליך גלותי ארחי . ואערוך מלקוחי תמורת מרקחי . בקראי ענני . יום ואביא שבחי תחת זבחי . ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי : אלהים אלי אתה . לבוש היום צדק מעטך . לרעות שארית שבטיך בשבטיך . בקראי ענני . יום להפגיעם צדקך וקשטיך . למען תצדק בדברך . תזכה בשפטך : אלהים אלי אתה . חנון הנערץ בסוד שרפי מעוני . וזכרני ופקדני לטובה בהתחנני בהגיוני . בקראי ענני . יום קרא אקרא במקהלות אמוני . נשמת כל חי תברך את שמך ה' :

רשות החס אנו משה ברבי יעקב אבן עזרה גר נאט"י חוק , מנוכע

אקום להודות לך . אלהי כל עוד בי נשמת . אזכרה נגינתי . במיטב זמרת . נדבות פי רצה נא . אזרני חיל במפתח אמרתי . אני אדרוש אל אל ואל אלהים אשים דברתי : אקום להודות לך . נודד מקני מלוני . נפשי שמתני לזורר שנת עיני . נדבות פי רצה נא . נשף בדברי עם רעיוני . נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' : אקום להודות לך . ירא מתגרת דינך . יגורתי מפשעי בהתיצבי לפניך נדבת פי רצה נא . יום הריצוני אוהבי לרצונך . יצאתי לפניך לשחר פניך : אקום להודות לך . מבין סתרי יצורים וסודיהם . מהרו היום להתודות עוניכם . נדבות פי רצה נא . שופך לב וקורא בלשון דמעה . שוב מחרון אפך והנחם על הרעה : אקום להודות לך . הומה ורק על נפשי אכפי . הסיתוני שני נוער ופתוני ימי חרפי . נדבות פי רצה נא . העת כסתה כלימה אפי . הן קלותי מה אשיבך ידי שמתני למו פי : אקום להודות לך . בחון בתחלואי עוני . בזאו לחיי נהרי מי עיני נדבות פי רצה נא . בהביטי גובה הרי עוני . בושתי ונכלמתי להרים אלהי פני : אקום להודות לך . רוחש כי הודך ישכילני . רק אעטוף כשואל וחסדך ישאילני . נדבות פי רצה נא . רחום בדרך מישור ידך תנחני . רוח אל עשתני ונשמת שדי תהייני : אקום להודות לך . בלב חרד ומורשיו רוחים . במאפל ודונים אורי סליחתי נוגהים נדבות פי רצה נא . בהתחנני ושרעפי תמהים . בוכה ומתפלל לפני בית אלהים : אקום להודות לך . יום פציתו מימים בהורים . יום בו לפניך מעשינו נזכרים . נדבות פי רצה נא . יושב על כסא דין לכל יצורים . ישפוט תבל בצדק ידיו לאומים במישורים : אקום להודות לך . יום ללמד לבי ולהורהו . יושרו יעצימהו . וחטאו

י כניעהו

יכניעוהו . נדבות פי רצה נא . יום ידעתי אותו ליסרהו . יעתר אל
 אלוה וירצהו : אקום להודות לך . עלומיו סובל מעודם . עצמותיו
 תודיע כי הוא המולידם . נדבות פי רצה נא . עתידות צופה במרם
 הולדם . עיניו יתוו עפעפיו יבחנו בני אדם : אקום להודות לך . קטן
 להתחנן לפי גדלך . קורא בכל לב אל שערי היכלך . נדבות פי
 רצה נא . קרבן שפתי יערב למולך . קח נא את ברכתי אשר
 הובאת לך : אקום להודות לך . בורא קצוי צפון ודרום . בשמך
 ידי על צוררי תרום . נדבות פי רצה נא . בבואי יחף מתום ומצדק
 ערום . במה אקדם ה' אכף לאלהי מרום : אקום להודות לך . אכן
 ברשיון משכילנו . אצים להפיל נגדך תחנונינו . נדבות פי רצה
 נא . אומרים התאמץ היום להוכיחנו . אל תחרש ממנו מועוק אל
 ה' אלהינו : אקום להודות לך . ביום לבבי לדבר יעירני . בבואי
 מתפלל אולי תסתירני . נדבות פי רצה נא . בידך תנחני . ואם
 אשגה הבינני . בלעדי אחזה אתה הורני : אקום להודות לך . נגוע לב
 כי אשמתי . נכלמתי ממעשי כי אחרי שובי נחמתי . נדבות פי
 רצה נא . נעכר כאבי וידי לפי שמתי . נתתי פני ארצה ונאלמתי :
 אקום להודות לך . עורך היום נגידי אמרי שפר . עמדותי מרעיד
 כי עוני במגלת ספר . נדבות פי רצה נא . עוטה ומתחפש מבשתי
 באפר . על כן אמאם ונחמתי על עפר ואפר : אקום להודות לך .
 וע ולעם זה אקרא אליכם . זרם מבכות למחות את עונותיכם .
 נדבות פי רצה נא . זחלו כי מקרה המות יקרבם . זכרוכם משלו
 אפר לגבי חומר גביכם : אקום להודות לך . רצון יראיו ארוץ
 להשכילכם . ריבו בתאותכם . נדבות פי רצה נא . רוכז מעט
 ממעשיכם . רחצו הזכו הסירו רוע מעלליכם : אקום להודות לך .
 הגיגי לעו ונפלו פני . הקרבתי חלבי ונסכתי מי עיני . נדבת פי
 רצה נא : הרביתי לאל אמרי ותחנוני . הנה נא הואלתי לדבר אל ה' :
 אקום להודות לך . גדול מכל גאה ושליט . גאה על כל רם ונשא מבלי
 מפליט . נדבות פי רצה נא . גלה עוני יום רחמיך אביט . גנון
 והציל פסוח והמליט : אקום להודות לך . רוחה בשבתי ובקומי .
 רועד כי מי יעמוד לפניך מי . נדבות פי רצה נא : רצונך מתענים
 ישמעו ממרומים . ראה ראיתי את עני עמי בעמים : אקום להודות
 לך . נצב ושפל מאשמי . נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמי .
 נדבות פי רצה נא . נעויתי בזכרי חרפת עלומי . נהפך עלי לבי
 יחד נכמרו נחומי : אקום להודות לך . אוור מלבושי פחדוך . אובה
 לחוות תוקף ידיך . נדבות פי רצה נא . אולי תטה אוני חסדיך . אל תפלת
 עבדך . ואל תפלת עבדיך : אקום להודות לך . טוב לכל ומאזין
 רחשנו . טהר חלאת עונינו וכחשנו . נדבות פי רצה נא . טעם
 אמרינו

אמרנו יקשיב קדושנו . טרף וירפאנו יך ויחבשנו : אקום להודות לך . יוצק ימי ישע לפנות דמעימו . יזכרו עונימו אולי תדיחמו . נדבות פי רצה נא . יצו טובך לכל רוח להפיצמו . ימאסו כמו מים יתהלכו למו : אקום להודות לך . חסין קוצב איברי ונתחי . זכרתי בשמך והללתיך במבחר שבחי . נדבות פי רצה נא . קדוש בקומי מערש מנוחי . תברך את שמך נשמת ונשמת כל חי :

מזרח חמוס משה חזק

רעה בשבטך עם יקוו פדיום . כי למשפטך עמדו היום : מחשבות אוני על לבבי שמתי . ומפני זדוני בושתי ונכלמתי . על רוב עוני הנה נחמתי . את חטאי אני מזכיר היום . כי : שקרי סתריו ואשר נואל . הפחידו יצוריו סליחה לשאל . ואיך ירנה אמריו אנוש בחטאו מגואל . ויצרו מנעוריו רק רע כל היום . כי : הוצא שבויים . מידו מצוקים . מחטא נקיים . ורצון מפיקים . ויהיו מנויים . עם הצדיקים . וישמעו פדויים . אתם הדבקים . בה' חיים כלכם היום . כי : חזק חליו . ונפלו פניו . ומקרב גויו . יזלו מי עיניו . אולי צריו . מעם אדונו . יבוא לחיותנו כיום . כי :

חמוס אני משה הקטן משולם

נשמת אסירי עונות שבויי אשמים . אל אל יקוו להעיר עליהם מרומים . את החסד ואת הרחמים . נשמת : נושא עול זדוניו ומוטות אשמיו . נגדו יתחנן אולי נכמרו נחומיו . נפלה נא ביד ה' כי רבים רחמיו . נשמת : יוקשים בפח חטאתינו . יחד יאמרו אנא למען ברית אבותינו : ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו . נשמת : מיחלים לקול ישע יצילם . מקוים היום כסא כבוד להנחילם . מרחמם ינהגם ועל מבועי מים ינהלם . נשמת : שב מדרכו הרעה ומתנחם . שופך שיחו להשיבו כירחי קדם ולהצליחם . שבות אהלי יעקב ומשכנותיו ירחם . נשמת : הומה לך לבי אולי תדרשנו . האל תבשר כי מדי דברי בו זכור אזכרנו נשמת : העומד לפניך דר מרומים . היום תקשיב בזעקו אליך בלב תמים . הצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים . נשמת : קורא ממצר ומסלד בחילה . קדוש השכח חנות אל ואם על אום האמולה . קפץ באף רחמיו סלה . נשמת : טהורים ירימון דגלי שיר ונסיו . טרפם תכונן מפק ציד חיתו ארץ ורמשיו . טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו . נשמת : נוהים פן יד פשעם תקחם . נפשם ישאו לשמוע מבשר טוב ישמחם . נחם ה' עמו ועניו ירחם . נשמת : מליצים מעוטים מודים מרים . ממליכים מלך מרום מרום מלא מהר מאוים . אומרים ואילו פינו מלא שירה כים : ואומר נשמת כל חי עד קדיש :

שנאנים

שחרית ליום הכפורים

אופן חמוס שלמה הקמן

שנאנים שאננים כניצוצים ילהבו. להטיהם ומעטיהם כעין קלל יצהבו. מול כסא מתנשא בקול רעש ירהבו. הן במחזה זה לזה להקדיש אל יאהבו. הבו לה' בני אלים הבו: °לך חיות עליות בתחתית כס הנקבע. ואראלים וחשמלים. אזורי זיו הנצבע. תהלתך ותלתך יהודון מחנות ארבע. זה יעריץ וזה ימריץ. °לך זמר ושיר יבע. בני חיל יום וליל. במשמרותם נצבו. הבו: °מכון משמר הנאמר. בראש מחנות המוניך. הלא נמסר. ביד השר. מיכאל גאונך. במרכבות לרבבות. יעמוד על ימינך. ויקוו וילוו. דרוש איה מעונך. ושם סגוד למול פרגוד. °לך יסגדו ויקרבו. הבו: °המון מחנה המשנה על יד (איש) שמאל נוקף. ועל צבאו ונשיאו. גבריאל הנשקף. בשרפים לאלפים. וחיל כבוד מאד נתקף. זה איפה ואלה פה. וכסא קדשך מוקף. גזורי אש אזורי אש. וסוסי אש ירכבו. הבו: °קולי יצפצף ושיר ירצף. צבא מחנה שלישיה. ונוריאל שר האל. עומד במ לתלפיה. ומאימתם ושעטתם. ירופף חוג עליה. בקול איה מקום אהיה. יוצר רום ותחתיה. ראות נאדר הנהדר. כל היום ותאבו. הבו: °שכוסו הוד. °לך שהוד. ברביעית יעידו. ואמרתך וזמרתך. עם רפאל יגידו. וציץ מעוו. וכתר עוו. °לך יקשרו ויענידו. וארבעתם. שיר ומכתם. יתמידו ויצמידו. חברתם וגברתם. לבל ייגעו וידאבו. הבו: °נצוצים נקבצים. °לך יחד ירננו. בעד עמוסים החמוסים. °לך קולם יחננו. באימתך. ויראתך. רגליהם יכוננו. בקול חזק כמו בזק. קדושתך ישננו. ענות קדוש. לאל קדוש. למול קדוש. יערבו. הבו: °

ולומר קדיש וברכו ויוצר :

מאורה לר' משה בן עזרה הנצב"ה

אעבוד במשמר מנעמי (וסיח לו נדפס בסידור מחזור קטן למוסג תונס ד' ליוורנו) עד זרחתה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא כאמור לעושה אורים כו' עד גאל ישראל: ומתפללין בלחם. ועולם סחון לחיבה ולומר ה' שפתי וכו' עד בא' מחיה המתים:

סדר קדושה לר' יהודה הלוי ז"ל. ע"ס א"ב עד מ'

ובכן נקדישך מלך: (3' פעמים)

ליושב תהלות לרוכב ערבות. קדוש וברוך:

אפודי שש. לאל שונא שש. אומרים קדוש. °אצילי ארץ. לבורא קצות הארץ. אומרים ברוך: °בהוקים באש. ליוצרים מאש. אומרים קדוש. °בחונים באש ובמים. מיחדים פעמים. אומרים קדוש וברוך. ליושב: °גלגלי טהרה. מהללים בקול זמרה. אומרים קדוש. °גאולים בלי כסף. ביחוד ובכסף. אומרים ברוך: °דוהרים ברגע

ברגע . ושבים בפגע . אומרים קדוש . °דורשי דתו . מעידים כי אין
 זולתו . אומרים קדוש וברוך . ליושב : °המון אראלים . לנאדר באלים .
 אומרים קדוש . °הודך משננים . בני האיתנים . אומרים ברוך :
 °ולשמך מפארים . חדשים לבקרים . אומרים קדוש . °וכורעים ובורכים .
 ישראל בני מלכים . אומרים קדוש וברוך . ליושב : °זיום כעין קלל .
 פני מלך מהולל . אומרים קדוש . °ודע נברים . לאדיר אדירים . אומרים
 ברוך : °הצובי גחלים . חילים חילים . אומרים קדוש . °חפושים מכבל .
 קרואים נחלת חבל . אומרים קדוש וברוך . ליושב : °טבולים בנהר .
 דמותם כזוהר . אומרים קדוש . °שבועים בבור ברית . פליטת השארית .
 אומרים ברוך : °יקרים מעופפים . בהוד והגה מצפצפים . אומרים
 קדוש . °יחידה מאומות . בחורה מעלמות . אומרים קדוש וברוך .
 ליושב : °כבירי רומה . לשוכן שמימה . אומרים קדוש . °כוללי תהלות .
 לנורא עלילות . אומרים ברוך : °לנורא עליהם . מעריצים במעניהם .
 אומרים קדוש . °להוקים בגשת . מקדישים בארשת . אומרים קדוש
 וברוך . ליושב תהלות לרוב ערבות . קדוש וברוך :

סילוק לר' יהודה ז"ל . ע"ס ט"ז

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו : (ט"ז)

°אלהים אל מי אמשילך . ואין ערוך אליך : °במה אדמך . וכל דמות
 (טבע) חותמך : °גבהת מכל מרכבה . וגאית מכל מחשבה :
 °דבר מי יכלכלך . ולשון מי תכילך : °היש לבב יגורך . ויש עין
 תשורך : °ואת מי נועצת ויבינך . ולא נוצר אל לפניך : °זה עולמך
 יעידך . כי אין בלעדיך : °חכמתך בכל מבוארת . ואות חותמך
 נכרת : °טרם הרים יולדו . ועמודי שחק עמדו : °ישבת מושב אלהים .
 ואין עמקים ואין גבוהים : °כלכלת הכל ולא יכלכלוך . ומלאת הכל
 ולא יכילוך : °לבבות עמדו מלדרוש . ולשונות נלאו מלפרוש : °מחשבות
 חכמים יתמהו . ורעיוני מהירים יתמהמו : °נורא תהלות נקראת . ועל
 כל תהלה (מאד) נעלית : °שגיא כח איך נפלאת . השמים והארץ מלאת :
 °עמוק עמוק מי ימצאנו . ורחוק רחוק מי יראנו : °פעליך הם הדרושים .
 אף אמונתך בקהל קדושים . °צדקתך היא הנשמעת . ותורתך היא
 הנודעת : °קרבתך קרובה לשבים . ורחוקה מאד מן השובבים : °ראוך
 הנשמות הטהורות . ולא נצרכו למאורות : °שמעוך באוני רעיוניהם . כי
 תחרשנה אוניהם : °תמיד קדושתך קוראות . קדוש קדוש קדוש ה' צבאות :

חוס יהודה הלוי בר שמואל

°ה' צבאות שם כבוד מלכותך . ה' אחד שם אלהותך . °המון מלכותך
 לא יספר ולא ידבר . ואל אלהותך שני לא יחבר . °וכמה
 פנים לפני הנוראים . וכמה אחורים לאחורים הנראים :
 °דגלי מרכבה (הקמת) לעד ולאות . כי הדבר מאת ה' צבאות :

הכל

°הכל עבדיך משרתי פניך. גבורי כח עושי רצונך: °הם הנעלמים מעיני ברואיך. והם הנראים לעיני נביאיך: °להם יקראו רחוקים וקרובים. ובאין הליכה רצים ושבים: °והליכותם הליכות אלי מלכי בקודש. ה' בס סיני בקדש: °ידברו ואכן ברשיונך. ויעשו ואולם ברצונך: °בזאת יאמרו שומעי מליהם. כי פיך המדבר אליהם:

°ראש הממשלה הראשונה ותייליהם. וכל צבא השמים נשאי כליהם: °שכן אור עולם עליהם. ויהי שלום באהליהם: °מעין חכמה מאתם יוצא. ומקור חיים עמם ימצא: °ואין חשך ואין צלמות. ואין חסרון כל ואין מות: °אשרי איש אשר בהם יתערב. להתקדש בקדושתם לבקר ולערב: °לקרוא כדוד לקראת מערכיו. ברכו ה' מלאכיו:

המורה לארוננו סימן

°הממשלה השנית צבא השמים. וחיות מרכבה גבות מלאות עינים: °מימינים ומשמאילים רצים ושבים. עומדים ברום עולם נצבים: °והאופנים ינשאו לעומתם. ולהשתחות לשכינתך מגמתם: °דגלי רבבות חילים חילים. כלם תחכמונים ורבי פעלים. °העולים אחריהם שמש וירח. איש איש (אל) מקומו שואף וזורח: °להם יתחברו כל כוכבי אור. הנתונים לממשלות רבות ולמאור: °אליהם ילוו שמי השמים. והמים אשר מעל השמים: °דורשים לעבוד עבודת ממשלתו. איש איש ממלאכתו: °ואין למו מכשול ולא מוקש. ואין בהם נפתל ועקש: °נותנים רשות זה לזה. ומקבלים רשות זה מזה: °יחד ירוננו ישאו קולם. בשם ה' אל עולם: °וליהם קרא משורר במקראיו. ברכו ה' כל צבאיו:

המתודה על עוניו סימן

°הממשלה השלישית וחיליה. הארץ וכל אשר עליה: °מפרשי רוח ואש ותולדותיהם. והימים וכל אשר בהם: °תוצאות אש וברד ושלג מאוצרו. ורוח סערה עושה דברו: °ופלגי מים באמרתו התפלגו. וענפי לבנון בחכמתו השתרגו: °דשא לזרוע ועץ לנטוע. ועשב השדה לבהמה לשבוע: °השריץ דגי ימים ותניניהם. ותמונות צפרי כנף למיניהם: °ערוך השלחן ותוצא הארץ. בהמה ורמש וחיתו ארץ: °לתת הכל ביד אדם פקידך. תמשילהו במעשה ידיך: °עקב תוציא מחלציו מלכים. ממלכת כהנים ומחנה מלאכים: °ולהודות לשם קדשך בראתם. ולהשתבח בתהלתך קראתם: °נקדשת בתוכם ונכבדת. ומפי עוללים (ויונקים) עז יסדת: °יתגדל על כל שם כבוד מלכותך. בפיו עשי מלאכתך ושלוחי מלאכותך: °ובכן זמר נעים זמירות לעושי. ברכו ה' כל מעשיו:

ברכו

ביום הכפורים סימן
בְּרַכּוּ ה' בכל מקומות ממשלתו. אין קדוש כה' כי אין בלתו :
 'ישורון אשר יקר מזולל הוציאו. וימשהו מים ביד
 משה נביאו : ויורד כבודו למקדש הדומו. ויעל נביאיו לענני מרדמו :
 'משך חכמה משך ליודעיו. ורוח נדיבה שפך על שומעיו : 'הדריכם
 בסדר עבודתו הנכונה. לדמותם לממשלה הראשונה : 'כמו הם
 כמלאכי השרת מקדישים. מנחת קדושה מקריבים ומגישים : 'פניו
 מכפרים ומתכפרים. ותהלות ה' מספרים : 'ומתעטפים כשרפים
 ואראלים. והמשולם לתרשישים וחשמלים : 'רצים ואצים ומתקבצים.
 וללכת עמך מתאמצים : 'יראה לובשים ומתבוששים. (מתאוששים
 לעבדך ומתקוששים). חשים ולא מחשים. 'מעריצים ומקדישים.
 מתכנשים ומתרגשים. וקדושה משלשים. לאל נערץ בסוד קדושים :

נְקִדֵּיֶיךָ ונעריצך. לעומתם. אתה קדוש. לדור ודור המליכו. ובכן. ובכן. ובכן.
 ותמלוך. קדוש אתה. אתה בחרתנו. אלהינו ואלהי. מחול. כשחטאו ישראל.
 הניאל איש. ולירושלים. אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלה. אלהינו ואלהי
 אבותינו תבוא לפניך תפלתנו. אבל חטאנו. אשמונו.

וידוי גדול לרבינו ניסים ראש ישיבה מצבל זל"ה (נדפס בסידורי ספרדים ואשכנזים
 בשינוים רבים) :

רְבוּנוּ של עולם קודם כל דבר אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש. מפני
 כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני. ופשעי רבו מלמנות וחטואתי
 עצמו מספר. מתודה אני לפניך ה' אוא"א בכפיפת ראש בכפיפת קומה בחלישות
 חיל בשבירת לב בכניעת נפש בנמיכת רוח. בהשתחויה באימה ברעדה ביראה
 במורא בתלחלה בזיע ברתת בקידה בכריעה. ואומר לפניך ה' אוא"א מקצת
 מעשי הרעים ודרכי המכוערים ומפעלי המקולקלים. לאומרם אי אפשר ולבררם אין
 בי כח. ואיני יכול לגלותם ולדברם ואיני כדאי לבקש עליהם מחילה ומליחה
 וכפרה מלפניך. מה אני מה חיי כי אם הבל וריק עפר ואפר רמה ותולעה. מתבושש
 אני מחטאי ומוכלם מאד מפשעי יכלה הזמן והמה לא יכלו. אין לי פתחון פה
 להתודות לפניך גדול עוני מנשוא והסכלתי עשה. עצמי פשעי מספר. בושתי וגם
 נכלמתי כגנב במתחרת :

רְבוּנוּ של עולם על איזה מהם אתבע ועל איזה מהם אבקש ועל איזה מהם
 אתודה ועל איזה מה אתחנן. על הכלל או על הפרט על הנסתרות או
 על הנגלות על הראשונות או על האחרונות על החדשות או על הישנות על הממונות
 או על הירועות על הנזכרות או על הנשכחות ממני :

אני יודע בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה. לא תבונה ולא צדקה.
 לא גמילות חסדים ולא מעשים טובים. אבל אני יודע בעצמי שאני בער
 ולא מבין. גולן ולא נאמן. חייב ולא זכאי. רשע ולא צדיק. ומעשים טובים

שחרית ליום הכפורים

לא עשיתי . אשמתי . בנדתי . בויתי אמריך . גולתי . נגבתי . דברתי דופי . העויתי .
 הריעותי . הטיעותי . הלכתי עמך בקרי . והרשעתי . זדתי . חמסתי . חטאתי לפניך .
 טעיתי . טפלתי שקר . יעצתי עצות רעות . כזבתי . כחשתי . לצת . לוצצתי . מריתי
 מרדתי . מעלתי בך . מאסתי דבריך . נוקשתי באמרי פי . נלכדתי בפח מוקשי .
 סרתי מדרכיך . סררתי . עויתי . עשקתי . עבירות רבות עשיתי . פשעתי . צררתי .
 קשיתי עורף . קצתי בתוכחותיך . קלקלתי דרכי . רשעתי . רצחתי . שחתי .
 תעבתי . תעיתי . תעתעתי . ואם אתה הן אותי כמעשי אוי לי . אויה לי . אהה
 לי . אללי לי . אם תבקש לנקות אותי כמטהר וכמצורף כסף לא ישאר ממני
 מאומה . כסף סינים מצופה על חרש הבל הבלים שאין בו ממש לבקש מחילה
 וסליחה וכפרה מלפניך . יהי רצון מלפניך ה' או"א שלא תביא במשפט את עבדך
 כי לא יצדק לפניך כל חי . מה אני . מה חיי . מה פשעי . מה חטאתי . מה
 אני . כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש . אני כקש לפני רוח וכעצים יבשים
 לפני אש . וככלי חרש שאין בו ממש . במה אקדם פניך או במה אבקש רפואה
 ממך . כי הייתי כבן סורר ומורה לפניך . ועושה הרע בעיניך כעבד מורד
 באדוני . כתלמיד חולק על רבו . ואת אשר טהרת טמאתי את אשר טמאת טהרתי .
 את אשר החרת אסרתי . את אשר אסרת החרתי . ואת אשר אהבת שנאתי
 ואת אשר שנאת אהבתי . את אשר הקלת החמרת . ואת אשר החמרת הקלתי .
 את אשר קרבת רחקתי . ואת אשר רחקת קרבתני . כי להכעיסך עשיתי . ובעוונות
 מצח באתי לבקש מחילה מלפניך . שמתני פני כחלמיש (ואדע כי לא אבוש) . ואני
 עליך בטחתי ה' אמרתי אלהי אתה . ונשענתי על רובי חסדיך . וקויתי לסליחתך .
 כי אתה ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ומרבה להטיב . ומנהיג
 את העולם כלו במדת הרחמים :

רבונו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה ומתחנן לפניך . כי אם
 בעדי ובעד ביתי ובעד כל הקהל הקדוש הזה . גדולים וקטנים . בחורים וקנים
 ונערים . העומדים לפניך היום . על כל אלה אני מתפלל ומתחנן לפני כסא כבודך .
 ואעפ"י שאיני ראוי להתפלל על עצמי כל שכן על אחרים אבל שמתני פני לנגד
 רחמיך . כי דרכך להאריך אפך ומדתך למשוך קצפך . ומנהגך לרחם על בריותיך
 השבים אליך בכל לבם ומודים לפניך כל מעשיהם ועוונותיהם ומתנחמים על פשעיהם
 ולא מכסים עליהם . שכן כתיב מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועווב ירחם :
 ולומר אבל חטאתי . לעינינו עשקו . אבל חטאתנו . מה נאמר . על חטא . על
 חטאי' . סקילה שריפה . אדיר ונאור . אלהינו וא"א יעלה . מלוך על כל . רצה ה' .
 מודים . וכתוב לחיים . ברכת כהנים . שים שלום . ואתם הרבקים . היום תאמצנו .
 ובספר חיים . קדים מלא :

מנן לר' שלמה בן גבירול זלה"ה ע"ס א"ב מרובע
"ארץ אשפיל ואפיל תחנתי . אקוד ואשקוד . בזמרת רנתי . אעירה
 שחר ואזכרה נגינתי . אודך ה' אלהי : אלהי בקראי סעיפי
 נשפלו

נשפלו. בזכרי אשמי יגוני נכפלו. בנשאי ידי פני נפלו. בושתי
 ונכלמתי להרים אלהי: אלהי גדלת בשפריר זבולך. גוש עפר
 היערוך אליך. גמלני חסד בבטחי עליך. גם זאת זכרה לי אלהי:
 אלהי דרשתיך ירא וזוע. דל אל תבוזה בעמדו משוע. דלו עיני
 כעני וגווע. הביטה ענני ה' אלהי: אלהי היום פניך שחרתי. הריוצתי
 פעם ולא אחרתי. היותי חוסה בצלך בחרתי. הסתופף בבית אלהי:
 אלהי ואל תחקור אותי ואל תנסה. ובמי דמעי פשעי המסה.
 ולקול שועי הקשיבה ועשה. ואל תאחר למענך ה' אלהי: אלהי
 זלעפתי עת דרשתיך. זעתי ונעתי עת כי שחרתיך. זכרתי וחלתי
 יום זכרתיך. זאת זכרה לי אלהי: אלהי חמלת על אום נאנחת.
 חקות יום כופר לטהר נאלחת. חלצת נפשי ותעל משחת חיי
 אלהי: אלהי טכסת עם זו להבדילו. טהר וצהר יום זה להנחילו.
 טובך להודות לא דוממתי. ולא ידום ה' אלהי: אלהי יגורתי מרוב
 זדונותי. יגון נוספתי על יגונותי. ישוב ירחם יכבוש עונותי.
 ימאסם ה' אלהי: אלהי כפר עון ירטני. כלה אל תעש פן תמעיטני.
 כבואך עמי למשפט שפטני. כצדקך ה' אלהי: אלהי לשמך פצני
 פדני. להלבין כתם עקב יגודני. לב טהור ברא לי אלהים. למדני
 לעשות רצונך כי אתה ה' אלהי: אלהי מלט סגולה מרשף. מי
 זאת הנשקפה כשחר בנשף. משכתי אחריך מיד מתי אשף.
 מקדם ה' אלהי: אלהי נגרשתי מדביר ומלשך. נודד ובודד
 באהלי משך. נמתי כי אשב בחשך. נרי ה' אלהי: אלהי סבבוני
 נוגשים בלו לחש. סברי להכחיש דתי בכחש. ספרה לשוני ותרחש
 רחש. סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: אלהי עד מה יעלו
 רשע. עיני האר ועיניו השע. על עבדו שוא ותרפים. הושע. עבדך אתה
 אלהי: אלהי פקדתיך בעת צר מתגבר. פרשתי כף נגדך ואשבר.
 פערתי פי כאשר דבר. פי ה' אלהי: אלהי צמת ודון מתקשר.
 צדק תאשר. ועקוב תישר. צבאך קדש צום כאשר. צוה ה' אלהי:
 אלהי קדמתי. שחוח ונחמתי. קדוש ביום צמתי. שברי בכ שמתני.
 קחת דברים קדמתי וקמתי. קומה ה' הושיעני אלהי: אלהי רדפוני
 נגעי לרגעי. רבו פצעי על רוב בצעי. רם אם עצמו ורבו פשעי.
 רבות עשית אתה ה' אלהי: אלהי שועת עמך תערב. שביבם יגה
 וצדקתם לרוב. שדי ישלח לרחוק ולקרוב. שלום יאמר אלהי:
 אלהי תאות ענוים לפניך. תשא עלימו אור פניך. תכין לבם תקשיב
 אזנך. תענה ה' אלהי:

בכתוב כי לך ה' הוחלתי אתה תענה ה' אלהי: ונאמר בורא ניב שפתים שלום
 שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו. ונאמר רבים אומרים מי יראנו
 טוב נסה עלינו אור פניך ה'. ונאמר ה' נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה:
 נאמר

שחרית ליום הכפורים

ונאמר ה' שמעה. ה' מלחה, ה' הקשיבה ועשה אל תאחר :

פומין פ"ג. ע"ס א"ב וחסר מנס"ה

יערב לפניך מעמד השחר. ותפלת ישראל תרצה ותבחר. שא נא פשע והלבן כצמר צחר. ה' הקשיבה ועשה ואל תאחר :
 אמנת עולם בדברים שלשה. בירח ששי בעשרים וחמשה. גמרת הכל בימים ששה. שא : דלגת יציר כף ביום הששי. הוא ראש השנה מוכן ליום קדשי. ועבוד ליצירתו יום סליחת עונשי. שא :
 זמנת לו ארוכה לעשרת ימים. חטאיו להציל בגבהי תהומים. טרם יכשל בנכבדי אשמים. שא : יודע ועד זאת מדתך. כופר תמציא לזוחלי פחדתך. לבל יסופון כרגע מיום עברתך. שא :
 עניים הקשב צור יוצר כל יצור. פתחיק לעם עזוב ועצור. צדקתך תשלח מאוצר הנצור. שא : קשב נא פלל מעם לך נבדל. ראה נא דלותם וכחך יגדל. שובב נדחם ומחם אל תחדל. שא :

מחיה ע"ס א"ב כטול ונסוף חסוס שלמה קמן.

אבן בחן פנה מיוקרת. איתן משכיל בחכמה נחקרת. בידו עלתה ויעמוד לפי קרת. ויקרא בשם ה' : במשוכת חדק פרח כשושן. גחל הובא על סמל כושן. גאה חלצו מאור הכבשן. כי באש ה' :
 דרש להורות מתי סרה וכחש. דעת עליון להג ולחש. המון חנפי לב קרא ורחש. דעו כי ה' : הכל יצר והכל סובל. ועליו תלוים שחק ותבל. אך יראו את ה' : זנה מושב ונטש מולדת. זבדתו בגלות כנה מיוסדת. חשת ורחשת מלה נועדת. זאת נחלת עבדי ה' : חמדת נחלות לפניו ערכת. טפסרי ממלכות לרגליו הדרכת. טכסת זרעו ובניו ברכת. הנה כי כן יבורך גבר ירא ה' : יאב ותאב על יבושת מקור. יום אות לדרוש ולחקור. כרת לו ברית בל ישקור. והאמין בה : כאשר לא תוכל ספור כוכבי ערץ. כן לא יספר זרעך בארץ. להג בשמעו ויען במרץ. אכן כן יעשה ה' : מרום מגיד מראשית אחרית. משל המריץ להיות לברית. נוצרי שלשים בתר זהכרית. וירא כבוד ה' : ניבו נתן עץ לא פורה. סנסן ככלות מלקוש ויורה. שריג אורח באורח מתערה. כי פקד ה' : עמס בתומו עשר מסות. עמד בכולם בשמך לחסות. פרש יחידו עולה לעשות. ריה ניחוח לה' : פליטי גועו משחת חלץ. צדקו בעדם יושר ילץ. צמת גאות עריץ ולץ. לקרוא שנת רצון לה' : קוויר תנקה מעון המולד. קוראים בשמך לבבם עלו. רוחשים יחדו הוגים לו ללו. לכו ונשובה עד ה' : רחם תזכור בעתותי שצף. שבוייך תפלט ממדורת רצף. שפטם בצדק ולא בקצף. כי צדיק ה' : תשלח אסוריק מבור העלט. תשובב קוראיך ברני פלט. שמע תחנתם ואון אל תשלט.

כי

כי שומע אל אביונים ה' : להלבין כשלג אדומים כשנים . מעשיך לחיות בקרב שנים . העבר פשעים חדשים גם ישנים . יחדו יסופו נאם ה' : קדוש בך שמתו סברי ומשעני . טהור אל תבזה ענות עני . נשאתי אליך לבבי ועיני . נסה עלינו אור פניך ה' : בקראם וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' :

ככתוב וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימותו : ונאמר רבים אומרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך ה' : ונאמר ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך : ונאמר ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספור הכוכבים אם תוכל לספור אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך : ונאמר והאמין בה' ויחשבה לו צדקה : ונאמר לכו נא ונכחה יאמר ה' אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ליבנו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו : ונאמר כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע : ונאמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם :

פזמון פ"ד

יענה כבוד אבות . לבן מחטא מוזהם . ולחרד למעמד יום הדין ונדרהם . תתן אמת ליעקב חסד לאברהם : מתהלך בחקך כבן שלש שנים . ומתיצב במסה בעשרת מונים . חננתו ורחמתו כרחם אב על בנים . תמשוך צדקתו לבני בנים . תתן : בחמשה דברים אב זוכה לבריו . בני איתן תזכה בחמשה דבריו . עד יאמרו חומדיו בעמים אשריו . ואשרי בניו אחריו . תתן : חסידים גדלוך . הדרך על בניהם . וגבורי ארץ תשו צאצאיהם . וזרעם לברכה תכין לפניהם . ותמוד פעלם לחיק בניהם אחריהם . תתן : שכר צדקת אבותי כיום הבה לי . בחלקם בחיים . תנה חלקי וחבלי . ומיד שאול אפדם . יתבשר קהלי . עקב אשר שמע אברהם בקולי .

מחיה ע"ס ח"ב וכסוף חסוס שלמה בר יהודה גבירול

אזי בהר המור דין יונת אלם . בקחתו איתן לעולה ושלם . גאה בחנו קח זה העלם . תרומה לה' קדש : דת הטנא לפני להניחהו . הנה בנך לאשכר ספחהו . ואני בחנתיו קום משחהו . שמן משחת קדש : ון בשמעו לבבו לא דאב . חפץ יוצרו חשק ותאב . טפלו שניהם כבן כאב . והשתחוו לה' בהר הקודש : יער עצים ולשפות דרך . כמה ותמה יחיד ורך . להג איה השה הנערך . להקדישו לה' קדש : מרום יראה השה וישיב . נפש עקרת שמחה להושיב . סוקר צפונות שועך יקשיב . ישלח עורך מקדש : עמוד נא אבי וקשור הטבח . פן אנער מפני האבא . צמדני פן אחלל הזבח . ולהבדיל

שחרית ליום הכפורים

ולהבדיל בין הקדש: ° קפץ לבכות כופר אשכול. ° ראותו אביו
 נשכל נשכול. ° שלח תפש לעשות את כל. מלאכת עבודת
 הקדש: ° תרשישים זעקו משמי מרומים. ° שחוט יונת אלם מי
 יחזה מי. ° לו ללו הגו אל תתנו דמי. שאו ידיכם קדש: ° מרום
 הבט עוקד ונעקד. ° השה ערוכה והאש תוקד. ° בוחן טהר לב זכר
 ופקד. ° ונשמע קולו כבואו אל הקדש: ° רחש מליץ בקחתו משלחת
 ° יחידך פדעוהו מרדת שחת. ° הנה כתובה לפני מפותחת. פתוחי
 חותם קדש: ° ואני ידעתי תום דרכך בשפר. ° דויץ וקה איל תחת
 עופר. ° הכינותי כפר לאשכול הכפר. ותמורתו יהיה קדש: ° גמול
 נמלט מאבח נשחו. ° בפשטו צוארו דמו לא נפחו. ° ימינו אחז
 ביובל נאחו. בצאתו ביובל קדש: ° רחום תתה שלום אחריתו. ° ועד
 היום לזרעו תזכור צדקתו. ° ליתר פליטה ושאר שאריתו.
 תהיה פליטה והיה קדש:

ככתוב (ויאמר ה' אל משה רבך אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש
 מכית לפרכת אל פני הכפרת אשר על העדות ולא ימות כי בענן אראה
 אל הכפרת: ונאמר) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
 אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את
 יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר
 אליך: ונאמר הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון: ונאמר אם יש עליו
 מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם יושרו ויחננו ויאמר פרעוהו מרדת שחת
 מצאתי כופר: שמר הסוראה ישר כי אחרית לאיש שלום:

פזמון פ"ה לר' יצחק בן גיאת. חמוס גיאת
 יום צדו צעדי ונשתה למוט רגלי. חטאי פרשו רשת ליד מעגלי.
 לולי אלהי אבי היה שחת חבלי. אלהי אברהם ופתח יצחק היה
 לי: יום ° גאו מי צרות. והמו גלי תלאות. והקיפוני תשוואות. מארבע
 הפאות. ויום בו עיני רואות. מצוקות תשות ובאות. וכמעט נפשות
 דאות. לולי ה' צבאות מושיעי וגואלי. משגבי ומצילי. לולי: יום
 ° יעץ להדיח צר חילו חלנו. יום בו חשף מסתור צל סתרו
 וגלנו. יום בוא אימות מות עדי שבו ולנו. לולי ה' שהיה לנו. מנת
 כוסי וחבלי. נעים חלקי וגורלי. לולי: יום ° אחז מוט פעמי ובו מעד
 וקרסולי. יום ענה בי כחשי וישב ממולי. יום בקשתי עזר ואפם
 עזרי וחלי. לוליה עזרתה לי. מעווי מחול לי. ומנום ביום צר לי.
 לולי: יום ° תאבתי ישועה החקו פדיוני. וחשבת רפואות ויתעו
 חשבוני. וכמעט כלתה רוחי ונשתנו רעיוני. לולי האמנתי לראות
 בטוב ה' אל חיים מנחילי. והוא חילי ביום חילי. לולי: אולם חסדי ה'
 וחסדי

שחרית ליום הכפורים

מח

וחסדי אבות שמנו. תנחומי שעשעי נפש כי לא תמנו. בם עולם נושענו ונתעוררנו וקמנו. המה יתדות אהלי. והם מיתרי וחבלי. לולי:

קיקלר ע"ס א"ב כסול וחסר לק"ר ובסוף חסום שלמה

ובכן למדני דתך. בזכרי עבודתך. שעה זכרון דתי כמעשה. למעוז היה לי ולמחסה. ועל כל פשעי תכסה: °אלוה שוכן מרומות. °אלף ציר אחרי מות. שני בני אהרן: °בוא אליבא בכל עת. °בקדשי פן יבעת. דבר אל אהרן: °גמור יגמור בחיל. °גשת פר ואיל. בזאת יבא אהרן. פ"ז: °דלג ורחץ מכובד. °דרש בגדי הבר. והיו על אהרן: °הכין שעירים ואיל. °הגיש פרו בחיל. והקריב אהרן: °והודה על חטאתו. בעדו °ובעד ביתו. וכפר אהרן. פ"ז. °זמן שעירים להעמיד. °זוג גורלות יצמיד. ונתן אהרן: °חטאת לשם שפר. °חזר אצל הפר. אשר לאהרן: °טפל וידוי מטהו. °טען על פר וישחמהו. ויפן אהרן. פ"ז: °יקח מחתה גברת. °ימלא חפניו קטרת. ובא אהרן: °כמס ושפך נחוץ. °כסה ויצא לחוץ. ויקרא אהרן: °מזה שבע להעיר. °מהר לשחוט שעיר. ויעש כן אהרן: °נגש להר אריאל. °נצב להזות כאל. וכלה אהרן: °סבב להקריב שעיר. °סטים עליו יעיר. וסמך אהרן: °עון נסלה ונמלח. °עת לעזאזל נשלח. על פי אהרן פ"ז: °פשט בגדים לבשם. °פנה והניחם שם. את בגדי אהרן: °צהובי זהב העטיר. °צעד הלב להקטיר. ויקרב אהרן. פ"ז: °שלמה עבודת כפור. °תחשב כקרבת ספור. על כפי אהרן: °שדי כמאז תציץ. °להשיב צפירת הציץ. על מצח אהרן: °מהרה תמשח לגן רטוב. °היותו כשמן הטוב. על הזקן זקן אהרן. פ"ז:

פזמן פ"ז

יום צעקו שבים מחטאיהם. חסד אבותיהם לקחו בדיהם. כחלב זבחיהם על מזבחותיהם. זכור להם צדקת יעקב אביהם: בן מהר וטהר לבב עקוב. בן בשובו נחם ויצרו יקוב. זכות יעקב קרב לישר עקוב. רחמן לא עתה יבוש יעקב. בקרבם חלביהם ושפכם דמיהם. זכור: בנים התרחצו והטהרו. אך פניהם ממך מאד נחפרו. זכות יעקב לקחו ואלוך סרו. רחמן לא עתה פניו יחורו. בנסכם דמעיהם מקום נסכיהם. זכור: בן יחיש לפנות לבב זונה. בן התולים ינקה אליהם פונה. בן כיום נפשו בצום יענה. בשם יעקב יקרא ובשמו יכנה. ונושאים כפיהם נגד שמיהם. זכור: זכות הורים נעמו בה לך יכון. וצדקו לו יכון. לא לך יסכון. בטח עין יעקב ובדד ישכון. לב טהור כיום ורוח נכון. חדש בקרביהם. ובקרב בניהם. זכור:

שומע

שחרית ליום הכפורים

שומע תפלה • יבואו אליך הרוחות וכל הנשמה • הנשמה לך • אתאנו על שמך
שמך נקרא • אלהינו בושנו • אין לנו פה • כי רבו • חטאנו עם אבותינו •
מה נאמר לפניך • הלא הנסתרות • אתה יודע • אתה חופש • אין כל דבר • אם
עונינו • אם עונות • כי עמך • כי עמך מקור • כי לא על צדקותינו • ה' שמעה •
השיבנו • אל מלך • ויעבור • רחמנא • חטאנו :

גמר

אומללנו בנפש אנושה • נאנחנו בעבודה קשה • ידענו כי מצחנו
נחושה • ונצומה ונבקשה : ונבקשה כי זנחנו דת צוית •
ונשוב אליך בלב דכית • ונתענה ולא ענית • למה צמנו ולא ראית :

גמר לשמע

אחד צורנו ברום גבוהיך • בחרת בזרע אברהם כמהיך • לכן
הוהרתם בדת נגהיך • ואהבת את ה' אלהיך : אלהיך חשקך
ויבחר בך • ברכך והרבך • ואהבך וצוך • לאהוב אוהבך • ואהבת
את ה' אלהיך בכל לבבך • שמע :

גמר לברוך

ארוזם למבין • כל רו נעלם • מלך על מלכים כולם • יהללוהו
עמים במהללם • ברוך ה' לעולם : לעולם בכל לבי אהללנו
ואכבדו • אברכה לאשר הכל בידו • אנובב טובו וחסדו • ברוך שם
כבודו • ברוך : ה' הוא האלהים וגו' • עד עזרתנו ונחמתנו • ויעבור • וקדיש מלא :
אתה הראית • ומוילאין ז' ספרים • בלחם קורין ו' גברי זכ' ארזי מות • כסן
וכפר בעדו ובעד ביתו • לוי את פר החטאת אשר לו • ג' ובעד כל קהל
ישראל • ד' ובעד העם • חמיסי לפני ה' תמחרו • ומסלים צוה ה' את משה • ולס
חל בשבת קורין ז' • כסן ואיל לעולה • לוי בעדו ובעד ביתו • וחסלר כמו סכחוב
לעיל • ולומר קדים לעילא • וחספטרס ואמר סלו סלו וגו' (כמוסג שבת)
ולומר קדים • ומתפללין בלחם תפלת מוסף :

תפלת מוסף

חן לומר ה' שפתי וכו' אבות וגבורות עד בא' מזה המתים :

סדר קדושה לר' יהודה הלוי

ובכן נקדישך מלך : (3'פ)

במרומי ערץ • כסא שבתך • ובשכוני ארץ • עז ממשלתך • אלה
יעריצון • גאון תפארתך • ואלה יקדישון • לשם ממלכתך •
אין קדוש כה' • כי אין בלתך : במרומי ערץ • כסא מהללו • ופנות
שוליו • מלאות היכלו • מהם מימינו • ומהם משמאלו • שרפים עומדים
ממעל

מוסף של יום הכפורים

מט

ממעל לו: ובשכוני ארץ. ידועים עם האל. נצבים היום. כדל
 השואל. מהללים ומודים. לצור פודה וגואל. והקדישו את קדוש
 יעקב ואת אלהי ישראל: במרומי ערץ. מלאכי רום יחד. יוצאים
 באימה ושבים בפחד. ומעריצים ברעד למלך מיוחד. שש כנפים
 שש כנפים לאחד: ובשכוני ארץ. קהלות קהלות. קרבים היום
 בחמש תפלות. ומקדישים האל. בתשואות המולות. ואתה קדוש
 יושב תהלות: במרומי ערץ. שם שדי נגמר. וכל לבב יחד וכל
 בשר סמר. שואלים איה מקומו משמר מול משמר. וקרא זה
 אל זה ואמר: ובשכוני ארץ. נוחלי דת חקוקה. וסגולת קדושים.
 לשמו דבקה. ויגבה ה' צבאות ביד חזקה. והאל הקדוש נקדש
 בצדקה: במרומי ערץ. מלאכי צבאות. ובשכוני ארץ. הוגי דת נבואות.
 אלה מעריצים. בהמולות תשואות. ואלה מקדישים. לאלפים ומאות.
 קדוש קדוש קדוש ה' צבאות:

סילוק. חמוס אני יהודה לוי

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו: (3"פ)
ארץ התמוטטה והתפוררה. ורעשו וגעשו הררי אל. מפני ה'
 אלהי ישראל: נבהלו אפסים. והתפוצצו והתפלצו רכסים.
 ויהי למישור העקוב. מלפני אלהי יעקב: יתמהוהו ויתמהו. ויפחדו
 ויראו. לשמע המולות המוניו. כי נבהלו מפניו: ירקדו ירצדו ויתנועעו.
 וינעו ויועו. ההרים הגבוהים. מפני ה' אלהים: השם הנזכר על
 הגלגלים והתגלגלו. ועל הגבעות והתקלקלו. זה סיני לעד ולאות.
 מפני ה' צבאות: זכזה וזכה נחפו ונבהלו. ופלצות אחזו וחלו.
 והתחלחו. העומדים לפניך. ורגזו וחלו. מפניך: דהרות ארבע חיות.
 הליכות אל צופיות. משרתים באין קנאה ומדון. את פני האדון:
 המה ראו ויראו. ופחדו ורעדו. ואור שמש כי תהל. מפניו תבהל:
 לוחשים ורוחשים. ובקהל קדושים דורשים. האדון אשר אתם
 מבקשים: וחשים ולא מחשים. מקדישים ולא מחרישים. ומנחת
 קדושה מגישים. אשר הם מקדישים: יראה לובשים. ומתבוששים.
 ומתאוששים לעבדך ומתקוששים. (חשים ולא מחשים) יחד מתכנשים.
 מתרגשים (ומתקדשים). ומתנגשים. רועשים ומתרעשים (מעריצים
 ומקדישים). וקדושה משלשים. לאל נערץ בסוד קדושים:
 ואוור כתר עד ה' אלהיכם אמת. אתה קדוש. לדור ודור המליכו.
 ובכן ובכן ובכן. ותמלך. קדוש אתה. אתה בחרתנו. או"א מפני הטאינו.
 עלינו לשבח. אוחילה:

אלהינו ואלהי אבותינו היה עם פיפיות עמך בית ישראל העומדים לפניך
 היום לבקש רחמים על עמך. הבינם מה שיאמרו. הודיעם מה שידברו.
 סדר"ע ח"ב יג 13

הורם

היום מה שישאלו. ואל יכשלו בלשונם ואל יבושו במענם. ואל יאמרו לפניך דבר שאינו כרצונך. כמו שירענו ה' אלהינו שחונניך הם חנונים ומרוחמך הם מרחמים. ככתוב בתורת משה עבדך. ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. וקראתי בשם ה' לפניך. וחנתי את אשר אחון. ורחמתי את אשר ארחם:

רשות לסדר העבודה. התוס אני משה קמן חק. משולם

אערוך מדברי דתי. אכונן סדר עבודתי. אקריב פרי אדמתי. אולי יקרה ה' לקראתי: °נשלתי רשיון עם נגהים. נפשי עם כלט תהים. נושאים עיניהם ורוהים. אולי יושר בעיני אלהים: °ידי משמרותם יציבו. יושר אמריהם וקריבו. יוכיחו פתאיהם ויריבו. אולי ישמעו וישובו: °מחטוא מנענו חכנו. מדמעות זרקנו נסכנו. מאל שאלנו להאיר חשקנו. אולי יגיד לנו את דרכנו: °שובו בנפשות נכאות. שועו בועקה וקריאות. שלחו לפניו שור ומשאות. אולי יחנן ה' צבאות: °הקיצו סעפים לנו. העירו ישנים לא בנו. הרימו לבבות אבלו ואנו. אולי יתעשת האלהים לנו: °קטנתי מאד מכלכם. קמתי להתפלל בעדכם. קראתי להוכיח אתכם. אולי אכפרה בעד חטאתכם: °טהורים השמרו ברוחכם. טהרו ושובו בכל לבבכם. טהור קראו בעד יצרכם. אולי יקל ידו מעליכם: °נקלותי לפני קוני. נבעתי מכבד עוני. נפלו פני שאול מענה לשוני. אולי יראה ה' בעניי: °חלבי הדימותי על זדוני. חשבתי נסכי מימי עיני. חכיתי לו עם פי ורעיוני. אולי ישא פני: °זעתי מפחד דיניו. זכרתי זכות הורי לפניו. זמרת מנחתי הבאתי לעיניו. אולי אכפרה פניו: °קראתי המוני חנותיו. קויתי גדודי סליחותיו. קרבתי בשלש עשרה מדותיו. אולי יעשה ה' אתנו ככל נפלאותיו:

ע"ס א"ב. סדר עבודה זה תיקנו יוסי בן יוסי הכהן:

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תבל והכל פעלת ובריות (בו) יצרת: בשורך עולם תהו ובהו. וחשך על פני תהום. גרשת אפל והצבת נוה: גולם תבניתך מן האדמה יצרת. ועל עץ הדעת אותו פקדת: דברך זנה וזונה מעדן ולא כליתו למען היותו יציר כפיק: הגדלת פריו וברכת זרעו. והפריהם בטובך. והושבתם שקט: ויפרקו עול ויאמרו לאל סור ממנו. הסירות יד רגע. וכחציר אומללו: זכרת ברית לתמים בדרור. ובזכותו שמת לעולם שארות: חק ברית קשה למענו כרת. ובאהבת גיחותו בניו ברכת: טעו בעשרם ובנו מגרל. ואמרו לכו ונעלה ונבקיע הרקיע ונלחם בו: יחד אב המון פתאום ככוכב זרח מאור כשדים להאיר בחשך: כעסך הפרת בשורך פעלו. ולעת שיבתו לבבו הקרת: לוית חן ממנו הוצאת. טלה טהור מכבש נבחר: מגועו איש תם הוצאת. חתום בבריתך מבטן לקח: נתת לו שנים עשר שבטים אהובי עליון מבטן נקראו: שמת על לוי לוית חן וחסד. ומכל אחיו כתר

מוסף של יום הכפורים

לו עמרת : עמרם נבחר מגזע לוי . ואהרן קדוש ה' משרשיו קדשת : פארתו בבגדי שרר ובקרבתיו הפר כעסך : ציץ ומעיל כתנת ומכנסי בר חשן ואפור מצנפת ואבנט : קרבנות פרים ועולות כבשים . ושחיטת שעירים ונתוח אלים : ריח קמורת וקח מרקת וביעור גחלים וזריקת דם וספירת יושר : שועת קמורת ותפלת אמת . וקדושתו מכפרת עונותינו : תוכן בוז ועריכת אבן . מחוגר בכלם כמלאך השרת : ע"ס תשר"ק

תכנת כל אלה לכבוד אהרן . כלי כפרה לכל ישראל שמתו . ועל ידו סליחת העון נתת . תחת אהרן מגזעו יעמוד לשרת לפניך ביום הסליחה . תורת מעשה ועבודת היום שבעת ימים בזבולנו ולמדוהו . שלומי זקני עם וחכמי אחיו הכהנים תמיד יסובכוהו עד בוא יום העשור : ראה לפני מי אתה נכנס למקום איש להבת שלהבת . קהל עדתנו עליך יסמוכו ועל ידך תהא (היום) סליחתנו : צוהו ולמדוהו עד בוא יום העשור כדי שיהא מורגל בסדר העבודה : פרשו לו סדין בעת שחיטת התמיד לעשות מחיצה בינו לבין העם : עושה מצוה באימה וביראה ובורק עצמו מחוצצי טבילה : שש על מצוה לקיים וירד למכול כמו שהוזהר : נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו : מיד יקבל את כבש התמיד ועשאו כהלכתו ככל השנה כלה : לפנים יכנס להקטיר את הקמורת ולהטיב את הנרות . ויצא והקריב את הראש ואת האיברים : כמצותן בכל יום יעשה מנחת נסכים ומנחת חביתין וינסך את היין בכל כלי שיר : יבוא מיד לבית הפרוה ויפרשו לו סדין כבראשונה : מרם יפשוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו : חל ופשט בגדי זהב וירד וטבל כמו שטבל . זהבים מעביר ולבנים לובש שעבודת היום בבגדי לבן . ומהר וקדש ידיו ורגליו ובא לו תחלה אצל פרו . הוא עומד באימה לפני אל עליון . ואומר עליו דברי וידוי . וסמך שתי ידיו עליו והתורה :

וכך היה אומר אנא השם [חמאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי . אנא השם] כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי . ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חמאתיכם לפני ה' (תמחרו) : **והכהנים** והעם העומדים בעזרה בשהיו שומעים את שם המפורש יצא מפי כהן גדול בקרושה ובטהרה . היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : אף הוא היה מתכוין לגמור את את השם כנגד המברכין . ואומר (להם) תמחרו : ואתה בטובך מעורר רחמך וסולח לאיש חסידך :

דבר והביאו לו שני שעירים והגדיל עליהן שני גורלות : גורל ימין כשהוא של שם יתגרו על השעיר ואומר לה' חמאתי . (והכהנים) : בשעיר העואזל לשון זהורית יקשור ויעמידנו כנגד בית שלוחו . אף שעיר שהוא של שם יעמידנו כנגד בית שחיטתו . ובא לו שניה אצל פרו ואומר עליו וידוי [ביתו] וידוי אחיו הכהנים . וסמך שתי ידיו עליו והתורה :

וכך היה אומר אנא השם . חמאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך . אנא השם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחמאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך

מוסף של יום הכפורים

לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך. ככתוב בתורת משה כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' (תטהרו):

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעין את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה. היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם. ואומרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: אף הוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכין ואומר (להם) תטהרו: ואתה בטובך מעורר רחמך וסולח לשבט ע"ס א"ב משרתיך:

אחר וירוי שקד בעצמה לעשות חטאתו וחטאת העם: בדק סכין ושחט פרו וקבל דמו במזרק טהור: גם לחבירו מיד יתנהו למרס בדמו שלא יקרוש: דם פרו הניח [ביד מי שממרס בו] על הרובד (הרביעי) שבעזרה. ונטל מוזהב והובח ועלה לראש המזבח: הורידה מלאה גחלי אש והניחה על הרובד (הרביעי) שבעזרה: ומוציאין לו כף ריקם וכלי מלא קטרת דקה מן הרקה. ותפן מלא חפניו ונתן, לתוך הכף ונטל ביטני מחתה ובשמאלו כף הקטרת. וזו עצמו ונכנס לקדש הקדשים והניח המחתה בין בדי הארון. חפן כל הקטרת ונתן על הגחלים וממנו נתמלא הבית כולו עשן. טמטם עינו ופסע לאתרויו ומתפלל בהיכל תכלה קצרה. יצא ונטל את דם הפר ממי שממרס בו ונכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד. והזה ממנו לפני הכפורת בין בדי הארון אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע: יצא והניחו על כן הזהב שהיה בהיכל: כצאתו הביאו לו שעיר חטאת (של שם). שחטו וקבל דמו במזרק טהור. לפנים יכנס להוות מדמו כסדר דם הפר. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. יצא והניחו על כן הזהב [השני] שהיה בהיכל:

מזהר ונטל דם הפר והניח דם השעיר. והזה ממנו על הפרכת כנגד הארון מבחוץ. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

נהיץ והניח דם הפר. ונטל דם השעיר ועשה לדמו כאשר עשה לדם הפר. והזה ממנו על הפרוכת כנגד הארון מבחוץ. אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתכוין להוות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:

ובך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. א' וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:

שש ועירה דם הפר לתוך דם השעיר ונתן את המלא בריקן. ובא ועמד לפני מזבח

מוסף של יום הכפורים

נא

מוזבח הזהב . על ארבע קרנותיו יתן כסדרן . ועל מטהרו יזה שבע פעמים . פסע ויצא חוץ לאולם ושפך את השירים אל יסוד מערבי של מזבח החיצון . צוה והביאו לו את השעיר המשתלה לעזאזל להתודות עליו אשמת קהלו . וסכך שתי ידיו עליו והתודה :

וכך היה אומר . אנא השם . המאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל . אנא השם . כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים . שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל , ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם למחר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' (תמחרו) :

והכהנים והעם העומרים בעזרה כשהיו שומעין את שם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה . היו כורעים ומשתחוים ונופלין על פניהם . ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . אף הוא היה מתכוין לגמור את השם כנגד המברכין ואומר (להם) תטהרו . ואתה בטובך מעורר רחמך וסולח לעדת ישורון :

קרא לאחד מן הכהנים להוליכו לארץ גזירה למדבר שמם , דחפו בשתי ידיו ושב לאחוריו והוא היה מתגלגל ויורד . ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה איברים איברים . ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל :

ריץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפין . וקרען והוציא את אמוריהם ונתנם במגם . להקטירם על גבי המזבח . וקלען במקלעות והוציאן לבית השריפה . שב לקרוא בתורת כהנים בפרשת אחרי מות ובאך בעשור . ובעשור שבחומש הפקודים קורא אותו על פה . ומברך עליהם שמונה ברכות . על התורה . ועל העבודה . ועל ההודאה . ועל מחילת העון . ועל ישראל . ועל המקדש . ועל הכהנים . ועל ירושלים . ושאר הפלה :

תבן צעדיו לבית הטבילה . וקדש ידיו ורגליו . [ופשט בגדי לבן ויורד וטבל ועלה ונסתפג . הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו] יצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת אמורי החטאת . ואת פר העולה ואת שבעת כבשים תמימים * . ואת השעיר הנעשה בחוץ . ואת התמיד של בין הערבים . ועושה אותן כהלכתן . ואחר כלותו מעשות את כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט ויורד וטבל ועלה ונסתפג . הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו . נכנס להוציא את הקף ואת המחטה שהכניס בשחרית . ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט ויורד וטבל ועלה ונסתפג . [הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו] נכנס להקטיר את הקמורת ולהטיב את הנרות ולהקריב את הראש ואת האיברים של בין הערבים . וקדש ידיו ורגליו [ופשט בגדי זהב] . והביאו לו בגדי עצמו ולבש . ומלוין אותו עד ביתו . ויום טוב היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום מן הקדש . אשרי העם שככה לו . אשרי העם שה' אלהיו :

(ובכן) **וכך** היתה תפלתו של כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש . יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו . שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל

(* עי' סגרות נסוף ססדור

מוסף של יום הכפורים

ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. אם שחונה (תהא) נשומה. ואל תכנם
לפניך תפלת עובדי הרבים לענין הגשם (בלבד) בעת שהעולם צריך לו. ושלא
יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. שנה שלא תפיל
אשה את פרי בטנה. ושיתנו בה עצי השדה את תנובתם. ולא יעדי עבר
שולטן מרבית יהודה: כמו כן מפניו תשמע ותושיע:

דְּרִי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל
כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. שנת אורה. שנת ברכה. שנת
גילה. שנת ריצה. שנת דעה. שנת הוד. שנת ועד טוב. שנת זמרה. שנת חרוה.
שנת טובה. שנת ישועה. שנת כלכלה. שנת לחם. שנת מזון. שנת נחמה.
שנת ששון. שנת עלצון. שנת פדות. שנת צהלה. שנת רוחה. שנת שלום. שנה
שתולייכנו בה קוסמיות לארצנו. שנה שלא יהיה בה חסרון כים. כי אתה ה' אלהינו
נתת לנו את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. את יום מקרא קדש
הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את כל עונותינו. ועתה ה' אלהינו על
רחמך אנו במרחם ועל חסדך אנו נשענים ולסליחתך אנו מקוים. כי אתה ה'
אל רחום ותנון ארך אפים ורב חסד ואמת ומרבה להטיב ומנהיג את העולם
כולו במדת רחמים. ככתוב בתורת משה עבדך ויאמר אני אעביר כל טובי על
פניך וקראתי בשם ה' לפניך וחנתי את אשר אתון ורחמתי את אשר ארחם:

חמוס אני יוסף ב"ר יצחק
ובבן מה נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש: °כאהלמה קבועה בעמרת.
°כאודם קשורה בכותרת. °כנופך באפור מודעת. °כיהלום בחשן נודעת.
כישפה וזהרת בעיש. °כווי שוהם בעמודי שיש. °כסוחרת ממולאת במכתם. °כפמרה
משוכצת בחותם. °כברקת זו הוד וזרקת. °כראמה עד מאוד מברקת. °כירה בהלו
בתבורתו. °כצאת השמש בנכורתו. °כחמה בטוכבי מעוני. °כקדוש כמלאך אדני:
ככתוב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא:

פומן פ"ו חמוס שלמה קמן משולם

אשרי עין ראתה כל אלה. הלא למשמע אוון דאבה נפשנו: אשרי עין ראתה
°שושנת השרון. והכבוד מחופף כ°שור ענק על גרון. והכהן °שבוץ כהוד אבני
זכרון. את בנדי הקדש אשר לאהרן. (הלא): אשרי עין ראתה °לוויים ועם נזהרו.
והכבוד מחופף כלבת אור יזהרו. והכהן לוהג לעם אליו ינהרו. °מכל חשאתיכם
לשני ה' תטהרו. (הלא): אשרי עין ראתה °מלא מקדש ורצפתו. והכבוד מחופף כמלך
תוך חפתו. והכהן מדבר שם המפורש בשפתו. והעם אומרים ברוך שם כבוד
מלכותו. (הלא): אשרי עין ראתה °הוד היכל והדרתו. והכבוד מחופף כמלך בתוך מירתו.
והכהן מביא כף ומחתה ביקרתו. ואחרי כן יוצא כצאת השמש בנכורתו (הלא): אשרי
עין ראתה °קור היכל החביב. והכבוד מחופף כקן נונה ושביב. והכהן קורא בלקח
זל כרביב. והכהנים והעם כשתילי ויתים סביב. (הלא): אשרי עין ראתה °מירת יקרת
מלך. והכהן מחופף כמכס על ראש מלך. והכהן מוסף וכה וכה מתהלך.
והסגנים

מוסף של יום הכפורים

והסגנים אחריו ברוב עם הדרת מלך. (הלא): אשרי עין ראתה נונה חוט כנגוהים. והכבוד מחופף כנגד צמים וצהים. והכהן נוֹאֵם סליחת שוכן גבוהים. ומראהו כמראה מלאך האלהים:

ובבן היה לאין. מתמד כל עין. עונותינו ועונות אבותינו החריבו נוינו. ופשעינו האריכו קצנו. אבל זכרון דברים תהא סליחתנו ועני נפשותינו תהא כפרתנו. ועתה ה' אלהינו חרב מקדש ובטלה עבודה גלוי וידוע לפניך כי אין לנו. לא אשם ולא אישים. לא בדים ולא בלולה. לא נבול ולא נחלי אש. לא דביר ולא דקה. לא הר הבית ולא היכל. לא זריקה ולא זבחים. לא חטאת ולא חלבים. לא כפורת ולא כרובים. לא סולת ולא סמים. אבל נתת לנו ה' אלהינו את יום הכפורים הזה. את יום סליחת העון הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחול בו את כל עונותינו. ויום שהוא אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המטה. ויום שתמחול בו את כל עונותינו. ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו:

פזמן פ"ח

שמים הר ציון בעונות אבותינו. לא מקדש ולא כהן (גדול) לכפר על עדתנו. הבאנו דברים. תחת קרבנותינו. ונשלמה פרים שפתינו: חרב מקום שבת. ושמים בית תפארת. אפס ענן קטרת. ומזבח אין אתי. לא נשאר בלתי. תפלתי בגשתי. שא מריי ובשתי. כמו ביד עתי. תשוב תרחמנו. תכבוש עונותינו. ונשלמה: עב נרפס ונדלח. רצה אל טוב וסלח. ושועתם תצלח. כקטורת מומלח. ורב כפר תשלח. לכל עון נאלח. וחטאתם תסלח. כעל שעיר מפלח. בעת רצון עננו. ואל תבוז עונותנו. ונשלמה:

אלהינו ואלהי אבותינו תאיר אורנו. תכנה היכלנו. תחטא חטאתינו. תטהר מוטאותינו. תקבץ גליותינו. תשיב שבותנו. תופיע וחושיענו. ותשמע תפלתנו: שומע תפלה. רחמנא. ויעבור:

גמר לחמאנו

אתודה היום חרפת זדוני. אבהל ואפחד מעוני. אקדמה בערך תחנוני. אל אלהים ה': ה' המאיר את עיני. אמרתו להשמיע ממעוני. אזי השמועם בסיני. לאמר אנכי ה':

גמר לשמע

אזמרה למפיק מאווי. המכין טרפי ושקווי. כי חסדך גדול עלי. אשירה לה' בחיי: נוהו אתנה משמרת. ובחצרות קדשו ימי עם לילי. אחת שאלתי. מאתו, שבת. בבית ה' כל ימי חיי. שמע. (ברוך):

גמר לברוך

אהללה לדר בשמי ובולים. אשר ממעל והללוהו אראלים. אף בתחת ישמיעו במלים. מי כטובה באלים: ישגבו תהלתו. בשמעם

מוסף של יום הכפורים

בשמעם קולו חשים משמועתו . כמטה ומעלה רוב גדולתו .
ועל ישראל גאותו . ברוך . ה' הוא האלהים :
אל מלך . ויעבור . אלהינו ואלהי אבותינו מחול . כשחטאו . דניאל . אל תעש
עמנו כלה . אשמנו מכל עם . אבל חטאנו וגו' . לעינינו . מה נאמר לפניך .
על חטא . על חטאים . סקילה שריפה . אדיר ונאור . יעלה ויבא . מלך על .
קדשנו . רצה . מודים . וכתוב . ואתם הרבקים . ובספר חיים . קדים מלח :

מנחה ליום כפורים

אשרי וזל ליון *) וגומר סדר קדושה . קדיש [לעילא] . ואני תפילתי . ומוציא
ס"ח וקורא בו בפרשת ערויות כמעט סוף חזקו . כסן ומי בזה
חני כ' . לוי ולא תחלל את סם חלסיך חני ה' . ופטייר עד סוף הפרשה .
הפטורה ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתי . ומחזור ס"ח למקומו . ולומר קדיש
לעילא . ומתפללין . ועולה שלח לצור לחיבה ומסדר התפלה . ולומר ה' שפתי
תפתח . וזכרנו לחיים . אתה גבור . מי כמוך אב הרחמן . עד מחיה המתים :

קדושה . חמוס אני משה קמן , משה .

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו : (ב'פ)

אנשי חסד הנושאים את הוד קולם . הבו לה' כבוד . נובבו וענו יחד
כלם . אל מי דמית ככה בכבוד : ידו כעמוד ברזל (יהי) בעד
קהלם . חומת אש סביב ולכבוד : מדוי חטאיהם ירפא וירצה
פעלם . יעלו חסידים בכבוד : שרש ישי יעמוד לנס עמים לעולם .
צמת ה' לצבי ולכבוד : העמים יאמרו כי בשכר סבלם . עשה את
כל הכבוד : קולם ישעה ועוז יצוה להנחילם . גם עושר גם כבוד :
טובו יבשר כי נשא פניהם מחוללם . ונגד זקניו כבוד : נושאי כסאו
יקראו הנשאו פתחי עולם . ויבא מלך הכבוד : מלך הכבוד
לפניו לא נוצר אל . שלח דבר קדשו לעם האל . האמירו
להעריצו (כמו) [עם] מלאכי האל . והקדישו את קדוש יעקב . ואת
אלהי ישראל :

בקרדישך . לעומתם . אתה קדוש . לדור ודור המליכו לאל . ובכן . ובכן . ותמלוך .
קדוש אתה . אתה בחרתנו . מחול לעונותינו . כשחטאו
ישראל במדבר . דניאל . ולירושלים . תבוא לפניך . אבל חטאנו . אשמנו מכל .
אבל חטאנו . לעינינו . מה נאמר . על חטא . על חטאים . סקילה . אדיר ונאור .
יעלה ויבא . מלך על . קדשנו . רצה ומודים . ובספר חיים . ואס סיס שבת לוומר
לקתך . ולומר קדיש :

שולמות

(* עי' בח"א נסדר סוכ מסודר קאומרים וזל ליון קודם נעילס לא קודם מנתס .

מנחה של יום הכפורים

23

(מגן) שבת שבתון הוא כפול סימן. וכסוף חמוס שלמה הקטן.

שולמית יספה שועה ותישר. שנית עפעף לעומת משגבה: ° באפס קרבן ומליץ יושר. באה להתרצות בשועה וניבה: ° תחת החלב ודם החשר. תקריב לפניך דמה וחלבה: ° שכבה למעצבה. בין קושר ומתקשר. שומרה מקיץ ולא ידע בשכבה: ° בהתפאר עליה כל רש ומתעשר. בחשבם לאמר אלהים עזבה: ° תפש הנזר והצמיד והשר. תחת זאת לא יוכל להשיבה: ° ותוסף אומץ בדם הכשר. והיא בכל זאת מדברת על לבה: ° נבואת הקץ פשרה לכל פשר. נצבה מיחלת שחרה וערבה: ° העירה וחדש נעוריה כנשר. הרם שושנה חוחים סביבה: ° ושפע זבולון ומעדני אשר. וגלילות נפתלי ישובון בשובה: ° אמונת אורח מקציץ האשר. אצול מכשד ומאור שביבה: ° שתילו עקד והיטיב הקשר. ° לבדו כשה לעומת משכיבה: ° מרום צדקו לעדתו תאשר. ° היות פתחון פה לסלונה וסרבה: ° הסך עליה ורוכסה תישר. ° קציץ עבות חטא יגוד עקבה: ° טובעת דלה והקם על גשר. ° נאור לפניך לעולם תציבה: ° בקראה כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה:

ככתוב כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו: ° ונאמר קחו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: ° ונאמר ויאהו צדיק דרכו וטהר ידים ויוסף אומץ: ° ונאמר ויבואו אל המקום אשר אמר לו אלהים וגו' עד וישם אותו על המזבח ממעל לעצים: ° ונאמר וישמחו כל חוסי בך לעולם ויגנו ותסך עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך:

פזמון פ"ט

יוספים ° שנית לעמוד במשמרת תהלתם. ולפני ה' לבם לשפוך ותחנתם. ולחי לציון יעלו להקריב את קרבנותם. תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן: ° יוספים ° לביתך יעלו ולקחו עמם אמרים. היותם מליץ בינך ובין לא אנשי דברים. יהיו כופר בעדם וסליחה וכפורים. ולחי לציון יעלו על מזבחך פרים. ושעירים כחקותם ונסכיהם ומנחתם: ° תמידין: ° יוספים ° היום לבם הקריבו חטאתם. ויד פרשו והרימו מקום תרומת מנחתם. וחלבם חלב חטאת ונסכיהם דמעותם. ולחי לציון יעלו לרצון כזבחי כפורים על מזבחותם: ° תמידין: ° יוספים ° חלו ממגור צפון לבם יבדק. ואיך חסרון ימנה ויעלה בחשבון לדקדק. בדקם תחזיק כי אין בלתך מחזיק בדק. (ולחי לציון יעלו ושם יזבחו זבח צדק) והקרבת נשמתם לך תהי כפרתם. תמידין: ° יוספים ° כיום אוו צאת מדרכי אדם. ודרכי מלאכי עליון אחזו ובאו בסודם. ושירות (סדר'ע) ח"ב יד 14 עורכים

מנחה של יום הכפורים

עורכים כמו הם. והם עומדים על עמדם. ולחי לציון יעלו ישראל
במעמדם. ולויים בדוכנם וכהנים בעבודתם:

(מחיה) שבת שבתון הוא כסול סימן. ונסוף חסוס שלמה

°שזופי פליטי. אפופי עיטי. שוקדי ועוטי. על סף רהיטי; °בחורי
חניטי. ילדי מעוטי. בעדת קשוטי. כללי ופרטי: °תמו
מקשטי. וחוגרי אבנטי. תופשי מוטי. ומנצחי ופורטי: °שלמו
שלוטי. ונושאי שלטי. שופכו בהטי. ושודרו חריטי: °בלע מעליטי.
שרו מלעיטי. בוד שומטי. וחומסי ולובטי: °תטאטא מטאטאי. תלהט
מלהטי. תפשיט מפשיטי. תקמט מקמטי: °ישועטי. ובועיטי. ושוחטי.
ומורטי. ויורטי. וחורטי. ושולטי: °נהר מקלטי. ומהר מפלטי.
נחת לוקטי. מבין שורטי: °העו משוטטי. מפולי ומפוטי. השב
שופטי. ותומכי שרביטי: °ומיד מוטי. הקל עבטיטי. ומיון טיטי.
משוך משוטי: °אשר מבטי. וישר מעבטי. אמץ קולטי. מזדון שטי:
°שבר שואטי. שפר לאטי: °להלבין חוטי. לסורי וחוטאי: °מפצל
ברהטי. מקלות בעטי. °הלץ שבטי. °הקוראים את משפטי:

ככתוב את משפטי העשו ואת חקותי תשמרו ללכת בהם אני ה' אלהיכם:
ונא' תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו: ואתה קדוש
יושב תהלות ישראל: ונא' כלה שארי ובשרי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם:

פומן צ'. לר' דוד נ' בקורא ולה"ה

יום בדינך אעמוד אלהי עולם. יום במשפט תפקוד על כל נעלם.
חסדך יקדמני אשר מעולם. צור לבבי וחלקי אלהים לעולם.
°דרכי אנוש אם תפקוד ותדיננו. במעלו, עיניך בו ואיננו. ובמאזני
צדק איך תשקלנו. הן בעון חולל ומעודנו. זכור כי מהבל יצורים
כולם. צור לבבי: °ואם אני מעודי מאד פשעתי. וממך לא בושתי
ולא נכלמתי. הנני לפניך כשה נאלמתי. וממך אליך לעזרה נסתי.
העבר חרפתי אשר יגורתי. וטובך מעולם אל יתעלם. צור: °דל
ממך ירא הרגיעהו. מרדת אל שחת פדעהו. ומחה והעבר עון
בצעהו. כי יתר צדיק מרעהו. ואף כי אלהים חיים ומלך עולם:

מסהאניב חסוס אני שלמה ברבי יהודה גבירול חוק, מחומט

ובכן מה אדם ותדעהו ובן אנוש ותחשבהו:

ה' מה אדם: °אנושים וענושים. בקשים. אמלים ועמלים. במרים.
אף רואיהם יאמרו אים. אולו מים מני ים. אך הבל בני אדם.
ה' מה: °נפלים שפלים נדמו. נודדים הבל יהמו. נצחם וכחם
יתמו. נמשל כבהמות נדמו, נבער כל אדם. ה' מה: °יום יום זדנו
ואשמנו. יחדו בושנו ונכלמנו. °יעצנו רע ותוך יזמנו. יחפשו עולות

תמנו

מנחה של יום הכפורים

נד

תמנו. יצר לב האדם. ה' מה: °שוקד גדיש ורגב חובש. שוכן גוש
ורמה לובש. שוה לחציר גגות שקדמת שלף יבש. שלא מלא
האדם. ה' מה: °לקוחים לדבר אתם עוות. לתת להם בתופת
אחוזות. לכודים כצפרים לו חכמו ישכילו זאת. לבות בני אדם.
ה' מה: °מועד ומוכן לקיטור גחל. מתוקן ונסכן לתגרת שחל. מאוס
ימאס חייו בבחל. מתקו לו רגבי נחל. מה יתרון לאדם. ה' מה:
°המונם סגו ישר אין בם. הוות בקרבם ועמל בארבעם. הבין חובם
וחפש קרבם. היוצר יחד לבם. השקיף על בני אדם. ה' מה:
°בבוא קצו סעדהו. באימת בצעו תנערהו. בחרמו מות יגוררהו.
בור כרה ויחפרהו. באשר הוא סוף כל האדם. ה' מה: °רעוף ורצוף.
חליו ועדיו. ראו לשלם נשיו בקשיו. רגבים יבלו שרשו ופריו.
רואיו יאמרו איו. רבה רעה האדם. ה' מה: °במלאת ספקו יצר
יבואנו. בלע חיל ויקיאנו. בדר ישב ועין לא יראנו. בשלום שודד
יבואנו. בקום רשעים יסתר אדם. ה' מה: °יקרו נשחת וקרנו נגדע.
יחידתו משחת בל נפדע. יום אשר אליו יתודע. ישלם אליו
וידע. יודע מחשבות אדם. ה' מה: °יודד בחזיון לילה בחמה וסער.
יסוער כמוץ בסופת יער. יגועש בגעש כישיש כנער. יחד כסיל
ובער. יקשים בני אדם. ה' מה: °הנה אם נחפש ונבדק. הושת
כולו סג נאלח ונחדק. היו יהיה כאבק דק. האנוש מאלוה יצדק.
המלמד אדם. ה' מה: °זורים בנוהו יאהילון. ונכרים באוצרותיו
יגילון. והוא לקברות יובלון. וכאורח נטה ללון. ויחלש ויגוע אדם.
ה' מה: °דל לא יחדל מעון ואשמה. דתו און עצתו חרמה: °דרכו על
נתיבות ערמה. דברי פיו און ומרמה. דברת בני אדם. ה' מה:
°הובר אשמים בצרור נחתמים. הרי כתמים עליו נכתמים. המם
ימם כגחלי רתמים. הנה בהיותו תמים. הבל בני אדם. ה' מה:
°גזור מטיט ועל טיט נסמך. גויו פתאום יתר וימך. גר אנכי
עמך. גם בני אדם. ה' מה: °בתקוף עליו כידור מלך. בכך ישוב
לארצו כהלך. בשובו שם ערום כחלק. בהבל בא ובחושך ילך. במות
האדם. ה' מה: °יעזוב לאחרים רכושו. יצועו רמה וגוש לבושו.
יקר פדיון נפשו. ישוב עמלו בראשו. יום ענות אדם. ה' מה:
°רודף בחייו רוח נשוב. רודה במותו חמת עכשוב. ראו כאפס
ואין חשוב. רוח הולך ולא ישוב. רוח בני אדם. ה' מה: °זמרוב
מצוקיו בחייו ירב. ומותו ערב ויומו עורב. וקצו בקרבו לנפשו
אורב. וילך הלוך וקרב. ורחק ה' את האדם. ה' מה: °לריק
ייגע וידל מאדו. לשוא עמל ויחבל בעודו. לכן לא ישא מאומה
בידו. לא יירד אחריו כבודו. לא יכון אדם. ה' מה: °חדשיו חצץ

שיכן

שוכן שמי ערץ. °זעוך נועך ונקרץ קרץ: °קמוט נקמט לכלה וחרץ.
זכרו אבד מני ארץ. זה חלק אדם. ה' מה :

פזמון צ"א תמוס גבירול

ה' מה אדם. הלא בשר ודם. ימיו כצל עובר ולא ידע בנודם. פתאום
יבא אידו וישכב וירדם: ה' מה אדם °גו נרפש ונרמם. מלא
תוך ומרמה וגם און וחמם. כציץ נובל יצא וחם השמש ונמם. אם
תפקוד עליו עון הנכמם. אפך וגם קצפך איך ישא ועמם. לכן חמול
וגמול כי אין לאל ידם. פתאום: ה' מה אדם °בטיט יתגולל. בשקר
יתחולל ובשוא יתהלל. הטהור מטמא ויקר מזולל. אם תפקוד עליו
עון יצר מעולל. כמו עשב ייבש וכחציר ימולל. לכן חמול וגמול חסד
ביום אידם. פתאום: ה' מה אדם °יהיר לא נחם. מי חמם ישתה
ולחם רע ילחם. וכים הוא נגרש וכתנור יחם. אם תפקוד עליו חטא
אשר בו יוחם. יספה כחלש עם גבור נלחם. לכן חמול וגמול וכפר
מעבדם. פתאום: ה' מה אדם °רק נתעב ונאלח. כל היום יבגוד ופניו
ברעה ישלח. אם תפקוד עליו יהי נרפם ונדלח. וככגד יבלה וכעשן
נמלח. לכן חמול וגמול וכפר נא וסלח. לשוכני בתי חמר אשר
בעפר יסודם: פתאום: ה' מה אדם °והוא כעץ נקסם. כבוא אמת
בצעו יהי כמו קש מרוסם. ויבכה מאשר שש. יום ירקב כמו סם.
אם תפקוד עליו עונו הנכמם. כמו שבלול יהלוך וכדונג נמסם. לכן
חמול וגמול ואל תדקדק בעדם: פתאום: ה' מה אדם °לבד נדף
כעלה. במאזנים לעלות בהבל יסולה. וככלוב מלא עוף כן מרמה
מלא. אם תפקוד עליו ועל לבך יעלה. כמו עשן יכלה. וכרקב יבלה.
לכן חמול וגמול בחסדך לא בחסדם:

פזמון צ"ב. ע"ס א"ב וחמר מס"ר

יום עירום אעמוד מצדקתי. צדקך מלבושי תנה וכסותי. חובי כי
יענה בי ואשמתי. מה אני מה פשעי מה חטאתי: יום °אלי
תקרא מאדמתי. יום °בו תאסוף רוחי עם גופתי. יום °גשתך לחקור
לפעולתי. יום °דין ממעשי מאד דלותי. °הן אם הרעותי והזכותי.
מה: °ואיך במשקל יעלה הבל נדף. °זכרונו אפר ועשב נשדף.
חציר איך נהדף. וקש איך נרדף. °טהור אם תקרא מוץ קל
נדף. °יענה מה אשיבך הן קלותי. מה: °כבד עון נחם בשובו
שקל. °למול חסדך חטאו מצאו נקל. °נורא איך תעלה במאזני
משקל. °סכל על פשעיו ונתיב קלקל. °ערכני במאזני סכל ופתי.
מה: °צור לנפש תחם. ולבב יחם. °קרב ותלבן זרון כפחם. °שב
הומודה עוזב ונחם. °תרצה כמאמרך ומודה ועווב ירוחם. אמנם
חטאתי וישר העויתי. מה אני:

אשלש

מגן חמוס אני אברהם ה'

אשרש תפלות. החוק למלאות. ואשיב תהלות. לה' מנחה :
 נכונותי הרב. במנחת הערב. ונפשי אקרב. קרבן מנחה :
 ייטב שירי. פרי לבי ליוצרי. מהביא מפרי האדמה מנחה : ° אליו
 אשברה. וחסדו אספרה. ואולי אכפרה. פניו במנחה : ° בתודה
 תסופר. כעס יופר. אשר לא יכופר. בזבח ומנחה : ° ראשית דתו.
 מבלי תעודתו. לא שאל מעדתו. עולה ומנחה : ° הן מיום גלות.
 ארץ צבי לגבולות, נשבתו העולות, ותעבור המנחה : ° מתי אל תבנה.
 ביתך ושם תחנה, אז יביאו בני, ישראל את המנחה : ° אחרוך ינהו.
 וכל יום מומך ירהו, בעת תפלת אליהו, כעבור המנחה :

ככתוב ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם היום
 יודע כי יש אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי את כל הרברים
 האלה : ונא' זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת :
 ונא' זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה : ונא' זבח לאלהים
 תודה ושלים לעליון נדריך : ונא' ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : ונא' זבחו
 זבחי צדק וגו' :

תוכחה חמוס אני יצחק בר יהודה גיאת אל"ו.

זבכך ויהי דבר אל יונה בן אמתאי : משמעך רהו אנשים ויתמהו,
 אשר לו הים והוא עשהו : ° אל נורא עלילה, דרך לבעלי מעילה.
 הורה למצוא מחילה : ° נוראותיו גלה. להודיע כל פעולה. כי לו
 לבד הגדולה : ° יום להשיב גמולה. לעיר מני עד שתולה.
 נינוה העיר הגדולה. פ"ז : ° יום צוה ציר אמוני. קום וקרא חזיוני.
 כי עלתה רעתם לפני : ° ציר בשובם לנכוח. בן כי ירב סלוח. ויקם
 יונה לברוח : ° חפצו בבוא ים קיים. ונשאו מים דכים. ויהי סער
 גדול בים. פ"ז : ° קראו יורדיו ביניהם. ויטילו כליהם. אל הים
 להקל מעליהם : ° בירכתי ספינה קדם. ולא נתמנה בסודם. וישכב
 וירדם : ° רביו קראו כמדהים. קום קרא לשוכן גבוהים. אולי יתעשת
 האלהים. פ"ז : ° יעצו עצה נכונה. להפיל פור באמונה. ויפול הגורל
 על יונה : ° הן לחזותם בניבו. שאלוהו מה טיבו. מה מלאכתך
 ומאין תבוא : ° ויענמו קשה. שלשה תחת שלשה. אני ירא אשר
 עשה. את הים ואת היבשה. פ"ז : ° דברו בשמעם באזניהם. מפני
 אל נודע להם. הוא בורח כי הגיד להם : ° השיבוהו בלב סוער.
 במה ישתוק מסתער. כי הים הולך וסוער : ° גושו יחד כולכם.
 והטילוני בכליכם. אל הים וישתוק מעליכם. פ"ז : ° יחד המו וחלו.
 וחתרו אולי יועילו. אל היבשה ולא יכולו : ° אז כנכבד כנבזה. צעקו
 לאל נעקם כל חוזה. אל נא נאבדה בנפש האיש הזה : ° תקפו מפה

ומפה

ומפה . טורף נפשו באפו . ויטילוהו אל הים ויעמוד הים מזעפו .
 פ"ז : ° אל יודע סתרים . אמנם יראו גברים . וידרו נדרים : ° אז במצולות
 מנה . נאור אין לו תמונה . דג גדול לבלוע את יונה : ° וינח במצולות .
 במעי דג ואפלות . שלשה ימים ושלשה לילות : °
 ובכן ויתפלל יונה אל ה' אלהיו במעי הדגה :

פזמון צ"ג חמוס אני אברהם ג"י
 ° אמנם כי דברך לדור ודור קיים . בגערתיך ישאו הנהרות דכים .
 ואתה מושל בגאות הים : ° נשגב חי לעולם קראתיך ענני .
 נקברתי בפי חי תשוב תחייני . מתהומות הארץ תשוב תעלני : °
 ° ירך שלטת בכל ששת גבולות . ולי נורא עלילה הפלאת גדולות .
 שתני בבור תחתיה במחשכים במצולות : ° אני יונה . הנני כיונה .
 בלי אבר . במתים הפשי ומה לי עוד סבר . כמו חללים שוכני
 קבר : ° באמת מי הקשה אליו וישלם . בברחי שמיני בלב הים
 נעלם . במחשכים הושיבני כמתי עולם : ° ראה אור באורך סגרתו
 באפלה . ועליו העברת גלי המצולה . וכל משברייך ענית סלה : ° הנני
 אות ומופת לכל נבראייך . כלוא ולא אצא בחיל אקראיך . היודע
 בחשך פלאיך : ° משמועתי זו יתמהו הנסוגים . מי ראה ושמע
 בדרכים נסוגים . קול צעקה משער הדגים : ° גו שבלעו גו הוצא וינפש .
 מתיר אסורים קרא נא לו חופש . הושיעני אלהים כי באו מים
 עד נפשי : ° יודיע אל עו ישועתה עמו . ואני בקול תודה (עוד) אובחה
 לשמו . נדרי לה' אשלם נגדה נא לכל עמו . אמנם :

תוכחה חמוס אברהם עזרא
 אימות עלי נפלו . ושעיפי בי . נבהלו . בהעלותי על לבבי . דברי
 יונה הנביא : ° אין יש כי אם אתך . ואין לי מנוס בלתיך .
 ועדיך כל בשר . יבא אחר מוסר : ° בכ מצב עולמך . וכל שם נמצא
 בשמך . ומי יסתר ממך . עו ותושיה עמך : ° רמת מהביע . ואן אסק
 ואציע . ועו כבודך במרום . ושאל נגדך ערום : ° הן כאורה כחשכה .
 לך והחשך איכה . אומר כי ישופני . ולילה אור בעדני : ° מחשבתי
 לו נתכנה . ובאחרית ים אשכנה . הלא גם שם הנך . תאחוני ימינך : °
 ° עליך אשען . ואלריך עיני כעין . עבד אל יד אדוניו . לשאת אליו פניו : °
 ° זכור אני אם מובאי . לאין כמו מוצאי . הנהו . איה חסדיך . השוא
 מעשה יריך : ° רבים אם חם אשמי . סלח נא כי מעט ימי . כחמלך
 על פעלך . שוב אשוב אליך : ° אבטח על רחמיך . וסר מני זעמך .
 ומפשעי לא אירא . כי שם ה' אקרא . פ"ז :

תוכחה חמוס אני משה קטן ואח"כ ע"ס א"ב
 ° ה' שעה שופכי שיהה . כברים הולכי נכוחה . בתפלת המנחה :
 ° אל אדון תמים דעים . ענה במנחת שועים . שלשת הרועים :

נותר

מנחה של יום הכפורים

נותר לבדו נביא . אשר קנא למשגבי . אליהו התשבי . ישב רועה
 נאמן . לדין עובדי חמון . מעשה ידו אמן . פ"ז : מזוידים עשו
 תבל . רודפי רוח והבל . אוכלי שולחן איזבל : שוגים רבו לנגדי .
 ומכל אנשי סודי . הן אני נשארתי לבדי : האל אשר מדבריו
 צדק שמעו אמריו . ואם הבעל לכו אחריו . פ"ז : קראו בחוקה
 מדיבים . וראו עובדי עצבים . אשר לו אלהים קרובים : טמאי שם
 שועו . והתגודדו ונפצעו . אזנים להם ולא ישמעו : נוכל היה לשמצה .
 ואוהב ריב ומצה . אומר לעץ הקיצה . פ"ז : אמר נביא לחזות .
 אני גולה רוות . וידעו כי ירך זאת : בוא נא שוכן מעוני .
 לפאר סגולת אמוני . ויעתר לו ה' : גבור טהור עינים . הטח לו
 אזנים . ויענהו באש מן השמים . פ"ז : דלו עם ונקשו . כי עברו
 ונענשו . וחתו ובושו : הודו יחד תמהים . וענו כולם כמהים . ה'
 הוא האלהים : ועטו בדים שמחה . ונתקו עוזבי נכחה . כצאן
 לטבחה . פ"ז : וך הואיל למלל . בעד קודש מתחלל . ועוד אני
 מדבר ומתפלל : חטאתי וחטאת כמהי . דורשו שוכן גבוהי . על הר
 הקודש אלהי : טורף נפשי עלי . וגבראל במשאלי . נוגע אלי .
 פ"ז : יבינני בקרב עמי עתידות הרב . בעת מנחת ערב : כדברך
 נקראתי . להשכילך נמצאתי . יצא דבר ואני באתי : להגיד כי נשמעת .
 ונעשה אשר שאלת . כי איש חמודות אתה . פ"ז : משכיל בשכלו .
 בהיר . בתורת משה זהיר . והוא סופר מהיר : נאם אמרי נועם .
 באף גדול ובוועם . כי לא נבדלו העם : סר וזעף בחילי . ואקרע על
 מעלי . את בגדי ומעילי . פ"ז : עין לצורו דלה . ובקש מנהו מחילה .
 על מעל הגולה : פניתי שח דומם . ומי בלתי לי מקומם . ואשב
 משתומם : צעקתי בצרתי . ולעת ערב בריתי . קמתי מתעניתי . פ"ז :
 קורא בכפורך . ענהו ממדורך . סלחתי כדברך : רציתי מהללך .
 ובל תאמר במשאלך . נפשך מה אעשה לך : שעיתי מעניך .
 ולזמרי לשונך . הנה נשאתי פניך : תופשי מצות איום . התבשרו
 בקול פדיום . חיים כולכם היום . פ"ז :

פזמן צ"ד חמוס משה 5

מזשבי עול עונים מסבול להו . שופכים בתחנונים נפשים רהו .
 הומים מיגונים מאד גבהו . איה ה' אלהי אליהו : שדי
 הונחת ברית איתנים . בוחן שכתת בנים אמונים . ובהם השלחת
 אשי חרונים . איה חסדיך הראשונים . אז נגהו . והיום כהו . איה
 אלהי : הרחיב צרי פה ויתאמר . עד מתי תצפה קץ הנשמר . שכה
 חנות אל ואמר גמר . איה איפה פיך אשר תאמר . שת בשחק
 ופיהו ואמר . לא הוא . איה אלהי : לעם זו פנית בחמלתך . ושמו
 כנית

מנחה של יום הכפורים

כנית סגולתך • ואותו ענית בעברתך • איה קנאתך וגבורותיך •
ומאשר קרהו • עמים תמהו • איה אלוי :

פזמון צ"ה חמוס גאת

ממקדש הודך • וממשכן כבודך • תהי אונך קשבת לתפלת עבדיך •
יקדמו נא שרידיך • עמך וצאן ירך • רחמיך ה' וחסדיך •
אם °גבה העון ויגדל הפשע • ולא נמצא בקרבי כי אם חמוס ורשע •
זכור נחתם בבריתך כבן תשעים ותשע • ועם שבי פשע • יתאפקו
שרידיך • יקרמו : אם °אשמת נעורי שכבתני למעצבת • והשיקה
בלבבי להבת שלהבת • זכור לי זכות מחצבת • וצדקת המקבת •
הופיעה ממרום להעניק למרודיך • יקרמו : אם °תעינו בארחות ונעקש
מסלולים • וניב סלף בחכנו ויד תרע מפעלים • זכור ברית נעקד
לעולים • ותם יושב אהלים • ובם תצוה במפגיע על קרואי
מועדיך • יקרמו :

פזמון צ"ו חמוס משה ז'

כל מעשה ה' מאד נורא הוא • נעלם ומפעלו יודיעהו • ולשון
נפלאותיו היא תעידהו • כל פעל ה' למענהו : °מה תקוה וסבר •
לשוכן תבל • יעוף בלי אבר • וישוב הבל • כל ימותיו שבר • ולילו
אבל • היצדק מי בקבר • כרקב יבל • ואם יטהר גבר • מעושהו • כל :
°שנות אדם חלומים • ומות פותר • שוכן בית שלומים • וקצו חותר •
בפנים נכלמים • ולב יבתר • בא לדרוש רחמים • ולו יעתר • ובחסדו
כתמים • יכבס בנתר • יום איש יסתר • מרעהו • כל : °הבן מחפיר
ומביש • ישא פניו • ואיך אמריו יגיש • לפני אדוניו • וחטאו לא
ימיש • מעל פניו • ואם ילך כמחריש • יצף רעיוניו • כי על דרכי
איש • שם עינהו • כל : זע מחטאתו • יכפר עוניו • צמא טל סליחתו •
יָרו צמאוניו • ואל בית תפלתו • ינהג בניו • וכפר אדמתו • לעין
כל ועיניו • והראני אותו ואת נהו :

פזמון צ"ז חמוס אברהם

ארחותיך למדני • עמך תמים עד אחיה • ובשפלותי עודדני •
ה' מומית ומחיה : °אכבד כבודה בת תבונה • בידי
לפקדון נתונה • ובדרכי דרך אמונה • לא אמות כי אחיה • ארחותיך :
°בעבור ראש חכמה נקרא • ובידך יה הגבורה • יצרתנו חסד ונברא •
אמרנו בצלו נחיה • ארחותיך : °רבו פשעינו לכותבם • למאור פניו
הציבם • שברנו על מי כי בם • אנחנו נמקים • איך נחיה • ארחותיך :
°הולך בתומו מפעלו • לא לאל כי לא יועילו • ואם יצדק מה יתן
לו • הוא את נפשו יחיה • ארחותיך : °מעין אני הכל בידי • ואפס
אין עומד בסודי • ואין אלהים עמדי • אני אמית ואחיה :

לידך

כצאן תעינו : זמה נבקש ומה נדרוש . ועונות עברו ראש . מאד רבו
עונינו . ואיך נשא פנינו : דלה עמך משחת . מושל רום ותחת . ואם
הקשונו עורף . הסדך אל תרף : הפך חמלתך . לעם דופקי דלתיך .

כי אתה אדונינו . ועליך עינינו . פ"ז : יא אשה קצווא

פומן ק' חתום משה חזק
פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

פומן ק' חתום משה חזק

תפלת נעילה

אשרי . [ובא לציון] וקדיש עד לעילא . ואומר שליח לצור בקול רם כדי

להזכיר לקהל במקום כתבו חתמנו . מה*) אנו מה חיינו :

ועולם לחיבה ואומר . אבות וגבורות . עד מזה המתים :

חפוס אברהם חזק

ובכן ולך תעלה קדושה כי אתה אלהינו :

אמת בספרך בראת עולמך . בהם תכתוב ותחתום בחותמך . רצה

פליטיך שוקדי אולמך . היום בארבע תפלות לדוממך . מקוים

ישעך ומועד נחומיך . חסדיך (ה) ייחלו כי הסליחה עמך . זעקתם

תעלה לשמי מרומך . קדוש בהקדישם במשרתי שמך :

ואומר כתר . כבודו . ממקומו . אחד וגו' . עד ה' אלהיכם אמת : אתה קדוש . לדור

ודור . ובכן . ובכן . ותמלך . קדוש אתה . אתה בחרתנו . מחול

לעונותינו . כשחטאו . דניאל . וליהושלים . אל תעש . תבא לפניך . אבל חטאנו . אשמנו .

אבל חטאנו . לעינינו עשקו . אבל חטאנו . מה נאמר . מה אננו* . אדיר ונאור . יעלה

ויבא . קדשנו . רצה . ומודים . וחתום . לחיים . ברכת כהנים . שים שלום . ואתם

הרבקים . היום תאמצנו . היום תחתמנו . לחיים . נזכר ונחתם . ואומר קדים מלא :

מגן לרבי אברהם בן עזרא ז"ל

אשר צדק היום בארבעת . תפלות יעתר אל אלוה וירצהו . נדבת

אביו תהי בו פוגעת . וחסדו יסובבהו יבוננהו יצרנהו . יחתם

בספר בטבעת . ימין אל ויבשרהו . כי חתום הוא . אור פניו ישא

ועליו בגעת . עת ערב . ועל מי לא יקום אורהו : בו צדקתו תענה .

ודעת . שמנו תסוד כי ה' מחסהו . רחמיו רבים ולמה יהיה נבעת .

מחטא

מחטא

מחטא

מחטא

סדר נעילה

נה

מחטא לנגדם כי קטון הוא: °היפקוד על בני רמה ותולעת. ומי
יוכל לעמוד וחשב עם קונוהו: °מי על מרומים צדקתו מודעת. ותחת
כל השמים ישרהו. ביד כל אדם יחתום לדעת. כל אנשי מעשהו:

בכתוב ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו: ונא' ולך ה' חסד כי אתה
תשלם לאיש כמעשהו: ונא' פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים:
ונאמר אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב:

פזמון ק"א חתום יהודה קטן

ידידיך מאמש חין ותפלה סדרו. ולסליחת חטאתם ממך נפשם
מסרו. ענה אותם ברחמיק אשר מעולם גברו. תזכו לשנים
רבות תענו ותעתרו: °המפליא מפעליו. צור ישראל קדושו. תן לשכיר
כמפעליו. לוא ירים את ראשו. שכר כפור כי אליו. הוא נושא את נפשו.
סלח ליריאים נדברו. כיום אשר שברו. תזכו: °ודל בא להודות
ממהר. על סכלו אשר סכל. אל טובך יהי נוהר. על משתה ועל
מאכל. ובא השמש וטהר. ואחר יאכל. ותשליך עונות גברו.
בעינות תהום ויסכרו. תזכו: °דלנו מחטאה. יושב בשמים. כבוא
השמש קראה. לבאי באש ובמים. לשנה הבאה בירושלים. וזרים
בכם גערו. מארץ ינערו. תזכו: °העתר נא ורצה. לקרוא לעמוסיך.
לך אכול ושתה בדיצה. לחמך ועסיסך. כי כבר רצה. אלהים
מעשיך. ראה חיים אשר שפרו. ומרוב לא יספרו. תזכו: °קרא
°שוב נא לדל מועד. אשרו מצהרים. צאת מחטאים רועד. ומרוע
כפים. כבוא השמש מועד. צאתך ממצרים. חדה כי אותך אשרו.
דברים לפניך כשרו. תזכו:

שומע תפלה. אלהינו שבשמים חתמנו בספר חיים טובים: אשב"ש חתמנו בספר
מוונות ופרנסה. אשב"ש חתמנו למחילה ולסליחה ולכפרה. אשב"ש עשה
עמנו אות לטובה וגו'. ויעבור. קדים מלא. תענו ותעתרו:

תפלת ערבית כמו בחול. אחס חוננתנו. וקדים מלא. ומבדיל על הכוס.
ואס סיס צמולאי טבת אומר סדר קדושה. וקדים מלא:

תם ונשלם חלק שני

בעזרת אל אחד ואין שני.

הערות ותקונים

מאתי אברהם יעביץ

דף ב' ד"ה ולאחר כו' שתי שעות. משמע דעת הסר"ע לפרש דברי ר' יוסע עד החלה שלש שעות. דסיינו סוף שתי שעות ביום, וסקורא מאן ואילך, סיינו מתחלה שעה שלישית ואילך, לא ספסוד סכרות. והנה מנאנו סעד לדבריו מדאמר (ברכות דף ג' ע"ב) שית דליליא ותרתי דיממא סה תרתי משמרות ע"ש. וכן הוא דעת סר"א ומרינו שנתה סכס"ס מיימונית ס' ק"ש פ"א, אלא דקס דחס דברי סס, וגם פסקין לסכסס זמן ק"ש עד סוף שלש שעות:

דף ד' ע"ב שורה שניה. ז"ל וסני אמר רב נחשון ריש מתיבתא כריעות סכורעין וכו', סכל דכור אחד. וכן הוא בעור ס' נ"ו וסס' אורחות חיים:

שם והללו חמש כריעות כנגד ד' שעות וכו'. מה סכס"ס המעתיק מסכס"ס דנפסיס, מנאחי מפורש בעור סס. ועיין מהר"ח במקומו סססעורר על מנין סחמסה שעות כספוק סס. אלא שסל גם סס ע"ס, וז"ל ג"ס סמי וס' נכחות סרי ס'. עי"ש. אמנס כספר ארתות חיים סגורסא ד' כריעות כנגד ד' שעות כספוק. ולס"ו לא חסיב נכחות מפני שאינו אלא כנוי, וכטעם סר"ח:

דף ט"ו, ד"ה וכסמקס. סמולול כע"י לא אמרן אלא דזיעינן מסי וזמנין לא מסי אכל. מסי ולא מסי לית לן כס. לפנינו סגורסא כסכת דף ס"ב ב' לא אמרן דלא משא כלל וכו', וכן פירש"י כסועס דף ד' ב' ד"ס סמולול וז"ל שאוכל תמיד כלי נעילת ידים עכ"ל. והנה לגורסא ססדר"ע חזורך כפשיעות קושיה סחו' כסועס סס, דכסכת מייירי דזמנין משא וזמנין לא משא ע"כ עונשו דכא לידי עניות. וססיא דסועס כשאוכל תמיד כלי נס"י חזור עונשו ועקר מן סעולס:

דף ט"ו ע"ב ומאן דעאיל אליבסי דרכין דסתא וכו'. וסון מפרשיקן לס למתא וכו'. לסון מנוגנס קת, ונראס לפרש כוונת סספר כך. סה דסקלי וערי רב זניד ור"ס אינו כ"א ככא ומנא כססס מוכריס כסחות מעשרס, אס עונס אחריסס כרוך כלא סס. אכל אס סמכרוס מעשרס ולמעס סאזמריס נכרך אלסינו, עונס גם סה כרוך אלסינו, וזו סיא דעס כס"ג סוכא כרוס' כרוכות דף מ"ס ב' וכס"ע ס' קל"ח. ולסי זס מה סכתב וסו מפרשיקן לס למתא וכו' חזור אלמעס, כלומר זס סאמרנו סה רק על איג מעלמא [ז"ל דעאל] גני דקא מוכרין כסמ"ו א' כג' אינון עד סחות חד מעשרס. [אכל] אי אסכת למאן דוכרך נכרך לאלסינו וכו' וכמו סכתבנו. אלא שספל עוד עעות כספר וז"ל רב זניד אמר כרוך סה וזכורך, וכן כגמרא סס לא זכר ס' כלל, וכסלכות סרמנ"ס סעתיק כפירוש כרוך סה וזכורך. וסיכי ממנא יוכיר סאיג מעלמא ססס כמקוס סמכריס עמנס כססס סחות מו' אינס מוכריס:

דף י"ח ע"א ד"ס ומאן דמספיקא לים וכו' עד וסלכתא סדר. לכאורס קסס שאינו פושט כ"א על סלסכ ק"ש ואמס ויסיב. ססו לן עדיין כרסמ"ו וכרכת כעט סמיניס: אולי חזור סה וסלכתא סדר אכלו, ופסע לים כרכת סמוזן וכרכת כעט סמיניס [סלדעסו גם סה דאורייתא] מסייא סמעתתא סחור לכרך מספיק:

דף כ' ע"ב כחותס גרו דמסי, חמרטר וחמר לבבי וכו', נראס סז"ל חמרטר וסטר, עסס"כ סמר מסחדך כסרי:

דף ל"א ע"א מוסתח סאון אסס סכדלת כמו סכסוס סרמנ"ס ז"ל, אלא מן מלח כסס כוססחות סעות. ועי' באורחות חיים. וככר נסאו ונתנו כרככ ככססס וז סרס"ל וסלכות וסס"ו. וסיס נראס נסון לפי נוסחתנו סאנו חומדיס אסס חוננתנו לכלי לאמר כלל אסס חוקן, כי סה כפל לשון כ"ס. אלא סככר סמנסג פסוע לאמר גם אסס חוקן גם אסס חוננתנו, עי' סו"ע אור"ח ס' רנ"ד כע"ז סס כססס סכ"ח ז"ל עסס סכסל, ולסע"ד אסס חוקן לאדס דעת ומלמד לאנוס כינס מוסכ על כל כני אדס ככלל כוכרי כ"סרל, כאכר כולס יס לסס חלק כבינת חנוס ועל כולס סופיע אדון כל ככריות כסדר גאוונו ויפס כאסס נמת רוח מוכינתו וימלס דסס וסכסל, אלא כסמונא"א ס"ק סוססו סמיכדיס ססלמוס לסכת ססכדלות סאנו מוכרין ככרסס וז, לכוכיר גם זס ססכדל סחון אוחנו מדע קורקו וילמדנו לעשות חוקי ראונו, ואידי דכסי למימר כין יסרלל לעמיס סוכיר גם אס זס:

דף ל"א ב', ומביאין לו כוס ואבוקה של אור ומנדין וכו' עד ויבי לי לישועה. כל כענין כזה כונא כבוד סי' רנ"ט, ומס' שלא הזכיר כאן ברכה בשמים, אולי מפני שאין צריך להזכיר אחרים. ויכול להיות ששמוע ע"י המעתיקים: ושר של שכהר יש קוראים אותו פוחה וי"א פרטה נקי"ח מכפר מאה. וגמטריא של מוכאל מאה ואחד. ולפיכך לזכרון על המאמר אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים למי ששונה פרקו מאה ואחד, וארבע מאה קורטיל מלא כס' השמות כ"י לכרמ"ז וז"ל פורה. הוא שר של שכהר וסודו וכו', ומשגישים אותו בשם ארמיתם רומים מיוסם [אולי ג"ל גם יום] מס' ס', והוא שם אדם בליעל הולך ומתמעט. וז"ש פורס דרתי לברדי גי' הנדלה משם מהר"ו עכ"ל. ובסידורים שלנו מנאחי ארמיתם וכו' כמ"ך. וכתב בגאון יעקב כס' עמודי שמים שלו כשנעוה אין אנו מוכיני לומר כלל שומר נפשו ירחק מהם עכ"ל, וכלי ספק מחוסר גם לסדר"ע בזמן מאוחר:

דף ל"ב א', וכן שמענו מרבתינו שמוזה לעשות כן, כלומר שיירי מזה מעבדין אח' הפורענות. האי כלומר אינו מוכן כלל וכן בעור שם אינו, וז"ל לפי ששיירי מזה מעבדין וכו':

שם ע"ב. ומי שצריך לעשות מלאכה במונאי שבת וכו'. כל זה מוכא בעור שם, ועיין ב"י:

דף ל"ג ע"א. עיי' בכג"ה שם. ולי נראה כי מתחלה התקינו התפלה הואת יהי רצון גם מי שעשה נסים לאמרו בר"ה עגמו, ולהכריז בלבוש שחורם סודים סודים. כמו שהיה המנהג בזמן שקדשו עפי' הראים.

שכיו אומרים ברכה על הכוס, ועוד ברכה אחרת, בה הדוד לב' הסוד אשר מלא רוח חכמה ותבונה בלב חכמים והודיעם בינה לעתים, לקבוע חדשים ומועדים, אח"כ התפללו על הקומת ירושלים, התגלות אליהו, וביאת המשיח, על קיום תלמידי חכמים, ועל רבוי בשורות טובות וכו', ועל כל דבר ודבר עמו הקהל אמן. אח"כ הכריזו מקודש החדש מקודש. בר"ה וכו'. כמו שהובאו הכל כמות' סופרים פרק י"ט. והנה יודע כל חכם לב כי מוסח הים"ר שמוכא כאן כולל ממש עמתי התפלות הנ"ל בשני לשון. וכן נראה לאמרו בר"ה עגמו כמו שאמרו בזמניהם **מקודש החדש מקודש**, בר"ה. וכלי כל ספק הזכירו גם הם שם החדש, אלא שבכל סידורי ספרד מנא' הים"ר בשבת שלפני ר"ה שמכריזין בו החדש וכן הוא באבודרה"ס, ולא ידעתי מאין יצא המנהג להכריז החדש בשבת שלפניו. אולי מפני הטעם והגלות לא ה"ל להם בזמן מן הזמנים בחי כניסוח קבועים להתפלל בהם בלבוש כל ימי השבוע הקנו להכריז החדש בשבת שלפניו, עכ"פ מה שהומרים במנהג אשכנז כי רצון כלנו ביום ב' וכו', אין לו מקום כלל. אבל בא ע"י גלגול מר"ה רק כהרוו האחרון אחינו ב"י נוסף אח"כ, וכן באבודרה"ס אינו מוזכרו. והאשר עוד לאמר קרא איזה חזן הכנסה לשון שכתוב כאן מקדש וגולל ספר ואומר יהי רצון וכו', הנהיג לאמרו אחר קריאת החורב' כ"י וכו' מכלי שם לב שאינו ענין רק בראשי חדשים. והתייבש עוד שאמרו אין אומרי' (תחת אשר בראשונה יסוד לאמרו דווקא בר"ה וגם בשבתות) אחת ביום שאין בו חתונות. כיצא בהם מנינו נוסחות תפלות ברכה ופיוטים ששתקו ממקום למקום, וכל רואיהם לא ימרום. בלי דעת מה ראשיתם ותכליתם. ולרוב ישארו הדברים קהומים:

שם, מי שעשה נסים וכו' וישיב בנים לגבולם. הוא יעשה וכו' לנו ולכל ישראל.

בסימן טוב יהא לנו ר"ה פלוני. הקב"ה יחדשהו וכו', כ"ל, וכן הוא באבודרה"ס:

דף ל"ד א', הוכרנו לפניך מוסף שבת וכו', מוסח זה כונא כשיורי ברכה מהגאון חיד"א בשם הסדר"ע ג' ואללנו הנוסח לאמר במקום זה. זהו קרבן שבת וקרבן יום כאמור. אולם בשבת ור"ה נוהגים ברכה לבלי לאמרו. וכן אינו ברוב סי' מדוייקים. והטעם מפני שכן מוסף שבת ור"ה סמוכין זה אלל זה בחורב' ע"כ אין להסתיק ביניהם, ודעת ברכה לבלי לאמרו כלל גם בשבת וי"ט, עי' אבודרה"ס, וזה לשון התו"א מה שכתוב בסידורים זה קרבן שבת וכו' מנאחי בשם רבינו שלמה ז"ל שאין ראוי לאמרו, לפי שדברי הסופר הוא לסודיע שכל זה שכתוב אינו קרבן יום אחד אלא קרבן יום פלוני וכו', ואלא כמו שסיים קרבן שבת יחזיל מיד קרבן המאורע ולא יסתיק ביניהם לפרש זה קרבן וכו' עכ"ל. ולי נראה להכריע ביניהם שמעיקרא לא הוקבע הנוסח זה קרבן וכו' לאמרו כ"א בשבת חוס"מ או בשבת וי"ט האחרון של פסח דווקא, מפני שפסוקי קרבן המוסף מתחילין ימוסקרבתה. ואם לא נפסיק בין קרבן מוסף שבת לשל פסח, משתמע שחזר הכל גם וסקרבתה על זביתם שבת שקראנו בתחלה. ע"כ בעוב טעם התקינו שיכיו מפסיקים ביניהם ואומרים זה קרבן שבת, כלומר עד כאן, ומכאן ואילך קרבן המאורע כאמור וסקרבתה. לא כן בשאר ימים טובים או בר"ה שחלין בשבת שאנו מזכירין בפסוקי מוסף יום המאורע. ומתחילין בר"ה ובראשי חדשים. בימים הראשונים ש"פ ובהודש הראשון. בשבועות וביום הבכורים. בסוכות ובחמשת עשר יום, וכן וביום שמי שלשי וכו', וכן בר"ה וביום הכפורים. ואין שום מקום כלל לעשות המכר אין צריך לכל

